

ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A D.I.S.Z., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

EVFOLYAM, 34. SZAM

ÁRA: 30 FILLÉR

1954 OKTOBER 5

Komló bányászai! Kövessétek a Béta-aknai bányászok példáját az év végéig törlesszétek le az adósságot!

Ujabb 2000 tonna szén túlteljesítést vállalunk!

1. Béta-akna fizikai és műszaki dolgozói november 7, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója tiszteletére és november 28. a tanácsválasztás, valamint Komló felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére vállaljuk, hogy az eddig elért 9.400,9 tonna terven felül termelt szénmennyiség mellett a fent említett időre, illetve év végére újabb 2000 tonna szénrel termelünk többet előirányzatunknál. Ezzel az év végéig túlteljesítésünket 11.400 tonnára emeljük.

2. A most elkészülő faterlep segítségével gondoskodunk arról, hogy mindig megfelelő méretű fa álljon rendelkezésünkre. Addig is folytatjuk azt a gyakorlatot, hogy a bányában elheverő, nem megfelelő méretű bányafát szervezeten a felszínre szállítsuk és a fűrésztelepünkön megfelelő méretű fára feldolgozzuk. Ezzel havonta 10 ezer forint értékű bányafamegtakarítást érünk el.

3. A forgóeszközök csökkentése terén 40 ezer forint értékben csökkentjük anyagkészletünket az év végéig, oly módon, hogy felesleges anyagkészleteket nem tárolunk, hanem visszazárjuk az anyagbeszerző vállalatnak. Minden időben csak 10 napra elegendő készletet tárolunk.

4. A IV. negyedév folyamán erőlyesen folytatjuk a behajtási eljárást azok ellen, akik tartozással hagyták el a vállalatot. Ezzel mintegy 20 ezer forint forgóeszköz felhasználást tudunk majd elérni.

Az egész magasösszegű étkezései költségek területén ellenőrzéssel odahatunk, hogy illetéktelenek ezt a kedvezményt ne vehessék igénybe. Az igazgatási jellegű költségeknél vigyázunk a normatívák betartására, túllépést nem engedélyezünk, hanem megtakarítást kívánunk elérni.

5. Beralapunkat már több mint félesztendeje nem léptük túl. A termelésben tett felajánlásunkat úgy fogjuk majd teljesíteni, hogy beralapítulépsünk továbbra se legyen.

A fenti intézkedésekkel odahatunk, az utolsó három havi átlaghoz képest, hogy az egy tonnára eső önköltségünket az év végéig 8 százalékkal csökkentjük.

Ezzel a fogadalmunkkal kívánjuk méltóan megünnepelni november 7. és november 28-át. Ezzel kívánunk hozzájárulni a Komló Szénbányászati Tröszt fennálló adósságának törlesztéséhez.

Felhívjuk a tröszt valamennyi üzemét, hogy a fenti vállalásainkhoz csatlakozzanak és tegyenek meg üzemek belülről mindent annak érdekében, hogy az 1954-es tervét adósságmentesen zárjuk.

NAGY BÉLA párttitkár

DRESCHER JÓZSEF ÜB-elnök

MÁTRAI ÁRPÁD üzemvezető

GYIMESI ERNŐ gépüzemvezető

ESZES KÁROLY vágár

VÖRÖS JÁNOS vágár

100.8 százalékra teljesítették negyedéves tervüket

A harmadik negyedév hónapjai alatt a hármas üzem dolgozói 414,5 tonna szenet szállítottak terven felül külszínre, ezzel közel egyharmadával túrteljesítették évi tartozásukat. A győzelmi röplapok százaai jelentek meg az elmúlt negyedév alatt, és mind a III. üzem bányászainak áloozatos, de eredményes harcáról intézkedéseket. A körletek negyedévi versenyében a II-es Bin-körlet vezet. A jól szervezett munkával elérték azt, hogy tervüket 103%-ra teljesítették. Ezzel

840 tonna terven felüli szenet adtak a hazának. Az I-es Notheisz-körlet alulmaradt a versenyben. Negyedéves tervét, csak 98,4%-ra teljesítette és ezzel 426 tonnával növelték a körlet évi tartozását.

Abban, hogy az üzem 100,8%-ra teljesítette negyedéves tervét, nagy részük volt az olyan csapatoknak, mint Duga János csapata, amely azt a vállalást tette, hogy naponta 5 csille szénrel ad többet. De Darabos Antal frontmester csapata is kivette részét

ebből a harcból. A csapat tagjai vállalták, hogy muszakonként 15 csille szenet adnak terven felül. Ezt a leg-több esetben meg is teljesítették.

Emellett, hogy győzelmeikről szólnak a mostani jelentések, arra is figyelemmel kell lenni, hogy egy percig sem szabad megpihenni a babérokon. Végképpen teljesíteni kell november 7. és november 28-ra, a tanácsválasztások és városunk felszabadulásának 10. évfordulójára az 1.112,5 tonnás adósságot.

Anna-akna kommunistáinak harca a terv maradékta'an teljesítéséért

Az Anna-aknai üzem is azok közé az üzemek közé tartozik, amelyek komoly felelősség terheli a Komló Szénbányászati Tröszt tervteljesítésében mutatkozó lemaradásért. Ez évben — október 1-ig — 17 ezer tonna szénrel maradt adósa népgazdaságunknak. Tetemes mennyiség ez. De mindezek ellenére nem mondhatjuk azt, hogy Anna-akna dolgozói, kommunistái és műszaki vezetői nem tettek nagy erőfeszítéseket, intézkedéseket a terv teljesítése érdekében. Tettek. Sok esetben hősi küzdelmek folytak mélyen a föld alatt, a konok természet, a kedvezőtlen geológiai viszonyok legyőzéséért.

Anna-akna műszaki vezetői és kommunistái tudták, hogy csak akkor teljesíthetik a rájuk rótt tervet, ha meggyorsítják a feltárást. A műszakilag megalapozott előkészületek nyomán, a brigádok 30—35 folyóméter helyett, 60—70 folyóméterre nö-

velték az üzem átlagos feltárási tervét.

Szép eredmény ez. De ez a harc is eredménytelen volt. Olyan telepekre bukkantak, amelyek művelésre alkalmatlanok voltak. Újra kezdték. Új területet tártak fel. Nagyon hosszú ideig harcoltak a fel-felüljülő tűz ellen is. S mindez elvette az erőt a legfontosabb feladatok megoldásától; biztosítani a folyamatos tervteljesítést.

De ahhoz, hogy biztosítsák a tervteljesítés feltételeit, szükséges volt egy frontfejtés elkészítése. Ehhez már szeptember elején kezdtek hozzá. A fejtés jelenleg végleges kialakítás alatt van. Az üzem vezetőinek az a véleményük, hogy ebben a hónapban az új front termelésén múlik majd az üzem tervteljesítése.

Anna-akna kommunistái október elsején aktívaértekezletet tartottak. Megbeszélték, hogy október 6. óta milyen feladatok várnak megol-

dásra, a tervteljesítés biztosítása érdekében. Az értekezleten olyan felajánlások hangzottak el november 7. a tanácsválasztások és városunk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére, hogy e havi tervüket minden akadály ellenére is becsületesen teljesítik majd az üzem dolgozói.

Példamutató az Anna-aknai felajánlása. De ez csak úgy válhat valóra, ha az üzem kommunistái ugyanúgy megállják helyüket, mint az V. békeköcsönjegyzés alkalmával. A jegyzés alatt jól álltak meg helyüket. A jó felvilágosító munka gyümölcsének tudható be az, hogy az üzem jegyzési átlaga 877 forint. — Ahogy példát mutattak a népnevelők, pártcsoporthoz és az élenjáró dolgozók a kölcsönjegyzésben, úgy kell példát mutatniok majd a termelésben is, hogy ismét kigyúlhasson aknájuk tornyán az ötágú, vörös csillag.

Előre az adósságok törlesztéséért

Nappainkban sokszor hangzik el az igaz megállapítás, hogy jelentős mértékben a bányászoktól függ az ország felemelkedése, népünk jóléte. S ha ez úgy volt eddig, kétszeresen így van ez most, amikor a tél küszöbén állunk és tröszt szinten mintegy 30 ezer tonna szénrel vagyunk adósi a népgazdaságnak.

Ifjú bányászaink vállalták, hogy a törlesztésért folyó harcban úgy kívánják helyállni, mint az aknamélyítőknel dolgozó Molnár-brigád, amely szeptember havi tervét 115 folyóméterre teljesítette.

A szeptemberi vállalások teljesítése nyomán fiataljaink mintegy 5.706 tonna szénrel törlesztették a tröszt 30 ezer tonnás adósságát.

Kiemelkedő vállalásának teljesítésében Jászka Emil fejtési csapata, amely terven felül 2.849,2 tonna szénrel teljesítette túl havi tervét, és ezzel az ifjúsági brigád versenyében első helyezést nyert.

Legyőzték az akadályt...

Két deszkából készült torony nyúlik fel a magasba. Alattuk síróknak-jorognak az emberek. Amott, kövél telő csilléket tolnak a buktató felé. Nagy munka folyik a gesztenyési hegytetőn. Az Aknamélyítő Vállalat dolgozói két aknát mélyítettek.

A szállító aknáknál ügylészik valami baj van. Az emberek tanácstalanul állnak és várnak. Odamegyünk. Megtudjuk, hogy több helyen kettérepedt a felvonó kötél.

— Ilyen kötél nem alkalmas a szállításra — mondja Lovas András lömester — valamit tennünk kell, de mit? Innen is, onnan is hangzanak el javaslatok. Egyik úgy véli, hogy ma már, de talán

még holnap sem lesz termelés, mehetnek haza. Mások azt mondják, talán még ma elindul, de nem biztos. A vélemények különbözőek.

Az ötlet rövid idő alatt megszületett. A rossz kötelet leveszik és a III-as aknáról hoznak másikat.

Rendes körülmények között ez a munka egy napig tartott volna, de a lelkes gesztenyésiek kifogták az időt. Dombai elvtárs vezetésével, Leopold György, Bérces János, Lovas András, Radó János csapatvezető és a többiek nagy igyekezettel dolgoztak. Levették a kötelet. Ez még könnyű volt. De a nehezebb feladat még hátra volt.

Az új kötelet, ami több mázsát nyom, felrakni a gépkocsira és felhozni a gesztenyési domb tetejére. A jó szervezőképesség azonban legyőzött minden akadályt. Délután 5 órakor már vígan szaladt az új kötél az aknatorony kerekében. Búcsúzókor Póra Jenő üzemvezető elvtársától kérdezzük, hogyan kívánják megünnepelni november 7-ét, városunk felszabadulásának 10. évfordulóját — november 28-át és a tanácsválasztást.

— A terv magas túlteljesítésével — mondja búcsúzóul, — mert mi, gesztenyésiek tudjuk, hogy legjobban akkor ünnepelhetünk, ha teljesítettük az átlam, a nép iránti kötelességünket.

Az I-es üzem élenjáró dolgozói

A 210-es, Szinger János csapat tagjai 106,4 százalékra teljesítették szeptember havi tervüket.

Uj negyedév küszöbén

Jó, ha minden hónap végén visszatekintünk az elvégzett munkára. Jó ha számadást csinálunk. S ez fontos feladat is. Különösen fontos feladat ez most, amikor beléptünk az év utolsó negyedébe. Az elkövetkező három hónap dönti el hogyan állunk helyt egész év alatt és mennyire tettünk eleget a reánk bízott feladatoknak. Most válik majd el, hogy Komló bányászai hogyan készültek fel a télre, törlesztették-e adósságukat, vagy tovább növelték azokat.

Az elmúlt negyedév eredményei. mondhatjuk leszűjtök. Ebben a negyedévben végképp eltűnt az az előny, melyet az év első öt hónapjának jó munkájával szereztünk, sőt a tröszt adóssága 31 ezer tonna fölé emelkedett. S emellett a csúfos számadat mellett nem mehetünk el szó nélkül, mert ez a szám, ez a 3100 vagonos adósság adja meg a komló bányászok további programját az új negyedév során.

Az most a feladat, hogy megszüntessük ezt az adósságot, hogy behozzuk a lemaradást. Hogy éberen örködjünk, dolgozzunk a terv teljesítésén. Mindezt azért, hogy megne ismétlődhessenek a múlt évi kemény tél viszontagságai. Nem vállalhatjuk és nem is szabad vállalnunk a felelősséget a vonatok leállításáért, a hideg iskolákban fagyoskodó gyermekekért, az energiahánnal küzdő és félerővel dolgozó gyárakért, s a hideg családi otthonokért.

Mi tehát a teendő? Mit tegyünk, hogy termelésünk lényegesen emelkedjen? Ez a kérdés foglalkoztat most minden komló bányászt, aki megértette felelőssége súlyát. És erre csak egy válasz lehet: minden erővel meg kell teremtenünk a műszaki feltételeket a magasabb teljesítményekhez, ki kell szélesítenünk a szocialista munkaversenyt Komló valamennyi üzemében. Ennek van csak igazán köze a sikeres szén termeléséhez.

Meg kell javítanunk a munka szervezését, a munkafegyelmet ez most a feladat. Nem kétséges, ha a munkafegyelem, a munka szervezése, a munkaverseny lendülete olyan fokon állt volna a III. negyedévben, vagy az év utolsó három hónapjában is olyan fokon állna, mint az év első hónapjában, hogy olyan szilárd, harcra lenne a pártpolitikai munka, akkor nem lettek volna és nem lennének zökkenők. Nem maradt volna el a terv teljesítése. Nem küzdenék most munkaterület hiányával, nem lenne akkora adósságunk. Sőt tervünket túl is teljesítettük volna.

Nem szabad most annak előfordulnia, mint az elmúlt negyedév során elég sűrűn megtörtént, hogy Kosuth-akna egy-egy szelőlő üzemében az igazolatlanul mulasztók száma 60—70 főre rúgott egy-egy nap és 4—500 csillés kiesést jelentett az üzem termeléséből. Nem fordulhat elő az sem, hogy az éjszakai műszakon dolgozó vágárok, mozdonyvezetők elalszanak, mint az I-es és a III-as üzemekben ez az elmúlt napokban is megtörtént.

Nem lehet most sűrített levegőhiány, nem lehet lazaság a szerelők között. Dolgozzanak ők is úgy, mint az év első hónapjában tették.

Amikor a II. üzem szerelői rekord idő alatt szerelték fel a villannyal hajtott rázócsúszda motorokat. Nem szabad ma előfordulnia annak, hogy a szerelők dolgukvégezetlen kiszálljanak a bányából és a kőkőnyösi dombokon ögyelegve várják be a műszak végét.

Tel tehetné bárki a kérdést. Kicsérelődött Komló bányászága az elmúlt negyedév során? Nem. A márciusi, a májusi nagy verseny dicsőségei, ma szinte kivétel nélkül itt vannak. Csak az történt, hogy nem kapnak elég segítséget, hogy a kommunisták nem mindenben mutatnak példát. Hogy a pártszervezetek is megpihentek, nem dolgoznak olyan erővel, mint az év elején. Megriadnak a nehézségek láttán.

Kommunisták, vezetők az élre! Felre a csüggedéssel! Ez most a feladat. Az új negyedév új követelményei egész embereket kívánnak. A párt- és tömegszervezeti vezetők ébresszék fel minden bányászbán, műszakiban egyaránt a felelősségérzetet azon akadályok iránt, melyek akkor következne be, ha az év hátralévő napjaiban sem állunk helyt. Ha tovább növeljük az adósságot. A kommunisták, a vezetők mutassanak elsőnek jó példát a munka, a fegyelem, a helytállás területén.

Nagy a feladat, mely előtt állunk. De a feladat megvalósításához minden eszközt rendelkezésünkre áll. A nehézségek, a konok természet minden akadály ellenére is példát mutattak a becsületes munka terén az Anna-aknai bányászok. Megteremtették az iszapolást, kihúzták a talajt a bányatűz alól és október 2-án már 72 vagon szenet termeltek. Így bizonyítják, hogy az akarat, a kommunista helytállás sikerre tudja vinni a terv teljesítését. Itt állnak előttünk tehát a példák. Van tehát kiút a kátyúból, csak élnünk kell a lehetőségekkel, a bányászok becsület-érzetével.

A negyedik negyedév sikere tehát döntő súllyal a versenyen áll, vagy bukik. Válljon tehát agitátorra minden vezető, minden kommunista és öntudatos pártos kívüli bányász. Ismertesse munkahelyen, otthon, a családban az előttünk álló feladatokat, hogy mindenki világosan lássa a célt; az évi terv maradéktalan teljesítését! Amelyért dolgoznunk kell, mégpedig igen keményen. Támadjanak új hősök a régiék mellé, hogy magukkal ragadják a közömbösöket, a megalkuvókat, a nehézségektől visszarettenőket. Ennek szolgálatába kell ma állítanunk a termelési értekezleteken kívül a kulturális megmozdulásokat is. Ennek érdekében kell kiszélesítenünk azt a kezdeményezést, melyet az I. üzem 10-es, 201-es és 220-as frontján dolgozó bányászok tettek, amikor az üzem adósságának teljesítéséből 75 százalékot magukra vállaltak.

Ezért kell tehát dolgoznunk. Komló becsületéért, 13 ezer család otthonának téli tüzelőjéért, a mi boldogabb életünkért.

Horváth József

Nyílt levél a komlói bányászokhoz!

Kedves Bányásztársaim!

Szeptember 19-én, vasárnap itt nálunk, a komlói bányákban is termelő munkások volt. Ezen a termelő munkások tapasztaltam jó egy-néhány bányásztársam részéről — talán éppen a te részéről is, aki most e sorokat olvasod — a nem tetszés, a méltatlankodást. Ez a nem tetszés, méltatlankodás indította arra, hogy így a snitén keresztül forduljak most hozzátok és valamire felhívjam a figyelmeteket.

Jó néhányan elmaradtak erről az igen fontos vasárnapi termelő műszakió. És megmondom, ez nekünk, akik résztvettünk a termelésben vasárnap is, rosszul esett. Rosszul esett azért, mert úgy érezzük, hogy ti, akik távol maradtatok, nem igaz bányászbecsülettel viselkedtek az ország baját, gondját. Az ország szemet kért tőlünk. Több szemet. S mi nem adtuk ezt meg eddig neki. Nem hogy csak nem adtuk meg, hanem még tartozunk is bányásztársaink.

Augusztus 1-én, amikor Gerő elvtárs cikket jelentet a Szabad Népből 20.000 tonna volt az adósságunk.

Akkor fogadalmat tettünk, hogy csökkenti fogjuk azt és nem növeljük tovább. Az ígéret dacára növelték az adósságot. Augusztus 1-től napjainkig közel újabb 30 ezer tonna szénrel tartozunk. Mit gondoltok, honnan hiányzik ez a szén? Mindenhol, szerte az országban. Nézzetek csak körül.

Amikor méltatlankodtok, hogy nincs elegendő cipő, ruházati cikk, élelmiszer, rádió, motorkerékpár, traktor, vagy éppen bányagép, gondoltok-e arra, hogy azért nincs, mert nem adunk hozzá elegendő szénét. Mert nem tettünk eleget hazafias kötelességünknek és nem teljesítettük a terveket. Az adósság napról-napra nő, törlesztési keil. Fel kell készülnünk a térről. Hát ezért kérte tőlünk a kormány, hogy most a szükség idején vasárnap is tartunk termelő műszakió és ezeken a műszakiókon törlesztjük adósságunkat. Adjunk több szénét az országnak.

Hát erről van itt szó, kedves bányász társaim. Hósi helytállásról, újabb szénecsatáról. A bányászok becsületének növeléséről van szó. És ebből egyetlen egy komlói bányásznak sem szabad kimaradnia. Szerte

az országban egyemberként tömörülnek a dolgozók milliói pártunk és kormányunk határozatait, tetteit, intézkedéseit és minden erővel azon küzdenek, hogy teljesítsék a terveket — éppen a mi, az egész ország dolgozóinak jobbjéért. Az új kormányprogram célkitűzéseinek megvalósítása miatt, a III. pártkongresszus határozatainak megvalósításáért.

Igaz, hogy harcolt itt Komlón is minden bányász, magatok is a munkahelyen, de azt is látnotok kell, hogy jelenleg az üzemünk, a tröszt nehézségekkel küzd és ezáltal terveit teljesíteni nem tudja. A tel pedig nyakunkon van. Ezért lett volna a ti munkátokra is szükség szeptember 19-én és lesz majd szükség az elkövetkező vasárnapi termelő műszakió is.

Most arra kérlek benneteket az élenjáró dolgozók nevében, a nép nevében: sorakozzon fel minden komlói bányász egyemberként, a széncsúszás törlesztéséért, a komlói bányászok becsületének további növeléséért.

Vukicsevics Géza vájár,
I. szénelő üzem.

Komló állomás nehézségei a tervteljesítésben

Komló forgalmi és kereskedelmi dolgozói az ugusztusi termelési értékelésükön vállalkoztak tettek és párosversenyre hívták ki egymást, sőt a szállinvárosi állomás dolgozóit is. Most, hogy befejezték a szeptember hónapot és visszatekintünk az elmúlt két hónapra, láthatjuk, hogy egyes brigádoktól eltekintve általában nem tudjuk nemcsak vállalkozásainkat, hanem terveinket sem száz százalékban teljesíteni. Irányvonalit tervünket, mely mind a vasút, mind a népgazdaság szempontjából igen fontos tényező, szeptember első két dekádjában csak 80 százalékra teljesítettük. Augusztusban ez a szám még rosszabb volt, mert csak 89 szá-

zalékot értünk el akkor. Vajon mi ennek az oka? Ezt vettük most vizsgálat alá és a következőket állapítottuk meg:

Irányvonalit tervünk teljesítésében nem segített bennünket eléggé a Komlói Szénzállító és Szolgáltató Vállalat, amely mellékes kérdésként kezeli ezt a munkánkat. Ezzel kapcsolatban az lenne javaslatunk: állítsuk vissza a tavaly ezidőben fennállott jó kapcsolatot. Hozzuk létre ismét a jól működő komplex brigádokat.

Kocsitartózkodási tervünk is éppen csak hogy meghaladja a száz százalékot, de messze elmarad a vállalkozásunktól. Itt a legfontosabb az,

hogy a foglalkoztatási fok jó legyen, vagyis a munkaerő gazdaságos felhasználására kell ügyelnünk.

Nagyon az előtűnt álló feladatok. Több szénét vár a bányászoktól az ország. Mi is ezt kérünk tőletek bányász elvtársak. Adjatok több szénét. Használjátok ki jól a rendelkezésre álló munkaidőt. Teljesítsétek minden nap terveiteket. Hozzatok be a lemaradást. Segítsétek elő a mi munkánkat is, a vasúti forgalom az ország ütőerejének gyorsabb mozgását.

Görbe Zoltán
tudósító.

A kenderföldi asszonyok legfőbb kívánsága...

Kenderföld. Arany János út 6. szám. Ezt is és a körülötte álló házakat most csinostják, vakolják. Tölel balra, a túlsó oldalon áll egy szép sárga épület. Minden ablaka ragyog a tisztaságtól, csak a földszinti ablakok piszkosok, malterosok az épületen körül. Ejnye, hát kik lakhatnak ott?

Egy női hang zavart meg tünődésben. — Kit keres az elvtárs? — kérdezte, ezzel odalépett mellém a ház kapujából.

— Azt szeretném tudni, hogy annak a sárga háznak a földszintjén kik laknak — feleltem a kérdésre kérdéssel.

— Ott kérem... — na de jöjjön be az elvtárs, bent kényelmesebb. Fodor Károlyné vagyok. Erre tessék.

Bent ülök a szobában. Velem szemben három fiatal asszony. Bevásárolni indultak, de mint minden női személy, ők is kíváncsiak voltak, ki az az idegen, mit keres itt Fodoréknál. A háziasszony ígéretéhez híven, válaszolt kinti kérésreimre:

— Az egész földszint a bölcsőde és ovoda-napközi otthon részére van fenntartva. Sajnos, már nagyon régóta. De még mindig üresen áll.

— Pedig a tanácsom nekem azt mondták, hogy már működik is, — toldja meg az egyik fiatal asszony, Veres Lajosné.

— Még jó, hogy pénzt nem kértek tőled az ottlévő kislányod után, — teszi hozzá nevetve Vizin Lászlóné.

Hogyan? Hát a tanács nem tudja, hogy a kenderföldieknek oly régóta hiányzó és ígért ovoda létezik-e vagy sem? Illetve, úgy tudják, működik. Ajánlom az erre illetékes szervezettek, menjenek ki a helyszínre, személyesen győződjenek meg róla és intézkedjenek, hogy az általuk működő ovoda és bölcsőde végre valóssá váljon. En úgy érzem, nagy örömet szerezne nekem ezzel sok-sok kenderföldi fiatal anyának.

Az Anna-aknaiak legényszállásán

Már a régi időkben is jól ismerem Komlót, Sőtét, piszkos legényszállóval, s a bizonytalan holnap örökös rettegésétől elsoványodott arcú, dühös és rosszkedvű bányászaital együtt. Ismerem azt a települést, ahol a fizikai munkás már messziről megemelte kalapját. Nem becsülték a bányászt, pedig az ő verejtéke árán uraskodhattak.

Volt, ami volt. Idestova tíz esztendő telt el és azóta már nem alázkodnak meg a komlói bányászok. Büszkén, egyenesen járnak az utcán. A hajlott hát kiegyenesedett. Tágas, világos laká-

sokba költöztek a mult kizsákmányoltjai. Ha tíz évvel ezelőtt útjárt vendég érkezne városunkba, csodálkozna; mennyi változás történt azóta.

Nézzük talán az Anna-aknai bányászok erdei munkásszállót. Valóságos kis palota. Az épület előtti virágoskert az otthonosság légkörét varázsolja elének. A folyosón, Vincze József portással találkozunk, aki útbaigazít bennünket. Megtudjuk tőle, hogy 60 bányász lakik a szállóban és azt, hogy ő vigyáz a lakók nyugalmára. Ezt a kötelességét hiven teljesíti.

Bent a szobákban meglepő tisztaság. Néhál alvó, vagy pihenő bányászok. Minden asztalon virág és könyv. Ez arra enged következtetni, hogy a szo-

bák lakói, szabadejükben művelődnek, pótolják a mulasztottakat.

Legvégül az 1-es szobába kopogtatunk be. Fiatal, acélostekintetű bányászok ülnek az asztal körül, beszélgetnek. Habiarik József bányakörműves, Veres Péter „Próbátétel” című könyvét olvassa. Megtudjuk tőle, hogy nagyon szeret olvasni. A 100 kötetes házikönyvtár könyvei közül, már majdnem mindent olvasta. Tehát van mivel szórakozni.

A szerény tetején ósdi citera hever, ami Novák István csillás tulajdona. Esténként sokszor hangoskodik vele. A szoba lakóinak véleménye szerint, elég jól. Beszélgetésünk során kiderült, hogy nagyon jól élnek itt a bányászok. A

berendezés minden darabban az ő kényelmüket, nyugodt pihenésüket szolgálja. Még a társalgó is, ahol rádió és ping-pong asztal várja a szórakozni vágyó dolgozókat. Most már elhiszük, hogy jó itt élni. D erről tanuskodik a panaszkönyv is, amelybe hónapok óta csak egyetlen egy kérés lett beírva, az sem panasz. Ping-pong labdákat kérnek.

Búcsúzáskor arról beszélgetünk, hogy tíz év alatt mennyit változott a világ. Sokat, nagyon sokat. És mindez azért, mert munkások, a dolgozók vették kezükbe sorsuk irányítását. A leirtak alapján láhattuk, hogy jól töltik be ebbéli feladatukat.

Ezzel érvelj:

Most már igazán boldog lesz öregkorom

Papp István 72 éves rokkant vájár itt lakik a Kossuth Lajos utca 78-ban szűrtépület a családi fészekből. Van ugyan még egy fiuk, a legfiatalabb. De ő is évenként egyszer jön csak haza, látogatába. A Magyar Népköztársaság Nagykövetségén dolgozik az Albán Népköztársaságban.

Az öreg pár egyedül van. Nem dolgoznak, mert nem is tudnak. De megélnék. Megélnék Papp bácsi nyugdíjából. És a Magyar Népköztársaság kormánya ismét gondoskodik rólunk, öregekről. November 1-től kezdve 928 forint nyugdíjat kap kezdve 928 forint nyugdíjat kap Papp bácsi az új rendelet értelmében. Megélhet-e ő a mult rendszertől kapott „könyöradományból”? Idézem az ő szavait:

„13 éves koromtól dolgoztam a bányában. 42 hosszú, keserves éven át termettem a szénét a föld alatt. 1938-ban nyugdíjaztak, pedig még

dolgoztam volna. Nem engedték, nem volt rám szükségük. 58 pengő nyugdíjat adtak az akkori urak. Ok egy este többet eldörbözöltek, mint amennyit nekem egy hónapban adtak. Megélni nem tudtam belőle. Külszini munkát vállaltam, később éjjeliőrséget, hogy el tudjam tartani családomat.

A jó pénz, a forint megvalósítása után idén tavaszig 552 forintot kaptam havonként. Ez már jobb volt mint a multban. Tavasszal aztán ismét felemelték nyugdíjamat 743 forintra. Nagyon örültem neki. Tudom azt, hogy népi demokráciánk még jobb, szebbé akarja tenni öreg napjainkat. Arra azonban nem számítottam, hogy ilyen rövid időn belül ismét felemelik nyugdíjamat. 72 éves vagyok. De szeretnék még sokáig élni, hogy valamiképpen megköszönhessem államunknak rólunk, öregekről való szerető gondoskodását.”

Köszönöm a hazának

Kis ház áll a nagy akácfák alatt a sóstói domb oldalán. Gyalogösvény vezet az eldugott kis lakhoz. Itt lakik Kripl János és felesége. Becsületes munkában megőregedett, idős bányász házaspár. A férj munkakép-telen, rokkant, 71 éves, idős bácsi. Fiatal korában 3 évet dolgozott bányában. Aztán jött a szerencsétlenség. Megsérült, megrokkant. Utána lámpakamrában dolgozott, majd pénz tárr lett. De azt sem bírta sokáig, 1928-ban nyugdíjba ment. Az I. osztályba sorolták, 68 pengő nyugdíjat kapott.

Saját házat, — ahol most lakik — a szociáldemokrata pártnak adta párháznak. Ó feleségével a fíához ment lakni. Mint szocialistát, a csendőrök állandóan zaklatták. Sőt

mi több, a banya akkori ura, Peszlik György bányagazgató visszaminősítette a II. osztályba és csak 53 pengő nyugdíjat kapott aztán. Rokkantsága mentette csak meg az elhurcolástól.

Lakásába való visszaköltözése után bérbeadta egyik szobáját, hogy megélhesse a feleségével. Azonban csak „tengődés” volt az, nem élet.

Jött a jó pénz, a forint. 288 forintot kapott havonta. 1934 tavaszán felemelték 306 forintra. Az új rendelet szerint pedig 500 forint nyugdíjat fog kapni.

Mit felel minderre Kripl bácsi? Nem nehéz kitalálni. Köszönöm a hazának, köszönöm a pártnak, hogy boldoggá tette életünket.

Megérdemelt pihenés

A mai fiatalok nem tudják, milyen körülmények között dolgoztunk a multban. mi öregek. Mennyit küzdöttünk a megélhetésért, a mindennapi kenyérért. En 1911 óta dolgozom bányában. 1928 óta vagyok Komlón. A felszabadulás előtt 4—5 pengő kerestem naponta. Ebből 6 tagú családomat eltartani nem tudtam, éhezünk, nyomorogtunk.

1942-ben megbetegedtem, 2 hónapig nem tudtam dolgozni. Táppénzt nagyon keveset kaptam. Kénytelen voltam elmenni Szeli István akkori bányafőtanácsoshoz, engedje meg, hogy a raktárból feleségem hitelbe kapjon élelmet. Családommal együtt akkor már egy hete nem ettünk föt éltel. Nem volt egy szem lisztünk, egy deka zsirunk.

Szeli főtanácsos „úr” nem adott. Miért is adott volna? Ellenben ezeket mondta: „Maga szervezett munkás. Lázít, bujtogat. Majd én gondoskodom róla, hogy a megfelelő helyre kerüljön a magával hasonlókkal együtt. Éhes? Menjen ki a legelőre legelni!” Ezzel kikergetett az irodából. És az elhurcolt 16 bányász

közül 3 jött csak vissza. „Gondoskodott róluk Szeli főtanácsos úr.”

A felszabadulás után megváltozott az én életem is. Most jól keresek, szépen berendezett új lakásom van, el tudom tartani családomat. Be kell azonban ismernem, hogy nem szálltak el felettem nyomtalanul az évek. Érzem minden tagomban a régi idők sok-sok fáradságát. Pihenésre vágyom.

Fiam katona, az ősszel hazajön. Addig számított dolgozni, aztán nyugdíjba megyek. Az új nyugdíjrendelet meglepetést, örömet hozott nekem is. A fizetésemhez képest körülbelül 800 forint nyugdíjat fogok kapni. Ha kevesebb is a nyugdíjam, mint a fizetésem, megszokott élelmódomtól azért nem nagyon kell eltérnem, mert kevesebb lesz a kiadásom is. Kevesebb ruha, cipő kell majd. A pihenés éveit nyugodalmasabbak lesznek számomra, mint bármikor is gondolhattam volna. Népi demokráciánk nem felejtkezik meg rólunk, becsületes munkában megőregedett, idős bányászokról.

Sütő Mihály
vájár.

Népszerűsítsük az élenjárókat

A Május 1. kultúrotthon könyvtára

felhívja olvasóinak figyelmét a 3 heti kölcsönzési határidő betartására. A könyvek visszaadásának napja az olvasójegybe bélyegzett dátum. A könyvtár jelentése szerint nagyon sok olyan olvasó van, ki a kölcsönzött könyveket hosszú hónapokon keresztül magánál tartja. Ezek számos más dolgozóktól vonják el az olvas-

ság lehetőségét. Ilyenek: Lukács Ina, Szabó Józsefné, Szabó László, Musitz Béla, Tóth László és Sipos Károly. A felsorolt olvasók már írásbeli felszólítást is kaptak. Amennyiben a könyveket záros határidőn belül nem hozzák vissza, úgy a könyvtár igénytelen lesz követeléseit törvényes úton behajtani.

Gesztenyési ingatlanulajdonosok figyelem!

A Városi Tanács Gesztenyében a jelenlegi birtoklások rendezésére egész Gesztenyés felmérését, térképezését és ezek alapján telekkönyvi rendezését tette folyamatba. A felmérés végrehajtása érdekében felhívja a Tanács az összes gesztenyési ingatlan tulajdonosokat, hogy

ahol az ingatlan bekerítve nincsen, az ingatlan határvonalának töréspontjait karóval jelöljék meg. Az ingatlanulajdonosok a karó belső oldalára neveltek olvashatóan, le nem moshatóan írják fel.

Vas István,
osztályvezető.

ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRIYÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS AZ SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

IV. EVFOLYAM, 42. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

1954. OKTÓBER 12

Az évi terv teljesítése érdekében

Anna-akna az élen

A IV. negyedévben nagy feladatok állnak Komló bányászai előtt: Nemcsak a negyedéves terv teljesítése, hanem ennél sokkal nagyobbak az adósság törlesztése és az évi terv teljes egészében való teljesítése.

Nehéz áldozatos munka szükséges ehhez, de bányászainkban megvan hozzá a szükséges erő. Ezt bizonyítja Anna-akna példája is. Az Anna-aknai üzem már hosszú hónapok óta nem teljesíti tervét. Adóssága sokezer tonna szénben jelentkezik. De az üzem bányászai lelkesen láttak hozzá az új negyedév első napjaihoz. Elhatározták, hogy a havi tervüket túlteljesítik. A szív, a lelkesedés diktálta ütem, meghozta eredményét. Az első dekád eredményeképpen 107,8 százalékra teljesítették tervüket. Ezzel az eredménnyel büszkén jelentették, hogy ezidáig 307,6 tonna szénrel csökkentették tartozásukat.

Béta-akna bányászai is élenjárnak az első napokon. Esedékes havi tervüket 106,6 százalékra teljesítették az első dekádban. A jó műszaki előkészítés azt eredményezte, hogy a hónap első tíz napjában 377,5 tonna tervenfelüli szénrel járultak a tröszt adósságának csökkentéséhez.

A II-es üzem is feltört a tervteljesítők sorába. Az első dekádban 100,3 százalékra teljesítette tervét. — Kezdetnek szép ez az eredmény és az üzem dolgozóinak, vezetőinek nyilatkozatai alapján várható, hogy ez az eredmény majd még fokozódik. A többi üzem jóval alul maradt kötelezettségei teljesítésében. Mindennél adósság. Tétlenségük azt eredményezte, hogy a tröszt csak 94,5 százalékra teljesítette tervét és újabb 1862,6 tonna szénrel növelte adósságát.

Három nappal előbb tejezzük be tervünket

Mi bányászok minden erőnkkel azon vagyunk, hogy adósság nélkül kezdjük el az első negyedéves terv teljesítését. Ezért bárhol is dolgozunk, mindenhol egy célt szolgálunk. Az adósságunk letörlesztését.

Bár én nagyrészt a frontfejtéseken — főleg a 100-as fronton — dolgoztam, de amikor elővájtási munkára helyeztek, megértettem, hogy ez semmivel sem hátrábbvaló munka mint a szén omlasztása. Most a 127 csapatot vezetőm, amely a II. keresztútigatban egy vágatot hajt. S így még ebben az évben egy újabb frontot biztosítatunk üzemünk dolgozóinak.

A tartalék front biztosítéka annak, hogy bármi forduló elő, mindig áll egy újabb szelvényhely az üzem rendelkezésére. Tehát az mindenkinek érdeke, hogy mi napról-napra mind több métert hajtsunk ki. Bennünk az akarat és a készség megvan, csak nagyon gyakran szinte tétlenségre vagyunk kárhoztatva a levegő, az üres és a fa-hiánya miatt.

Ezért mi arra kérjük műszaki vezetőinket, hogy ne forduljon elő olyan nap, mint e hónap 8-án, amikor a napi terv negyedét sem végeztük el a hiányosságok miatt. Ez nekünk is kellemetlen, mert kevesebbet keresünk, de kellemetlen azért is, mert vállalásunkat így nem tudjuk teljesíteni.

Mert mi vállaljuk — ha a feltételt biztosítja, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulója tiszteletére a vágatot 3 nappal a határidő előtt, e hónap 28-án átadjuk.

KRAKKÓ JÓZSEF
II. üzem kiváló bányász

Biztosítjuk az elegendő ürescsillét

Az I-es üzem fiatal bányászai is becsülettel készültek fel ezekre a napokra. Ezt bizonyítja a Vidosa szállító-csillés brigád által tett felajánlás is, amelynek majd minden pontja haditerv az adósságok törlesztése érdekében. A Vidosa szállító brigád felajánlása így hangzik:

„A Hozzánk tartozó csapatok által kiadott telecsillét a legrövidebb időn belül kiszállítjuk. Így kívánjuk biztosítani a csapatok folyamatos üresellátását.

A 480 perces munkaidő legapróbb részletét is kihasználjuk. Brigádunkban fegyelméletlenséget és lazaságot nem tűrünk.

Továbbá vágatunkat (Molnár vágat) mindenkor a legnagyobb rendben tartjuk. Az ott elheverő és elfekvő felesleges fa, vagy egyéb anyagokat megfelelő helyekre irányítjuk.

Mindezekről függetlenül vállaljuk: hogy a brigád minden tagja részt vesz a DISZ által indított Petőfi iskolán, hogy ezáltal is megfelelően felkészülhessünk az előttünk álló feladatok megvalósítására: a terv maradéktalan teljesítésére.

Tudjuk, hogy amit vállaltunk nem lesz könnyű feladat teljesíteni, de becsülettel el kívánjuk végezni, hogy ezáltal se ejtsünk esorbát ifjúsági szövetségünk hírnevének, dicsőségének.

A szállító brigád tagjai nevében:
VIDOSA ELEMÉR

Naponta 4 csille szénrel többet termelünk

A „B” mező keleti részén másodmagammal dolgozom a 427 csapaton. A 7-es telepen egy vágatot hajtok előre, amivel egy új front előkészítése válik lehetővé. Bár a múlt hónapban 32 métert haladtunk előre, most teljesen le kellett állnunk, mert erős talpduzzadás és törések sorozata állt elő a vágatban és ezeket kell most helyrehozni.

Most, ahogy bányásztársaim felajánlást tesznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulójára, azon gondolkodom, milyen felajánlással — és annak végrehajtásával — segítsen én is ezt a szép küzdelmet. Mert olyant nem akarok vállalni, amire semmi lehetőségem nincs, hogy végrehajtsam.

Ezért azzal a kéressel fordultam a műszaki vezetőnk felé, hogy a vágatunkat szélesítsék duplavágányra, s akkor meg lesz a lehetőség arra — mivel nem kell 300 métert csillézni, — hogy teljes erőnkkel az előhajtásra fordítsuk. Mi vállaljuk, hogy a szabályozási munkával meg ezen a héten kész leszünk és ezt a két hét kitesztéséhez december elsejéig úgy, hogy még a decemberi hónapban el lehet kezdeni a gurító hajtását.

Ez azt is jelenti majd, hogy a napi 3-4 csille szén helyett 6-8 csille szenet termelünk az előhajtásban és e pár csille szén is segíti az üzemünköt az adósságának letörlesztésében.

Puskás Miklós
III. üzem sztahanovista vágára.

Béta-akna II. körlet 2. harmadának élenjáró vezetői

Fress Ádám aknász, Varga Mihály s. aknász és Böröcz István lömester harmadának dolgozói szeptemberben 662 csille szénrel többet termeltek.

Mikor gyullad ki a vörös csillag?

A legnagyobb erőfeszítést, a legáldozatosabb munkát most is, mint már annyiszor, a bányászoktól várja az ország. Ezt bizonyítja az is, hogy a napokban nem kevesebb, mint 12 levél érkezett szerkesztőségünkbe. Iskolások, diákok írtak bányászainkhoz. Kérik, hogy adjanak több szénrel, mert a bánya az ország szíve, ahonnan meleg árad a hidegtől ostromolt iskolákba és a családi otthonokba, ahonnan éltető erő és energia sugárzik egész népgazdaságunkba.

Apró gyermekekkel által írt levelek fekszenek előttünk. Tele, csupa kéressel. Drescher Ilona, például így ír:

„Dolgozó Édesapáink, kérjük, teljesítsék terveiteket, hiszen ettől függ iskolánk melege.”

Bencsik István, Horváth József, Bruckner Mária, Kollár Elemér és Lelovics Margit, VIII. osztályos tanulók arról írnak, hogy kialudt a vörös csillag. Hiába tekintenek este nékent várakozással az ablakon az ég sötétjébe nem ragyog a tervteljesítés csillaga. Pedig nagyon várják. Mikor fog majd újra ragyogni bányászbaicsik és apukáink? — írják levelükben. — Mi úgy gondoljuk a tervet most is kell teljesíteni, hogy télen ne kelljen hideg iskolában tanulnunk. Hogy büszkék lehessünk a szénosztályozó tetején égő vörös csillagra és még büszkébbek, terveket teljesítő apáinkra.

Igy innak iskolásaink a bányászainkhoz. Bizonyos, hogy a bányászok zöme megérti, hogy-e kérések teljesítésében nagy felelősség nehezedik vállukra. E ez azt jelenti, hogy a tervet teljesíteni első számú lelkiismereti törvény minden bányász számára. Meg kell védeni hazánk egyik büszkeségének, a fekete szén városának, Komlónak becsületét.

Bányászok! Teljesítsétek a tervet, hadd világítson újra a vörös csillag és sziporkázó fénye hirdesse büszkén a család, az iskola melegen biztosításáért folyó hősiesség munkát.

Komló állomás forgalmi dolgozói az őszi csúcsforgalom sikeréért

Komló állomás forgalmi dolgozói az október 4-i termelési értékelésükön építő bírálattal vetették fel az elmúlt negyedév lemaradásának okait. De megtárgyalták azokat az eredményeket, melyekkel a fennállott hiányosságok ellenére is teljesíteni tudták tervüket. A termelési értékelés résztvevőinek az volt a véleménye, hogy az elmúlt negyedév hiányosságainak fő oka a menetrendszerezés elmulasztása volt. Más részben megtárgyalták a negyedik negyedév tennivalóit.

Az egykocsira eső tolatási idő csökkentésénél elmondották:

— Tűrhetetlen az, hogy egyes mozdonyvezetők azzal rémitgessék a tolató brigádokat és a forgalmi szolgálattevőket, hogy ha nem ismernek el nekik olyan tolatási időket is, melyeket nem tolatással töltöttek, akkor vonatoltat, vagy „lasabban fognak tolatni.

A vonatok terhelésének növelése és vonatok menetrendszerinti időben történő indítása érdekében elhatározták, hogy a jövőben ezen a területen gondosabb munkát végeznek majd.

Horváth Sándor sztahanovista forgalmista szolgálattevő a „Kossuth” brigád nevében csatlakozott a MÁVAG kezdeményezéséhez. Ennek keretében november 7-én a tanácsválasztás, valamint Komló 10. éves felszabadulása tiszteletére: fajlagos kocsimozgatási tervüket 115, terhelési tervüket 106, a menetrendszerinti indítási tervüket 105 és a kocsiátmozgatási tervüket pedig 110 százalékra teljesítik.

Horváth Sándor elvtárs felhívására elsőnek Kuti Tivadar forgalmi szolgálattevő csatlakozott és a „Petőfi” brigád tagjai nevében párosversenyre lépett a „Kossuth” brigáddal.

Komló és Sztálinvárosi állomás brigád ainek párosverseny eredménye

Szeptember első napjaiban tartott termelési értékelésen Komló állomás „Kossuth” brigádja az eredményesebb munka érdekében az őszi csúcsforgalom idejére versenyre hívta Sztálinvárosi állomás „Sztahanov” brigádját. Hogy ennek a párosversenynek a teljesítmények, a termelékenység, fokozásában milyen nagy szerepe volt legjobban bizonyítja az a tény, ahogyan a szeptemberi teljesítmények alakultak.

Szeptember első tíz napjában mind két brigád alighogy megközelítette a 100 százalékos teljesítést. A hó vé-

gére azonban a komlói brigád túl is teljesítette azt.

A komlói Kossuth brigád teljesítésének fokozását azért tudta elérni, mert az első tíz nap sikertelensége után megbeszéltek a tennivalókat és javították munkájukat. Az eredmények szemelgett tartásával állandóan figyelemmel kísérték a terv teljesítését és a vállalást. Az időközben felmerült hiányokat menetközben hátrították el. Ennek eredményeként érték el, hogy a verseny eddigi szakaszán ők vezetnek a Sztálinvárosiak előtt.

	Teljesítés:	
	Közös vállalás	Kossuth brigád Sztahanov brigád.
Kocsiatmozgatás	IX. 1-10: 102%	IX. 1-10: 103%
csökkentése	109% IX. 10-30: 110%	IX. 10-30: 105%
Menetrendszerű	IX. 1-10: 98%	IX. 1-10: 92%
vonatindítás	IX. 10-30: 105%	IX. 10-30: 92%
Fajlagos kocsimozgatás		
(Az egykocsira eső	IX. 1-10: 105%	IX. 1-10: 96%
tolatási idő csökkentése: 111%	IX. 1-30: 111%	IX. 1-30: 96%

Görbe Zoltán tudósító

Rajtunk bányászasszonyokon is mulik a terv teljesítése

Az utolsó hónapok során Komló elmaradt a terv teljesítésével. S ez nem kevesebb mint 30 ezer tonna tartozást jelent. Ez a tartozás minket bányászasszonyokat is érint. Először: mert a közelgő hideg idő lakásfűtésre szólít bennünket, de iskolás gyermekeinknek sem mindegy, hogy hideg, vagy meleg tanteremben tanulnak.

A mi Alkotmányunk féltve őrzi a jövő nemzedékeit. Ennek nyomán kormányunk az ifjúság részére minden lehetőséget biztosít a tanulás, a fejlődés során, hogy belőlük fejlettebb emberek lehessenek. De mi, édesanyjak is azon vagyunk, hogy gyermekeink jövője minél boldogabb legyen.

Eppen azért gondoljunk arra; ha férjeink nem teljesítik tervüket, akkor nem biztosíthatunk családunk, gyermekeink számára meleg lakószobát, iskolát. A fűtetlen lakás, a fűtetlen hideg tanterem pedig megbetegedést okoz. Ez pedig súlyos következménnyel jár és járhat.

Nekünk bányászasszonyoknak kötelességünk saját gyermekeink, a hazai érdekekben beszélgetnünk férjeinkkel és arra kérni őket, hogy mindent kövessenek el a terv maradéktalan teljesítése érdekében. Kérdezzük meg azt is férjeinktől, — nemcsak a vágatókra és csillészekre gondolok itt, hanem a műszakiakra is — mi az oka annak, hogy nem teljesítik tervüket, és ami még súlyosabb: miért nem teljesítik adott szavukat, amit Gerő elvtárs felhívása nyomán tettek és úgy az „Új Komló”, mint pár-

tunk központi lapja, a „Szabad Nép” is leközbít. Vajon van-e szegényeztetünk, hogy ez mellett csak úgy elmennék? Ha nekik nincs, akkor nekünk van és kérjük, hogy változtassanak ezen. Eleg most már az ígéretek. Tetteket kérünk és várunk.

Szerte az országban dolgozó üzemek, gyárak, családi otthonok, a hosszú szerelvényeket szállító mozdonyok szénre várnak. Erre várnak a sztálinvárosi kohók, a gázgyárak is. Ezt a szenet a bányászoktól várják. S ez a szén meg van itt Komlón, lenn a bánya mélyén, csak szív kell hozzá és akarát, egyetértés és megbecsülés.

Állítom, ha a bányában minden ember segít egymásnak, úgy műszaki, mint vágár, vagy csillés, ha jó a politikai munka, ha jó a szervezés, akkor van terv is. Ez persze nem könnyű dolog. Ebben kell nekünk segítenünk a férjeink meggyőzésében, felelősségre vonásában. Kérdezzük csak meg bátran férjeinket: miért nem teljesítitek a tervet? Mit gondoltok, jó lesz ez így?

Nem mindegy nekünk és nem is lehet az mindegy, hogyan dolgoznak gyáraink, van-e elegendő közszükségleti cikk a boltokban. Didergünk-e majd a télen, vagy sem. De az sem mindegy, hogy férjeink mennyit keresnek. Tudjuk azt, ha terven felül teljesítenek, akkor nagyobb a kereset, mert prémium is jár. Duzdattabbak a borítékok 15-én. S ez azt jelenti, hogy az egyre jobban nő az igényeinket van miből kielégítenünk. Több jut szórakozásra, több jut a

ruhára, a lakások csinosítására. De ehhez szén kell. Szén nélkül nincs élet sehol ebben az országban. S ezt látnunk kell nekünk is bányászasszonyoknak, de látniuk kell terjeinknek is. Ha más nem, hát mi magyarázzuk ezt meg nekik.

Magyarázzuk meg azt is: nem csak több szén kell az országnak, hanem olcsóbb és jobb szén is kell, s ez is rajtuk, bányászokon múlik. Kommunistaókon, öntudatos emberek. Ezek pedig vannak itt Komlón szépszámmal, csak fel kell ráznunk őket.

Bányászférjek! Most mi szólnunk hozzátok, asszonyok, feleségek. Adjatok több és jobb szenet. Teljesítsétek maradéktalanul az évi tervet. Törlesszétek minél többet a tartozásból! Nem maradhatunk szegényben az ország színe előtt. Ti magatok is szeretitek a boldogabb jövőt, a kényelmesebb életet, a düsbáb, terített asztalt. Ha pedig ezt szeretitek, akkor adjatok hozzá elegendő szenet! Elég már az adósságnövelésből. Adjatok talpatokra és kövessetek el mindent, hogy égjen ismét a vörös csillag a szénosztályozó tetején és hirdesse büszkén: a komlói bányászok helytálltak, teljesítik terveiket, behozták az adósság egy részét, s tovább is törlesztik azt.

Bányászasszonyok! Serkentsétek férjeiteket a terv teljesítésére. Ne nézze el egyetlen egy asszony sem azt, hogy férje lemarad a tervteljesítésben és adóssággal küzd.

Pozsgai Agostonné bányászfeleség.

Pártcsoportbizalmiak tapasztalatcseréje

Oktober 5-én délután a városi pártbizottság, végrehajtóbizottságának szervezési osztálya tapasztalatcserére hívta össze városunk pártalapszervezeteinek legjobb pártcsoport-bizalmiát.

Az értekezletnek az volt a célja, hogy a legjobban dolgozó pártcsoport-bizalmiak elmondják eddig végzett munkájuk tapasztalatait és előre vigyék pártunk III. kongresszusa határozatainak végrehajtását és egyben ellenőrizhessük, illetve lemérhessük a pártcsoportok elmúlt két havi munkáját. Az értekezlet betöltötte feladatát.

Az értekezlet vitája előtt Batai Jakab elvtárs a szervezési osztály politikai munkatársa tartott rövid bevezetőt. A bevezetőben ismertette a pártcsoportok előtt álló feladatokat és értékelte az alapszervezetek pártcsoportjainak eddigi munkáját. A feladatokról szólva a többiek között ezeket mondta:

— „A pártcsoport feladata a teremtésben, hogy minden kommunista és pártönkívült mozgásitson a terv teljesítésére... feladata, hogy minden kommunista, pártönkívült bevonjon a munkaversenybe, és gondoskodjon arról, hogy a csoporton belül a vállalások értékelve legyenek és nyilvánosságra is kerüljenek” — majd így folytatta:

... Az a pártcsoportvezető dolgozik jól, aki nem maga végzi el egyedül a feladatokat, hanem a pártcsoport tagjait megbizva különböző feladatok megoldásával. — A pártcsoportvezetők munkájáról ezeket mondta:

— Ahol a pártcsoportvezetők helyesen irányítják a pártcsoport munkáját, a pártcsoport bizalmiak, ahol segítséget nyújtanak a pártcsoportok munkájához, ott a pártcsoportok a tömegek legfőbb harci szervezői, ott elősegítik a politikai és gazdasági feladatok sikeres teljesítését.

A rövid beszámoló után az értékes hozzászólások, tapasztalatok azt bizonyították, hogy alapszervezeti vezetőségeink, bár haladtak előre a pártcsoportok szervezése, irányítása területén, de még korántsem tesznek eleget ezeknek a feladatoknak. Nem egy helyen még csak kampányszerű a pártcsoport-bizalmi értekezletek összehívása, és nem egy helyen még csak papíron működnek a pártcsoportok. Koltai elvtárs a II. üzem pártcsoport-bizalmija ezeket mondta:

— Nálunk ki volt építve a pártcsoport hálózat, eleinte jól is működött, de komolyabb eredményt csak a békekölcsönjegyzés idején értünk el. S ez annak tudható be, hogy az

utóbbi időben mintegy hat hete nem volt rendszeres pártcsoport bizalmi értekezlet. — Majd a maga munkájáról beszélve mondotta el, hogyan foglalkoznak a front dolgozóival.

Ezután Bikszegi, Fábán, Németh elvtársak mondták el módszerüket és kértek nagyobb segítséget munkájukhoz. Különös hangsúllyal foglalkoztak a pártcsoportbizalmi elvtársak az oktatás kérdésével, és a nevelőmunka hiányának kérdésével.

A pártcsoport-bizalmiak hozzászólásai mind azt bizonyították, hogy a pártcsoportvezetők, műszaki vezetők bátran támaszkodhatnak a pártcsoportokhoz. Németh, hogy támaszkodhatnak, de kell, hogy mindenkor kikérjék — műszaki vezetőink — a pártcsoport-bizalmiak véleményét a tervezésnél és a termelésnél.

A pártcsoportbizalmi jó munkájától függ a front, a munkahely termelési tervének teljesítése. Tőle függ a munkafegyelmeg megszilárdítása, az élő eleven politikai nevelő munka.

Ezért kell elsősorban az alapszervezet vezetőségeinek, jól dolgozó pártcsoportokat létrehozni és azokat támogatni és azokra támaszkodni. Ennek érdekében tűzze napirendre minden alapszervezet a pártcsoportok munkáját és hajtsa végre ezen a téren is a párt határozatát.

DISZ alapszervezetek feladatai a tagösszeírással kapcsolatban

Számos DISZ fiataalt aggodalom fog el, ha azt látja, hogy tagsági könyve 1954-ben lejárt, betelik. Vajon két hónap múlva hova ragasztjuk majd a bélyegét? Kapunk-e majd tagsági könyvet? Ilyen és ehhez hasonló kérdések vetődnek ma fel a fiatalok körében.

A vitatott kérdések tisztázására és az aggodalmaskodó fiatalok megnyugtatására írjuk az alábbi sorokat:

Az 1951-ben kiadott DISZ tagsági könyvek ez év végén betelnek. Új tagsági könyveket a DISZ Központi Vezetősége most nem ad ki. Mégis mi lesz a helyzet akkor? Vetődik fel a kérdés.

1955. évre a DISZ K. V. tagkönyv betélapokat ad ki, a jelenlegi tagsági könyvekhez. A betélapot minden DISZ tag annál a falusi, területi, vagy üzemi szervezetnél kapja, amelyhez tartozik. Ahol szervezeti munkát végez. Tehát ahol nyilvántartják.

A betélapok kiadása előtt azonban szükséges, hogy minden tagot összeírjunk, úgy, hogy senki ne maradjon ki a nyilvántartásból. Szükséges mindez azért, hogy minden DISZ tag megkaphassa a tagkönyv betélapját. Ehhez a munkához az alapszervezetek már megkapták az összeíró lapokat. A közeli napokban a DISZ csoportvezetők, aktivisták felkeresik a csoportjaikhoz tartozó DISZ tagokat és személyes beszélgetés során felveszik a DISZ tagok személyi adatait az összeíró lapokra, hogy ennek megtörténte után a Városi DISZ Bizottság kiadhassa részükre a tagkönyv betélapot.

Nem kell összeírni az 1934-ben született férfi DISZ tagokat, mert azok a

közéjükben bevonulnak, s így majd az illetékes honvédségi DISZ szervezet írja össze és látja el tagkönyv betéllappal. Azokat a fiatalokat viszont akik most szerepelnek, össze kell írni annak a DISZ szervezetnek, ahová kerülnek leszerelés után. Ugyancsak össze kell írni azokat az 1934-ben született férfiakat is, akik valamilyen oknál fogva felmentést kaptak a katonai szolgálati idő letöltése alól.

Az összeírást végzőknek külön gondot kell fordítani a vidékről bejáró fiatalok összeírására. A DISZ Központi Vezetősége határozata értelmében a vidékről bejáró fiatalok nem a falusi alapszervezetben, hanem az üzemi alapszervezetben kell összeírni. El kell érni azt is, hogy a vidékről bejáró DISZ fiatalok az üzemi szervezetekben végezzenek munkát. Szükséges ez azért, mert az eddigi „szervezeti kétlakosság” lehetőséget adott egyes DISZ tagoknak, hogy sehhol se végezzenek szervezeti munkát. Sokan azzal a kifogással éltek a vidéki, fiatalok közül, hogy a falusi szervezetben végeznek munkát. Az

Megválasztották az MNDSZ új elnökségét

Bensőséges ünnepély színhelye volt október 3-án, délután fél öt órakor a „Május 1” Kultúrterhon virágokkal díszített nagyterme. Városunk MNDSZ asszonyai új elnökségválasztásra gyűltek össze.

Tatai Jánosné beszámolója vita követte, majd sorkerült a legjobb munkát végző asszonyok megjutalmazására. A jutalmazást az új el-

lenőrzés során pedig azt tapasztaltuk, hogy állításuk nem volt helytelen.

Az összeírás idejét használják fel a DISZ csoportok vezetői, az összeírást végző fiatalok arra, hogy ezen idő alatt beszélgessenek el a DISZ-tagok egyéni problémáiról is. Kössék egybe az összeírási munkát a tagszervezéssel. Beszélgessenek el a szervezetet kívüli fiatalokkal és vonják be őket a DISZ munkájába.

A betélapok kiadásával egyidejűleg életbe lép a DISZ új tagnyilvántartási rendszere, mely szerint a DISZ-tagok érkezéskor vagy távozáskor átjelentést lapot kapnak. Az új tagnyilvántartási rendszer lehetővé teszi a DISZ szervezetek sorainak rendezését, a rendszer tagnyilvántartást, de elősegíti a DISZ tagok jogainak tiszteletben tartását is.

Közölni kívánjuk még azt is, hogy a fiatalok, akik valamilyen oknál fogva kimaradnak az összeírásból saját érdekükben jelentkezzenek összeírás végett DISZ alapszervezetüknek.

Cseperka Ferenc
DISZ agit. prop. titkár.

A tanáestitkár

...még történet...

A tanácsház egyik első emeleti szobája ablakából egy sovány, középkorú férfi tekintett ki az épület előtt elterülő tere. Szeme megszokottan sikkolt végig a mindennapos látványon. De egyszerre csak érdeklődés villant fel a tekintetében!

Vajon mit látott?
Egy dömpér fordult a terre, s az építkezés által hátrahagyott óriási meszesgödörbe szórta tartalmát, hogy feltöltse azt.

A szemlélő rövid gondolkodás után már nyult is a telefonhoz, s a Széntrózi Kommunális Osztályáról Kereses Imre elvtársat hívta. Elmondotta, hogy békét lenne azt a nagymennyiségű téglát betemetni, amiből a gödör oldala ki van rakva, hiszen a tanács jól fel tudná használni. De a fedőlapokra is szükség volna. Ugy látszott kedvező választ kapott, mert mosolyogva tette le a kagylót, s rögtön a városigazgatóság felé fordult.

Vas István osztályvezetővel tárgyalni kezdett.
Másnap a tanács karbantartó brigádja bontani kezdte a meszesgödör falát. S ma már ezek az anyagok nem elfekvők többé, hiszen 100 méteres járda készült belőlük a tanácsháza mögötti piacon. Ez mind aktív, hosszú megbeszélés és értekezletek nélkül történt!
A szemlélő elvtárs — Lapos Sándor VB titkár — gondoskodása, szocialista városunk iránt érzett szeretete, valamint a városi tanács dolgozóinak gyors munkája tette lehetővé a lakosság e kérdésének gyors elintézését.

Gondolt-e arra Lapos Sándor elvtárs a felszabadulás előtt, amikor

Kökönyös-Nyugatról lejáró dolgozók panaszkodtak, hogy a nyugati lépcső tövében — a Kisfaludy utcában — nincs járda és az utca legkisebb esőtől is bőrkáig sáros.

A tanács megkérte Vince Józsefet, hogy kertjéből, amelynek a széle másfél métert a járdára esik, megfelelő kártalanítás ellenében engedje át a járdához szükséges részt. Vince József díjtalanul átadta a kért területet és a tanács segédmunkás brigádja megépítette az új járdát 1 hét alatt.

A kereskedelmi osztály a legutóbbi tanács ülésen felszólalt gesztenyési asszonyok kérelmére egy régi hiányosságot szüntet meg Gesztenyésen. Ott idáig nem volt állandó gyümölcs- és zöldségesbolt, hanem csak bódé állt a MEZÖKER rendelkezésére.

Ez a panasz is orvoslásra talált, mert már építik Gesztenyésen — a Népbolt mellett — az új gyümölcs-zöldséges boltot, megfelelő raktárral.

Hározzigeten a Falemezgyárban dolgozott, mint segéd, hogy nem sok idő telik el, s ő a dolgozó nép bizalmából ilyen felelősségteljes helyen segít majd a szocializmus építésében?

Ha erre nem is gondolt, de az új élet, a szabad haza gondolata ott égeit a lelkében, s töretlenül hitt benne.

Lapos Sándor elvtársat a fordulat éve után Alsódabason találjuk, mint segédjegyzőt. E harcos szellemű embert mindig odaállították, ahol a legnagyobb szükség volt. Így került Orgoványra, a 19-es ellenforradalom vérengző fészkebe. Még 1949-ben kiváló eredménnyel elvégezte a 4 hónapos közigazgatási iskolát, s ekkor a párt Baranyába küldte a pécsváradai járás főjegyzőjének.

Mohács újabb állomás Lapos elvtárs életében. Szintén járási főjegyző lett. Itt érte a tanácsválasztás és őt járási tanácselnök-ké választották. Munkájáról ki-tüntetések beszél.

1950-ben megkapta a Magyar Népköztársaság Érdeméremi ezüst fokozatát.

1952. október elsején a Baranyamegyei tanács elnökhelyettese lett. Tavaly augusztus elsején jött Komlóra, hogy az épülő szocialista bányaváros közigazgatását. Simek elvtárral együtt harcos szellemmel irányítsák.

Jó kezében van Komló a városi tanács vezetése; mert Simek elvtárs a VB elnök olyan kipróbált harcost kapott maga mellé, mint Lapos Sándor VB titkár, aki szívén viseli a dolgozó nép ügyét.

Lapos Sándor elvtárs már nem fiatal, 36 éves. S mégis tovább tanul. A jogtudományi egyetem második év folyamát végzi. Tudásának fejlesztésével munkáját teszi jobbá, s így még jobban szolgálja majd a dolgozó nép államát.

CSÁKVÁRI JÓZSEF

A tanács elintézte...

Az elmúlt hét kedden több komlói dolgozó paraszt és kis-hasonból kereste fel a tanács mezőgazdasági osztályának vezetőjét, hogy segítségét kérje az ősi szántás gyors befejezésében.

Bertus elvtárs — az osztály vezetője — azonnal összeírta a földterületeket és telefonon megbeszélte a szántást a sásdi gépállomás igazgatójával. S már a pénteki napon a sásdi traktor a komlói földeken dolgozott.

HIÉNAK...

Irta: Gábor Balázs

III.

— Az a Szokoli valószínű kevesebb pénzt is fizetett ki a gazdáknak, mint amennyit az elszámolásban feltüntetett — mondta a vállalat igazgatója az előtte ülő vállalati ügyészeknek.

— Kérem, menjen ki Monyoród és Szederkény községekre és győződjön meg erről. Azt hiszem a borokat sem fokolta le.

Az ügyész augusztus 15-én kiutazott Monyoród községbe és kihallgatta azokat a monyoródi eladó gazdákat, akiket lakásukon talált.

Nálunk Szokoli egyetlen egy bormintát sem fokolt le, — mondták a monyoródiak egyöntetűen.

— Nekem 3.240 forint helyett csak 3000 forintot fizetett ki az elszámolásnál — adta elő kihallgatása során Krizmanics József monyoródi gazda.

— Maga csak annyival kapott kevesebbet, — vágott Krizmanics szavába Sarosác Márkné. — Én azonban 490 forinttal kaptam kevesebbet a borért.

Szokoli így védekezett ezekre a vádakra:
— Éjszaka dolgoztam és igen fáradt voltam. Csupán számelírás történthetett.

Mit számít az, hogy ő ezt így akarja. Számelírás ide, számelírás oda, fáradság ide, fáradság oda, tény az, hogy a kifizetésnél csalás történt.

*

Nyusál Ferenc raktárvezető helyettes napokig mást sem csinált, mint fokolta és vette át a gazdától a országán kifizetett borokat.

Hisz az fajta bor, melyet Szokoli 11.8 Maligand foknak jelzett sem kerülhet többé söntési áron, mint 16.50 forint. Viszont a szederkényi bor többé volt a vállalatnak.

— Vallami tenni kell — mondotta Kemenes.

Aljas gondolatát — mivel azzal leplezni akarta a bor felvásárlás bűnös cselekedetét — tett követte. Kalkulációt hajtott végre.

— Mennyibe került a bor a vállalatnak... 17.30 forint literenként.

— No akkor... — gondolta Kemenes — az ilyen áron beszerzett bort söntésben 22.50-ért lehet mérni. Már is kiadta az utasítást:

A most szállított borokat a söntésben 22.50 forintért a III. osztályú étertermekben 23.40 forintért (zenével 25.10-ért), II. osztályú étertermekben 27.70 forintért, (zenével 29.40 forintért) az I. osztályú étertermekben 29.40 forintért, (zenével 32 forintért) kell árusítani. — Ezt az utasítást az üzemek felé Kemenes írásban adta.

Ezzel az utasítással Kemenes egyszerűen felrúgta azt a határozatot, hogy ilyen áron szabadpiacon vásárolt borok közül csak azokat lehet árusítani, melyek minőségi borok és elérik a 13.8—14.2 Maligand fok erős séget. Az általa felvásárolt és forgalomba hozott borok azonban a fokolási eredményeképpen csak 8.2—11.3 Maligand fokúak voltak.

Kemenes György tehát súlyos árdragítást követelt el. Becsapta a dolgozókat.

Csupán Kemenes és Szokoli felelőtlensége, súlyos büne miatt egy-egy liter bornál 6—6 forinttal lettek becsapva a dolgozók. Mennyi ez 39.779 liternél?

KETTŐSZÁZHARMINCNYOLCEZER 674 FORINT!

Ennyi pénzt húztak ki ezek a hiénák a komlói bányászok, dolgozók zsebéből. Azért, mert nem tartották be az utasításokat, mert nem tartották be a törvényeket. Azért, hogy maguknak és hasonszórú barátaiknak jogtalan előnyöket biztosítsanak.

Takács József borfelhajtó prémiumot is kapott a felvásárolt bor után Literenként 20 fillért. Ilyen címen Kemenes több mint 8 ezer forintot fizetett ki Takácsnak. Takács nem elégedett meg ezzel. A literenként 20 fillér „jutalékot” a gazdától külön bevasalta. Közel 16 ezer forintot vágott így zsebre. Tehát könnyűszerrel, kupeckeccsel, az államgazdaság rovására, a dolgozó nép bérére jól keresett.

Kemenes, mint volt orvos, illetve később mint áruforgalmi osztály vezetője már az utasítás kiadásakor jól tudta és tudnia kellett, hogy helytelenül cselekszik. Bünt követ el. Tudnia kellett, hogy egy nap alatt nem lehet 350 hektó bort lefokolva felvásárolni, mégis kiadta az utasítást. Tudta tehát, hogy a szederkényi bor csak öt forintjával vásárolható fel szabadpiacon, mert erre rendelet volt és van. Mégis elkövette a bünt. Elkövette, mert feltehető, hogy a közvagyon elherdálására törekedett. Becsapta a népgazdaságot, súlyos anyagi kárt okozott ő is és Szokoli is az.

(Vége.)

Ezzel érvelnek népnevelőink

Van-e miről és mivel agitálni?

Az agitációs munkáról, a politikai nevelő munkáról, annak feladatairól már igen sok szó esett itt Komlón. Pártszervezetek, a párt-végrehajtó-bizottsága, kommunista aktívák nem egy értekezleten hoztak határozatot ezen igen fontos terület munkájának megjavítására. Elmondhatjuk, egyes alkalmakkor értünk el kisebb-nagyobb eredményeket. Az elért eredmények azonban csak kampányzerűek voltak. Előbbre ezen a területen nem jutottunk inkább csak azt mondhatjuk, hogy ma még egyhelyben topogunk és sokszor azon tanakodunk: van-e miről és mivel agitálni, van-e mivel érvelniök népnevelőinknek?

Ezt a kérdést kívántuk megnézni a bányász munkahelyein az V. szinten az II-es és a III-as üzemnél, valamint a VI. szint déli részén.

Több szén kell az országnak! Szelet kérnek a gyárak, iskolák, a háziasszonyok a vasút, de több szenet kérnek az erdőművek is. „Szén nélkül nincsen élet ebben az országban!”

— írta a bányászokhoz szóló levelében Pozsgai Agostonné háziasszony. És mennyire igaz van! Ezt a több szenet tőlünk bányászoktól várja az ország. De vajon elmondhatjuk-e azt hogy megadjuk, amit tőlünk kérnek, hogy eleget teszünk feladatainknak. Nem! És ez a „nem” adja meg az agitáció alapját. Ez adja meg azt a feladatot a bányász pártszervezeteknek, a kommunista és pártönkívüli népnevelőknek az agitációs munkához, amelyre ma a legnagyobb szükség van.

Bányász pártszervezeteink népnevelőink azonban nem élnek azokkal a lehetőségekkel, amelyek előttük állnak és nem élnek azzal az erővel, amely erő a becsületos komlói bányászok ezreiben buzog.

Sokan azt mondják népnevelőink, pártszervezeteink vezetői közül, hogy nem találunk agitációs érvelést a népnevelői munkához. Pedig nem így áll a helyzet. Csupán a bánya egyes területein kell körülnézniök és adva van számukra az agitációs érv.

Ehhez a munkához kívánunk érvelést adni a pártszervezeteknek, a népnevelőknek a saját maguk területéről. Vajon nem-e jó a „nem” érv az, ha megmagyarázzuk a bányászoknak vagy éppen a műszakilátóknak, hogy a VI. szint 5-ös keresztvágatában elfekvő 220 darab, vagy az V. szint keleti fekvő-vágatában elfekvő 400 darab bányafa mintegy 5000 forint kiesését okoz népgazdaságunknak csak azért, mert a lelkiismeretlen munka következtében tönkremegy. Nem lehetne-e ezzel érvelni; ha csak egyedül a 100-as fejtésben rendszeresen össze takarítanak az öreg „strápot”, körülbelül 400 ezer forint értékű szénrel adnánk többet népgazdaságunknak. Tem beszélve arról, hogy ez a szén, hány iskola, s mennyi családi otthon melegét biztosítaná.

Ezeket az érveléseket és az ehhez hasonlókat kívánjuk az alábbi cikkekben segítségül adni az agitációs munkához pártszervezeteinknek és népnevelőinknek.

A komlói ifjúság csatlakozása a Hazafias Népfronthoz

A komlói Városi DISZ Bizottság megvitatta a Hazafias Népfront Országos Előkészítő Bizottságának felhívását, továbbá a komlói Hazafias Népfront Előkészítő Bizottság programjavaslatát.

A komlói Városi DISZ Bizottság Komló egész ifjúsága nevében örömmel üdvözlöi és lelkesedéssel csatlakozik e nagy hazafias mozgalomhoz és kijelenti, hogy egyetért a Hazafias Népfront célkitűzéseivel, s teljes odaadással résztvesz annak megvalósításában.

A komlói ifjúság, amely pártunk kérésére az oroszlanrészt vállalta az első szocialista bányaváros építéséből, megbecsülésnek tartja, hogy részese lehet a Hazafias Népfront megalakításának.

Szocialista városunk ifjúsága világosan látja, hogy e nagy hazafias mozgalom továbbfolytatja és valóra váltja nemzeti történelmünk nagyjainak — Rákóczi, Petőfi, Szechenyi, Kossuth — törekvéseit. — Valóraváltja a kommunista hősök és mártírok célkitűzéseit.

Ezért a DISZ Városi Bizottsága kijelenti, hogy a komlói bányász, építő, értelmiségi, kisipari fiatalok teljes erejükkel támogatják a Hazafias Népfront ügyét — zászlaja alá sorakozik és Komló összes dolgozóival együtt küzd a szocialista városunk felvirágoztatásáért, népünk szebb, boldogabb jövőjéért.

Ebben a nemes, hazafias munkában DISZ-szervezeteink és minden fiatal tevékenyen vesz részt hősi, önfeláldozó munkával. Bányász fiataljaink legyenek az első a szencsata nemes küzdelmében. Építőipari fiatalok adják az idő előtt a bányászoknak a lakásokat. Fiatál mérnökeink és technikusaink jobb üzemszervezéssel segítsék bányászaink és építőink hőies küzdelmét.

KOMLÓ IFJUSÁGA! — HŐSI MUNKÁVAL KÖSZÖNTSÉTEK ÉS ÜNNEPELJÉTEK DOLGOZÓ NÉPUNK NAGY HAZAFIAS MOZGALMÁNAK MEGSZÜLETÉSÉT!

DOLGOZÓ IFJUSÁG SZÖVETSÉGE KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA.

Sok szén marad a bányában

A Komlói Szénbányászati Tröszt hónapok óta nem tudja tervét teljesíteni. Felajánlások hangzanak el a tervteljesítés, az adósság csökkentése érdekében. Ezzel szemben nem hogy csökkenne, hanem növekszik adósságunk. Miért? Nincs talán eledező szén a komlói bányákban? Szénhiányra való tekintettel nem tudjuk talán a tervet teljesíteni? Nem ez a baj. Van itt szén bőven. Csak a kitermelt szén nem mind kerül csillékbe, ott marad az öreg fejtésekben az iszap martalékaul. Nézzünk meg közelebbről egy ilyen esetet.

A 100-as fejtés alacsony, keskeny bejáratán hason csúszunk lefelé. Az öreg fejtés pillérei között kigyó-zunk. Csizmáink gyakran elmerülnek a lábunk alatt lévő puha szénben. Lámpáink fényénél mindenütt szentet és szentet látunk.

— Ez az a szén, amivel nem törődik senki sem. Ez mind itt marad és rá lesz iszapolva. Pedig alig másfél méterre van a csúszda, csak be kellene lapátolni — mondja Kerekgyártó elvtárs iszapoló vajúr.

A hosszú fejtés közepe táján vagyunk. Eddig számtalan helyen kezeltünkkel 40—50 centiméteres lyukakat ástunk a talpon lévő szénben. Puha, jómínőségű, aranyatérő szén. Lapát kellene csupán és ember, aki a csúszdába dobálna.

— Miért nem csinálják? Miért hagyják itt az öreg fejtésekben ezt a sok szenet? — Kérdésre ezt a felvilágosítást kapom Zrinyi Sándor és Kistar György vajúroktól:

— Míg nem méterben fizettek bennünket, nem volt a talpon ennyi szén. Most nem törődik vele senki. Nincs megfizetve az, ha fellapátol-

juk. Azon vagyunk, hogy minél több métert hajtsunk ki.

Kistar György hozzáteszi:

— Méterben meg is van az előirányzat, csak köbméterben nincs. Tervünket nem tudjuk teljesíteni, mert nem tudjuk kiadni hossz méternek megfelelő köbméter szentet. A hiányt viszont hónap végén levonják a csapatátlagból.

— Maga szerint mennyi szén fekszik itt az egész fejtésben? — tesz-zük fel a kérdést Kistar elvtársnak.

— Az egész fronton elfekvő szénből 140 csillét lehetne megtölteni — hangzik a válasz.

140 csille szén. Ennyi egy harmad előirányzott terve. Ha egy centit sem mennének előre egy műszak alatt, ebből az elfekvő szénből akkor is tudnák tervüket teljesíteni. Ezt mondják ők maguk is, az itt dolgozó vajúrok.

— A maguk véleménye szerint hogy lehetne azt megakadályozni, hogy egy lapát szén se maradjon bent az öreg fejtésekben — tesszem fel ismét a kérdést.

— Ha a műszak befejezése előtt egy órával az összes csillés mind az elfekvő szén összetakarításához fogna, akkor nem maradna bent egy deka szén sem és meg lenne a tervteljesítés is — mondják Kistar és Zrinyi vajúrok.

Kifizetődne, nagyon is kifizetődne ez. Most, amikor a komlói bánya tetemes mennyiséggel tartozik az államnak, megengedhető-e ez a szén-nel való pocskolás? Amikor számtalan család szén nélkül van, akkor itt a 100-as, 101-es és V/a keresztvágati fejtésekben tonna, sőt vagon számra fekszik a szén, mely örökre elveszett a népgazdaság számára.

A régi, tapasztalt bányászok mellett egyre több az új dolgozó bányáinkban. Ezért van nagy jelentősége az öntudatos, tapasztalt bányászok mozgalmának, a „Nevelj új bányászt!”-mozgalomnak.

E fontos mozgalmat tekinti szívügyének Főris János, a III-as üzem 2-es körletének körletaknáza. Műszak alatt többször is felkeresi az új dolgozókat, ismerteti velük a szakma legapróbb mesterfogásait. Így az új bányászok megszeretik a bányát, szakszemlén végzik el munkájukat és hozzájárulnak a terv teljesítéséhez.

Példa erre a 457-es csapaton dolgozó Müller György gyakorlati vajúr. Ő még fiatal, 19 éves. Tervét azonban állandóan 100 százalék fölött teljesíti. Október 5-én 110 százalékot ért el, 6-án 112-öt. Ezek az eredmények a vele való foglalkozás, a jó nevelő munka eredményei. Ott ahol Főris elvtársához hasonlóan foglalkoznak az új, fiatal bányászokkal, ilyen eredmények születnek.

Vannak azonban még a komlói bányában, akik nem ilyen nevelő módszer szerint dolgoznak. Akik azt hiszik, hogy durva, embertelen hangon, sőt ütlegetéssel is lehet embert nevelni.

Sohonyai János csillés a II-es üzem V/a keresztvágatában a 108-as csapaton dolgozik. Iskolába nem járt, irni, olvasni nem tudó ember. Kis Tar János csapatvezető vajúr szerint rossz munkás, nem dolgozik, ott hagyja munkahelyét. Ezt mondják körülötte dolgozó társai is.

De vajon mit tettek annak érdekében, hogy megneveljék és jó munkást csinálják belőle e emberből?

A „Nevelj új bányászt” mozgalom

Hogy szép szóval megmagyarázzák neki, mennyi kárt okoz azzal ha előbb elhagyja munkahelyét, nem teljesíti a reábizott munkát. Ezt nem tudom.

Azt azonban láttam és hallottam, amikor egyik delelőtti műszak alatt nyomdafestéket nem tűró bongan vagy tíz percig kiabáltak egymással csapatvezető és csillés. Vegül Kis Tar János csapatvezető magáról meg feledkezve odarohant Sohonyaihoz és arcul ütötte.

Nem megengedhető az, hogy csapatvezetők hozzájuk beosztott dolgozókat ütlegetjenek. Legyen az bármilyen rossz munkás, de ütni nem szabad. Van felsőbb szerv, van rendelet. Ki lehet szállítani a bányából, el lehet bocsátani, de ütni nem.

Ilyen nevelő munkával nem lehet új bányászt nevelni.

A több szénért folyó küzdelemben a műszaki dolgozókra is sok munka vár. Az a feladatuk, hogy megjavítsák a vezetés színvonalát, hogy küzdenek a fegyelmetlenség ellen, a bányászok számára minden műszakon biztosítsák a terv teljesítésének minden feltételét. Ne legyenek elnézők ha hibákat találnak, példásan és igazságosan torolják meg a fegyelmetlenségeket.

Szilárdítsák meg a munkafegyelmet. Ugy, mint ahogy az legutóbb előfordult a III-as üzemnél. A műszaki ellenőrzés alva találta Árva-

Rendszeres csilleosztást

Gyorsan és könnyen elszállítani a kitermelt szenet. Mi szükséges ehhez? Megfelelő mennyiségű üres csille és jó, tiszta állapotban lévő szállító vágatok. Hiányzik azonban ez is meg az is a komlói bányában. Szervezetlenség mutatkozik az üres csillék elosztásában.

Az V/a fejtéshez a 6-i delelőtűs műszakon nagymennyiségű ürescsillét toltak be. Nem tudták elhelyezni, előre-hátra kellett tologatni őket, hogy a tele csilléket kitudják hozni. Ugyanakkor más munkahelyen nem volt üres csille. A 416-os csapat két órát állt üres csille hiányában.

Hasson oda a szállítási felügyelet, hogy szervezettebben kerüljenek elosztásra az üres csillék. Ne forduljon elő az, hogy egyik helyen nem tudnak mozogni az ürestől, ugyan-

akkor a másik helyen nem tudnak szállítani üreshiány miatt.

Szedjük össze a szanaszét heverő, elfekvő üres csilléket. Számtalan üres csille fekszik, amelyekkel kiss javítással üzemképesé lehetne tenni. Nem gondolják egyes vezetők, hogy ezzel megjavítanák az amúgyis hiányos üres csille parkunkat?

Nincsenek kellően karbantartva a szállító vágatok sem. Az V/a fejtés szénének elszállításánál a csillések majd megszakadnak. Káromkodnak, szidnak istent, embert egyaránt. A csillék mégsem akarnak elindulni. Miért? Azért, mert a vágat oldalai vannak szénrel, fával, sárral, homokkal. Csak erősebben nézzen oda az ember, máris ráhullik a sinre szén, sár, homok. Hát még az ilyen eget-földet döngető hangokra.

Takarékoskodjunk az anyaggal. — Pártunk III. kongresszusa nyomatékosan felhívta erre a figyelmünket. A helyzet azonban nem sokat javult. Még mindig nagyon sok a hanyagság, a pazarlás, nemtörődomség ezen a téren. Vonatkozik ez gépekre, bányafára egyaránt.

Aki először jár lent a komlói bányában, annak is önkéntelenül feltűnik az a szanaszét heverő, vagy legjobb esetben egymásra dobált bányafa. — Miért nem veszik akkor észre azok, akik mindennap elmennek mellettük. Vagy éppen rajtuk? Hát olyan sok fa van itt Komlón? Vagy olyan bőven elvannak látva fával a munkahelyen, hogy ezekre nincs szükség? Vagy talán olyan olcsón kapjuk ezeket a bányafákat, hogy nem érdemes őket összeszedni és felhasználni?

Anyaggal való takarékoság

Egy szó rá a felelet: nem. Drága, nagyon is drága nekünk a bányafa. Na gyobbrészt külföldről kell behoztatni. Nincs is olyan bőven belőle. Példa erre, hogy számtalan helyen a csapatok nem kapnak elegendő fát. Ha azonban közelebbről megnézzük ezt a dolgot, akkor rájövünk, hogy van fa, csak nincs kellően felhasználva.

A 100-as fronton fa és deszka hiányról panaszkodnak. Ugyanakkor a tárolóhelyen annyi a fa és deszka, hogy nem tudják már hova rakni. Ott hever a sok fa, nem törődik vele senki. Miért nem látják el akkor a fejtéseket elegendő fával?

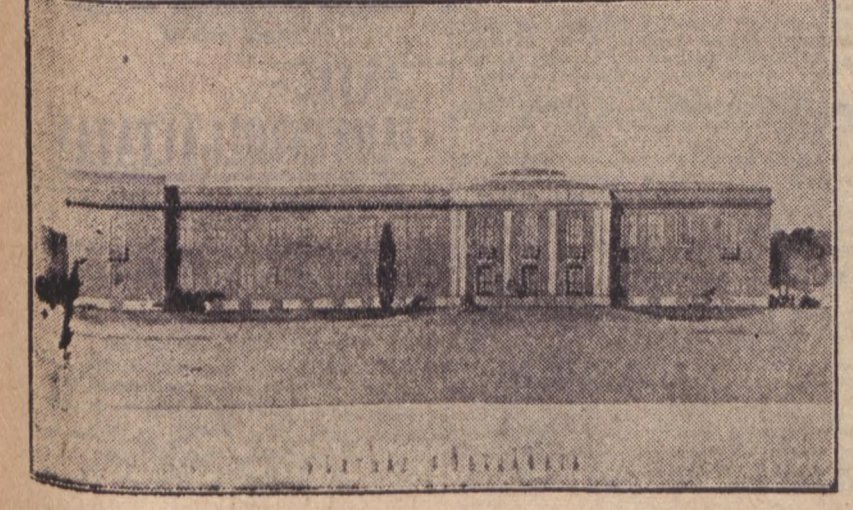
A VI. szint 5-ös keresztvágatában körülbelül 200—220 arab különböző méretű bányafa hever. Sárosak, penészek, a rothadásnak, enyészetnek

vannak kitéve. Mikor ezeket látjuk, beszélhetünk-e egyáltalán anyagtakarékoságról?

De menjünk tovább. V. szint keleti fekvővágat. Itt 400 darab fát olvastunk meg. Szőke Mihály vajúr szerint — aki 1931 óta dolgozik a bányában — van olyan fa, amelyik már évek óta ott hever. Némelyik már teljesen el van korrhadva.

Hogyan? Hát sem műszaki vezető, sem a felügyelet, sem a pártszervezet nem törődik az ezeket erő bányafával? Hagyják ott heverni, rothadni? Ugyanakkor a munkahelyeken nincs elegendő fa. Ugylátszik a komlói bányában az önköltségsökkentés, az anyaggal való takarékoság még mindig csak üres szólam. Beszélni, beszélnek róla, de vajmi keveset tesznek érte a valóságban.

ÉPÜLŐ VÁROSUNK

Nevelőmunka a II. üzem legényszállításán

Nemrég, mindössze egy éve dolgozom Komlón. Azóta lakom itt a II. üzem legényszállításán is. Bár az egy év nem hosszú idő, mégis elegendő arra, hogy néhány tapasztalatot szerezzem az a dolgozó, aki nyitott szemmel jár. Ezt tettem én is. S most pedig azt tesszem, hogy ezeket a tapasztalatokat leírom. Leírom azért, hogy okulással szolgáljon ez jó egynehány népnevelő, pártcsoporthi elvtársam részére. De őket és lehetőséget adjon az a néhány sor arra, hogy sürgősen tovább javítsuk a nevelő munkát a II. üzem legényszállításán is.

Kétségtelen, hogy vannak komoly eredményeink is. És most nem is az a céltom, hogy csak a hibákat soroljam, hanem azt kívánom felsorolni, hogyan látnám én a magam részéről szükségesnek itt a politikai nevelő munkát.

Kezdem talán a szállás politikai felelősének munkájával. Véleményem szerint Gyémánt elvtársnak a

Nevelőmunka a II. üzem legényszállításán

szállás politikai felelősének, többet kellene foglalkoznia egyénenként is az emberek nevelésével. Szükséges volna ez azért is, mert a Csizmazia kultúrotthonban jelenleg a dolgozók, fiatalok félrenevelése történik sokszor. Éppen azért, mert kifinomított ízlésű zenére táncolnak és szórakoznak. Hiányzik tehát a kellő kulturpolitikai nevelés.

Elsősorban szükséges lenne létrehozni a szállásokon egy jól dolgozó népnevelő gárdát. Ezeket a gárdákat kellene megbízni a nevelő munkával. A végzett munkáról pedig havonta tapasztalatcsere formájában beszámoltatni őket. A jól dolgozókat nyilvánosan megdicsérni, a hanyagokat, rosszdolgozókat pedig ugyancsak nyilvánosan megbírálni.

Nagyobb jogkört, illetve kezdeményezést kellene biztosítani a politikai felelős részére. Több segítséget kell adni munkájához és oda kell hatni, hogy legyen ezeknek a felelősöknek egy jól kiépített aktív hálozata. Kívánatos lenne pártnapok és

Nevelőmunka a II. üzem legényszállításán

DISZ-gyűlések szervezése is a szállásokon. Ebben a munkában be kell vonni a szobabizalmiakat és az önkormányzati bizottságokat is.

A szálláson élő dolgozók nevelése, aktivitása érdekében szükséges lenne több érdekes előadás megrendezése. De szükséges lenne az is, hogy a párt és tömegszervezetek rendszeresen látogassák a szállásokat. Válasszanak patronázs munkát egy szálláson. Rendezzenek ezenkívül minden hónapban egy-egy alkalommal tapasztalatcsere az egyes szállások vezetői, önkormányzati bizottságai, szobabizalmi részére. Ezek az értekezletek az általam ismertetett javaslatok megvalósítása, úgy gondolom, előbbre vinnék a nevelés kérdésének ügyét a legényszállításokon. De előbbre vinné ez a terelés, a munkafegyelm megszilárdításának kérdését is.

Koltai László vajúr

Egy kiváló MSZHSZ alapszervezetről

Bárhan mondhatom, hogy városunk egyik legjobb szabadságharcos szervezete a Komló-Mázai Erőműnek az alapszervezete. Bár eleinte itt sem volt valami ragyogó a szervezeti élet, de az üzemi pártszervezetének segítségével elértük azt, hogy ma már a legjobbak között emlegetjük a szervezeti tagjait, vezetőit egyaránt.

Az üzemi szervezet tagjai ma már jó eredményeket értek el a logykorlaton. Például Borsós Sándor 88

körögséget lótt, Bertháló Rudolf 88 körögséget, Németh István 80 körögséget lótt és így lehetne sorolni tovább olyan tagokat, akik kiváló, vagy jó eredményt értek el ezen a téren.

Az eredmények elérésében nagy segítséget nyújtott a vállalat igazgatója, Pintér elvtárs, aki a fiatalokat a legmesszebbmenőkig támogatja, hogy az alapszervezet még jobb munkát érhesen el.

Nidling János

A szórákozató zenéről

Hónapokkal ezelőtt az „Irodalmi Újság”-ban és a „Művelti Nép”-ben, igen érdekes, népszerű vita indult meg a ma szócikkötő zenéről, tuncdálaiól.

Egymást követték a hozzászólások. Zeneszerzők, kritikusok a nagyközönség mondta el véleményét.

Az eredmény nem maradt el. Ma már nincsenek bárgyú szövegű dalok műsoron s a dallamot sem egy ordító, amerikai vltusztáné slágerből oltózták ki, — mint azelőtt igen gyakran. — Fővárosunk zenei életének ez a része szerencsésen megváltozott. Nem maradhat el tehát a vidék sem.

Öröndetes jelenség, hogy ma már Komlón is észrevehetők a józtesú dolgozók, hogy a zenekarok műsora nem mindig kifogástalan. Ebben hibás a zenekar is és hibásak azok a dolgozók, akik ezeket a számokat követelik.

Van azonban még egy komoly hiba. Ezt a városi tanács kultúr-

osztályának rovasára írhatjuk. Bizonyos va-gyon benne, hogy sokan hallgatnának végig, nemcsak könnyű muzsikát, de komolyabb hangversenyt is. Rende-zvények hiányában azonban ilyemire lehe-tőség nincsen.

Miért nem aknázza ki a tanács kultúr-ösztálya a dolgozók zenei nevelésének ezt a le-hetőségeit?

Ez talán a legnagyobb hiba.

A „Keringő” zene-kara, nem mindig a „kakasokat” és a „ten-gérszt” játssa. Ko-moly művészi előadás-ban hallottuk már tö-lük az olasz opera gyöngyszemeit is. A magukról elfelejtkezett vendégek voltak azok, akik erősen illuminált állapotban hamisan be-lelénekelték egy rossz slágert. Azért, mert nem ismerik a zene szépségeit.

Javasolom, — azt hi-szem nagyon sok kom-lói dolgozótársam ne-vében, — hogy a kom-lói zenészekből alakul-

jon egy olyan zenekar, mely hetenként egy délutánon, rövid beve-zetűszóveggel ellátott zenedélután, hangver-senyt rendez. — Egy-egy zeneszerző és an-nyak művei egy-egy szletének előadására gondolk.

Czéczi elvtárrsal, a „Keringő” zenekarának vezetőjével folytatott beszélgetés után mond-ható, hogy ök örül-nek a legjobban en-nek, mert egy vérbeli zenének nem mind-egy, hogy gicset ját-szik egy 20 forintos „bélyeért”, vagy mű-vészi ítékekkel szórákoz-tatja a nagyközönsé-get.

Kérjük tehát meg-egyszer a V. B. kultúr-ösztály, pótolja ezt a hiányossá got. Állítson össze egy műsorterve-zetet, rendezze meg a hangversenyekeket. A ze-nétkedve dolgozók támogatás nem fog el-maradni a ötletekkel segíteni fogják a kul-túrösztály ezen nemes munkáját.

BUDAI LAJOS.

Ne hivat

Felhívom Komló város dolgozóit, hogy akik személyi igazolványukat bármely okból fogva ezideig nem váltották ki, azok legkésőbb október há-20-ig okvetlenül váltítsák ki. Az igazol-ványok kiosztása a fenti időre be-jejezt nyer.

November 1. után lakás ki- és be-jeleentést csak személyi igazolvány-nyal lehet teljesíteni. Személyi igazol-vány nélkül november 1. után senki nem lakhat sem állandó, sem ideig-lenes bejelentéssel.

Aki folyó hó 20-ig az igazolványát át nem veszi, az 100 forintig terjed-hető pénzbírsággal büntethető.

Azon területek kikosai részere ahol az igazolványok kiadása már meg-történt és ahol a kikirendeltség már nem működik, a városi tanácsnál mű-ködő kikirendeltség ovátja az igazolvá-nyokat.

Felhívom azon családfeket, akik-nek családtagjai közül valaki súlyos betegsége, vagy agy kára miatt a ki-rendeltségnél személyesen megjelen-ni nem tudott, legkésőbb folyó hó 13-ig írásban jeleents be ennek a tényét a B. M. Városi Osztályi szem-élyi igazolvány osztályánál. Ezek a személyek a bejelentések után a lakásukon kapják meg igazolványu-kat.

B.M. Komló Városi Osztály vezetője

Javult az étekek minősége...

Ezelőtt két héttel az „Uj Komló” megbírálta a II. üzem legényszállás konyháját. Meg kell mondni, hogy a bíralat óta komoly javulás ment keresztül az étkezés minőségén.

Zsírosabbak ma már az étekek. Reggel van már tejeskávé, sajt, vaj, öprányt és lekvár is. Ebédelni a kirántóthús mellé körtésnek feltálalt burgonya zsíros — nem úgy, mint azelőtt —, van hozzá savanyú-ság is. És gyümölcsöt is kaptunk. A bíralat óta nem fordult elő az sem, hogy ne jutott volna valamelyik dolgozónak vacsora, sőt még pótdagot is kaptunk.

A konyha, és a tálaló dolgozóinál is észrevehető a javulás. Előke-renyebbek, Udvariasabbak a felszolgá-lásnál. Szóval észrevehető a bíralat hatására a forradalmi változás. Most csak azt kérjük, hogy így tovább.

Egy néhány hibát azonban még fel kell vetnünk. Ez pedig a konyha tisztaságának a kérdése és a reggeli kávé, valamint a tészta hideg állapota. Ez bizony még nem kifogástalan. És baj van még a takarékos-sággal is. Az elmúlt héten is két ízben kellett nekünk eloltani a feleslegen égő villanyokat a konyhán, vagy éppen a tálaló, étkező helyiségekben.

Kérjük a konyha és a Közétkez-teési Vállalat dolgozóit, vezetőit, hogy ezeket a hiányosságokat is szüntes-sék meg és akkor valóban jó munkát fognak végezni majd. Még egyet kérünk, illetve javasolunk: rendezzen a Közétkeztesési Vállalat vezetősege a bányász konyhákon étkező dolgo-zók bevonásával egy ankétot, melyen megbeszélnek az eddig felme-rült problémákat és közösen ki-ajvitanánk a még fennálló hiányossá-gokat.

A II. üzem legényszál-lásának lakói.

— A komlói Kiskereskedelmi Vállalat „KOMLÓI KISKERESKEDE-LMI VÁLLALAT 5. SZÁLLITÁSI ESZLEGE” feliratú bélyegzője el-vészt, s így az érvénytelen.

Ezért kérjük az érdekelte vállala-tokat, hogy a fenti elveszett bélyeg-zővel történő esetleges visszaélést az időlelyozzák meg.

KOMLÓI KISKERESKEDEMI VALL.

10 TÓZÓ nyit Komlón

Egy-egy jobban fejlődő sportéletünk ered-ménye az is, hogy mindinkább népszerű lesz a sportozás, a futó. Hétről hétre nö a tozóok száma, városunkban és falvainkban mind a hár-ban vannak, akik hetenként kitöl-tik tota felvívüket és kiváncsián várják a vasárnap estekeket, hogy megadják: sport-tek-e? A Országos Takarékpénztár Sport-fogadási biztársági budapesti kikirendeltsége mellett egy-egy főbb vidéki városban is fel-állították a kikirendeltségét, a sportolók és szurkolók körében olyan népszerű TO-TÓZÓ, ahol átveszik a kitöltött szelvénye-keket de a kérelmeket asztalok mellett lehe-tőség van a szelvények kitöltésére is és ugyanott keltetők szelvények is befizethe-tők. A kikirendeltségek dolgozói felvilágosi-tásokkal segítik a hozzájuk fordulóknak és ami a tozó szempontjából nagyon fontos, a személyeket is kiképezik. Egyre több vidéki TOZÓZÓ nyitlik. Az elmúlt héten is három városban, Nyíregyháza-n, Cegléden és Komlón nyit meg a TOZÓZÓ. A komlói kikirendeltség október 1-én, pénte-ken nyit meg a Kossuth Lajos u. 20. szám alatt és már az első napokban is nagy fo-galmat bonyolított le, sok tozózó keres-te fel és adta ott le a szelvényét.

Ezzel a kikirendeltség sportfogadási kikirendelt-sége száma 51-re emelkedett. A közeljövő-ben Sátoraljaújhely-n, Gyöngyösön és Sop-ronban létesítenek a portfogadási kikirendelt-ségeit.

Szigo úbb ellenőrzést építkezőseinken

Az utóbbi időben sokat foglalkoz-tunk az önköltség, de különösen az építőipar önköltségének alakulása-val. Ugy értem, hogy ezzel kapcsolat-ban nem lesz felesleges ha elemzsem városunk legnagyobb építkezőseinek egyikét, a kenderföldi 530 lakás, Konkret számain keresztül.

Előre kell bocsátanom, hogy az építőiparban és azok központjaiban hajthatóság arra, hogy az előirány-zott termelési értéket, számlázási manőverek útján biztosítsák. Addig csúrik-csavarják a számokat, a szám lákat, míg teljesítve van az elő-irányzott termelési érték, hisz aztán jön a prémium. Nem baj, ha illeték-telenül is. Az a fontos, hogy meg-legyen.

Valahogy ez a kép alakult ki elő-tem, amikor elemzem az 530 lakás költségneimet. Ez a kép megdöbben-tő módon irányítja rá a figyelmet az építőiparban meghonosodott öncél-ságra és egyben figyelmezteti az ille-tékeket a legerélyesebb rendszabá-lyok foganatosítására.

Nézzük meg az 530 lakás teli munkáinak költségalkulását, 1953 december elsejétől, 1954 február vé-géig. Rövid három hónapról van szó, de annál inkább bizonyítható a bün-nös mulasztások sorozata. A három hónap termelési értéke összesen 5.435.368 forint, de ebből hatalmas összeget emészt fel a teli költség, mely 3.242.122 forintot tesz ki. A tényleges termelő munka viszont, csak 2.193.746 forint.

Hol van itt betartva a Tervező Iroda által előirányzott összeg, amely szerint a várható termelő munka tize-nötöt százalékáa használható fel té-liesítésre. De nézzük meg mi okozza ezt.

Az E. M 49/6. számú Építőipari Vállalat — az építendő Komló Szén-bányászati Tröszt műszaki ellenör-vel — Bodó Imrével, 1953 december 1. és 1954 február 28. között, három havi keresetében 1.248.298 forintot ismeretett el, a munkahelyi utak sa-lakozása címén. Ezen a munkán az építő vállalat részéről, csak négy fő dolgozott. A vállalat egy főre eső tervezett termelési értéke ez idő-

szakban 4.500 forint volt. A salak munka azonban jobban fizetett, mert a tényleges termelési érték egy hó-ra 104.025 forint volt. Tehát érdeke volt a kivitelezőnek a salakmunka előnybe helyezése és a produktív termelő munka háttérbehozatala hi-szen búsás hasznót biztosított. Köz-ben nem törődtek azzal, hogy nem teljesítik a tervet és kevéssében kap-ják meg bányászataink a lakásokat.

Kiemelkedő tétel a teli költség-nél az ideiglenes munkahelyi meg-világítás. Három hónap alatt ezen a címen az építő vállalat 942.307 for-rintot ismertett el Bodó Imrével a megbízott műszaki ellenörrel. (Meg kell mondanunk, hogy e sorok ír-ja ellenörzése alkalmával, csak 5 százalékát találta meg a felszámlá-tott és eismert lámpahelyek meny-nyiségének. Szerk.)

Említésre méltó még az, hogy teli fűtés céljára „Nádas kályhák” köl-ésönődjáiként a fenti időre, csakély 433.616 forint került elszámolásra. Vajon van-e ilyen „Nádas kályha” a gépkötszőző vállalatok területén? Ugy vélem ez meg tisztázásra vár.

A leírtakért, elsősorban az ÉM. 49. sz. Állami Építőipari Tröszt ve-zetőit és Bodó Imrét, az építendő mű-szaki ellenörét terheli a felelősség. De fel kell vetni a Lakóépület Ter-vező Iroda vezetőseinek felelőssé-gét is, ki szembenténés nélkül szá-molja el számláiban a művezetésért járó díjtélelt anélkül, hogy érdem-ben ezéért ellenszolgáltatást nyujta-na.

Itten irányú és öncélú teli orga-nizációt végrehajtani és végrehajtatni bűnös könnyelműség. Meg kell vé-gre érteni az ilyen vezetőkkel, hogy államunk vagyonát nem lehet és nem is szabad — Csáki szalmája — módon kezelni. De már most kell meentenni az intézkedéseket az irány-ban, hogy az ideit teljesítésé el a tavalyihoz hasonlóan végezzék az építőipar műszaki vezetőit, mert az nem szolgálja egyáltalán az önköl-tések fokozott csökkentését, az ol-csőbb lakásépítést.

ÉNEKES JENŐ.

Komlói furcsaságok

Az elmúlt hetek folyamán egyre több levél érkezik a szerkesztőse-günkbe, amely a város tisztaságával és rendjével foglalkozik. Az aláb-kiakban közlünk két ilyen levelet:

Sötét van, nem látok...

„Felhívjuk az illetékesek figyelmét hogy beköszöntötték az őszi sötét este-tek — de ezt egyben tudatjuk is ve-lük — és mivel borús idők vannak a hold sem világít. Mindeztől jó le-nne most már, ha úgy javítanák meg a lépcsőházi villanyvezetéseket, hogy az égők világítsanak is. Kérjük ezt azért is, mert semmi kedvünk eset-leg kezünk, lábunkat kitörni.

De, nem egyéb a helyzet a ház pincéjének egy részével sem. Február óta itt is sötétség honol. Meg kell mondjuk: már a számát sem tudjuk, hogy hány-szor kértük az illetékesek jóindulatát „csináltassák meg a vilá-gítást”. Igértek is „de az ígéret mind máig csak ígéret maradt. Ebből pedig nekünk már éppen elégünk van, mert az ígérettel világítani sajnos nem tudunk. De most megkérdezzük: — Mit szólnának az illetékesek, ha

a lakbért mi is csak ígéretemben fizet-nénk meg? Bizonyára nem tesze-nek. Hát nekünk sem tetszik, ha csak ígérgetnek. No és hát szeret-nénk mi is takarékoskodni a per-tyával is.

Még egy panaszkunk van. Vagy ad-janak gondolát esős idő idején — mert akkor Velencebe érezzük ra-gunkat — vagy vezessék el a viáet másfelé. Kérjük ezt azért is, mert esős idő idején ide a Zrínyi Miklós utca 28. számú ház elé folyik le fo-lúlról minden víz és csupán rajtuk múlott az, hogy az elmúlt hetek nagy esői teljesen el nem öntötték a pin-céket. Artott volna ez a tüzelőnknek de az épületnek is.

Csupán ezeket a panaszokat kér-jük orvosolni.

Zrínyi Miklós utca 28. lakói

„Sáros az utcátok...”

„Kedves Uj Komló!
A nyár folyamán örömmel tapasztaltuk, hogy utcánkban — a Mik-száth Kálmán utcában — pompás gyalogjárdát építettek az illetékes szervek. Régi kérésünket láttuk teljesíteni. Mint Kőkönnyös első -s egy-beben legrégibb utcájának lakói már-már azt gondoltuk — a járda meg nem építéséig —, hogy megfeleltek rólunk. Nem így történt. Örülni kezdünk, mert a járdát megépítették. Azt hittük most majd rend is, tisztaság is lesz az utcában. Örömlünk azonban korai volt.

Az építkezés; illetve a terep emelés alkalmával megmozgatott föld-et otfelejtették a helyszínen és most az őszi esős időszak kezdetén még nagyobb a sár, mint eredetileg volt. A járdaszintje felett kb. 30—40 centi mértelrel kimagasló földtömeget ez eső a járdára mossa”. A kocsiútról nem is szólunk, mert ott eső idején 20—25 centiméteres latyakot tapo-shatunk. Egy-egy autó elhaladásakor pedig jaj az arra haladóknak.

Az említett sártenger az utca végén a 7., 8. és 10. számú házak tég-segében található. Az utca vége, a Zója utca, Mikszáth utca keresztezé-se pedig egyenesen átgázolhatóan sártenger. Pedig ott is emberek jár-nak.

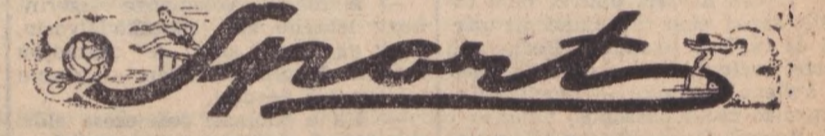
Az utcának ezen a részén még teherautók sem tudnak áthaladni eső idején. Mi megmondjuk miért van ez. Azért, mert helytelen az útki-építés, nincs lefolyása az utcának. — (Ez a tervező és a kivitelező „jó munkáját” bizonyítja! Szerk.)

Nem tudjuk kihez forduljunk ez ügyben, ezért kérjük az „Uj Komló” szerkesztőségét, hogy legyen segítségünkre panaszunk orvoslására. Re-méljük, hogy az illetékesek még a tél beállta előtt rendezik majd a mi utcánk sártengerét is.

A Mikszáth Kálmán utcai lakók nevében:

CSERTA PÁL mérnök

A levélíróknak igazuk van! Panaszuk kal a szerkesztőség teljes mérték-ben egyért. Ezek a problémák nem csak ezen a két helyen, hanem a város több területén (Vorosilov-ut-cában, a Pécsi út vasúti átjárójánál, vagy az egész Kenderföldön) is meg találhatók. Véleményünk szerint kü-lön kommentár ezekhez nem szűksé (Szerk.)

Komló Bányász-Kőbányai Dózsa 1:0 (0:0)

Komló, 3000 néző. Vezeté: Nagy I. KOMLÓ: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Däum I. — Orosz, Fáskert — Pölinger, Károlyi, Szám II., Szám I., Huszti, Edző: Vágó Zoltán. KÖBÁNYA: Lung — Orosz, Pozsgai, Rendek — Pleck, Belieki — Polgar, Zsomboki, Forgasz, Fazekas, Németh. Edző: Vicsnyi László. A rangadók általában nagy küzdelmet szoktak hozni. Bár van egy igazság, ha nagy a küzdelem, akkor nem szép a játék. Most ez az igazság valahogy nem volt helyt-álló. Nem volt azért, mert a lelkes és igen nagyszámú szurkoló tábor a nagy küz-delem mellett az első félidő teljes egészé-re és megvalósította a második félidő első játékaot látható. Mondhatnánk azt is, hogy egy-két játékos kivételével a komlói fiúk örvendtek jó játékaot mutattak. De örvan-getes volt a közönség lelkes „Hajrá Komló!”-ja is és talán éppen az elején érdemel ez külön említést.

válk a játék. Mindkét kapu előtt igen nagy helyzetek voltak, de a védelem mindkét helyen jobban állt. A 89. percben született a mérkőzés egyetlen, de megérdemelt gólja. Egy nagy kavargásban Szám II. be-adásából, a kapufáról visszapattingó labdát Huszti a hátbal fejeli és ezzel megszerezte a győzelmet jelentő gólt és az igen értékes két pontot. Ettől a pillanattól kezdve fer-geteges hajrába kezd a szurkoló tábor (végig így kellett volna) és lelkesen hi-ztatja csapatát. A fiúk mintha szárnyakat kapnának. Újabb több helyzet adódott, de az eredmény már nem változott.

BÍRALAT: Ugy a közönség, mint a fiúk — különösen a védelem — jól vizsgáz-ték ezen az igen kemény iramú, nehéz mér-kőzésben. Bár Pölinger és Szám II., vala-mint Huszti nem volt a legjobb formában, csapatunk mégis egységes volt és jó játékaot nyújtott. A győzelem megérdemelt.

Jók: Magyar, Kanizsai, Däum I. (a mér-kőzés legjobb játékos), Csárdás, Orosz, Fáskert, Károlyi, illetve Rendek, Fazekas.

Versenykiírás

A városi DISZ bizottság és a Városi Test-nevelési és Sportbizottság a tanácsválasztá-sok tiszteletére labdarúgás, röplabda, asztali-tenisz sportágra egyfordulós hajnokságot hirdet.

A bajnokságra benevezhet minden olyan DISZ alapszervezet, melynek a fenti sport-ágakban csapatlétrehozásra van lehetősége. Egy DISZ szervezetből 1 labdarúgó, 1 vagy több asztaltenisz, vagy röplabda csap-at indulhat.

A versenybe nem nevezhetnek be olyan sportolók, akik az üzemi, vagy egyéb bajnokságokban játszanak és minősítésekel rendelkeznek.

Nevezési határidő: 1954 október 15 gől 12 óra, a Városi Testnevelési és Sportbizot-táson. A sorsolást október 15-én délután tartjuk. A versenyen minden sportágban az I., II., III. helyezettek oklevél díjazásban részesülnek.

Városi DISZ Bizottság, Városi Testnevelési és Sport-bizottság.

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAG-ADATSZOLGÁLTATÁS

ÚJ KOMLÓ az MDP komlói párt-végrehajbíbizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs Felelős kiadó: Bogár János Szerkesztőség: Komló, Pártcsékház, I. sz. 1, 2. Telefon: 58, 569. Kiadói hivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, Mogyó-utca 16. Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27.

ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

ÉVFOLYAM, 43. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

1954. OKTÓBER 19

Tervteljesítéssel készülünk a november 7 és a tanácsválasztás ünnepére

Bányászfiataljaink a pártmegbízatás teljesítéséért

Városunk ifjú bányászai az augusztusban lezajlott tanácskozáson azt a megbízatást kapták a párttól, hogy év végéig, mintegy 18 ezer tonna szén, tervenfelül, ki-termelésével járuljanak hozzá az elmaradások behozásához. Segítsék elő ezzel is, az évi terv sikeres teljesítését.

A megbízatás óta, majdnem két hónap telt el. Ez idő alatt sok ifjúsági brigád tűnt ki lelkes munkájával. Olyan eredmények születtek a megbízatás végrehajtásának kezdetétől, amelyek jóval felülmúlták az előbbi versenyek alatt elért eredményeket. Pedig ifjúsági brigádjaink, előbb sem tétlenkedtek. Már sokszor bizonyították be, hogy rájuk bízton számíthat a párt, az egész ország dolgozó népe.

November 7, a tanácsválasztások, valamint városunk felszabadulása tizedik évfordulójának közeledése, még nagyobb lendületet adott az ifjúság nemes versenyének. Egymásután töltötték ki bányászfiataink a vállalási lapokat. Jelenleg 53 brigád dolgozik a párt-

tól kapott megbízatás teljesítéséért. Meg kell mondanunk, hogy az ifjúság munkája eredményes. Október 10-ig több mint 6.400 tonna szén termeltek esedékes termelési tervükön felül. Ezzel a mennyiséggel, már mintegy egyharmadát teljesítették vállalásuknak.

Jól dolgoztak a II-es üzem fiataljai közül: Kovács Ferenc és brigádjának tagjai, akik október első dekádjában 239 tonna szén adtak terven felül. Jászka Emil csapata sem maradt alul e nemes vetélkedésben. Október első 10 napjában 153 tonna terven felüli szénrel járult hozzá az adósság törlesztéséhez. Jó munkát végeznek a Béta-aknai Vörös János brigád tagjai is, akik 84 tonna szén termeltek terven felül október első dekádjában.

Az év végéig hátralévő időben, kemény munka vár bányászfiataljainkra. A vállalt feladat, a pártmegbízatás teljesítése, nagy erőfeszítést követel fiataljainktól. Az eddigi tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy ifjú bányászaink képesek erre.

Ismét kigyulladt a vörös csillag

Hosszú hetek sorozatos elmaradása után, ismét teljesítette előírásait napi tervét a Komló Szénbányászati Tröszt. Büszkén jelentették, hogy szombaton 106,8 százalékos értéket ért el Komló bányászai.

Szép ez az eredmény. De még szebb lenne, ha állandóan teljesítenék üzemünk bányászai a rájuk rótt kötelezettséget, a napi tervet. Az adósságok végleges törlesztéséhez, csak a terv maradéktalan teljesítése vezet-het.

A szombati napon szép eredmény született a lelkesen dolgozó Béta-aknai bányászoknál. Előírásait napi tervüket 139,1 százalékos teljesítéssel. A havi tervvel 107,5 százalé-

kon állnak. Nagymányok is kiváló eredményeket ért el. Havi tervét 101,9, napi tervét pedig 121,2 százalékosra teljesítette. Anna-akna 114,6 százalékosra teljesítette szombaton a tervét. Havi tervének teljesítésében azonban elmaradás mutatkozik, mert 98,2 százalékos áll. A többi üzemnél havi átlagban súlyos lemaradás mutatkozik. Igen kevés az az üzem, ahol a tervteljesítés 90 százalékos felett áll.

Komló Bányászai! Ne engedjétek hullámvá válni a tervteljesítés grafikonját. Induljatok harcba, hogy mindig ragyogjon a szénosztályozó tetején égő, dicsőséget hirdető vörös csillag.

Gyárunk zavartalan termeléséért

Kedves komlói elvtársak!

Megköszönjük azt a nehéz és fáradtságos munkájukat, amellyel hozzájárulnak üzemünk szénellátásának biztosításához. Jelenleg zavartalan üzemünk termelő munkája és ez ahhoz segít bennünket, hogy teljesíteni tudjuk esedékes népgazdasági terveinket.

Szomorúan emlékezünk vissza az 1953-as tél hónapjaira, amikor szénhiány miatt áramkorlátozások voltak. Ezekből tervteljesítésünk nagyon visszaesett. Lemaradásunkat csak a tavaszi és nyári hónapokban tudtuk behozni, amikor, szinte emberfeletti erőfeszítésekkel kellett tennünk.

Meg kell még említenünk, hogy anyagilag is érintett bennünket a szénhiány, mert áramkorlátozások révén üzemünk gépei sokszor leálltak.

Ezt az időt időberben kaptuk megfizetve, ami jóval kevesebb volt, mint a szokásos teljesítménybéres keresetünk. Sokan családfenntartók vagyunk és meg kell írunk, hogy nehez lett volna megmagyarazni gyermekeinknek, hogy miért fordítunk kevesebb pénzt a háztartásra.

Ezért kérjük a bányász-elvtársakat, hogy munkájuk fokozásával teljesítsék a tervet. Ne érezzék a tél hónapokban hiányát a szénnek sem otthonaikban, sem üzemeinkben.

A Klement Gottwald Villamosági Gyár dolgozóinak nevében:

Káp Ferencné sztahanovista gépmester, Blahó Jánosné sztahanovista gépmunkás és Raffael Antalné kormányki-tüntetéses gépmunkás.

Egy élenjáró körlet vezetőjéről

Magas, erőstermetű ember áll előttünk. Szám Dániel. Az Anna-aknai üzem egyik legjobb körletvezetője. Körlete mindig túlteljesíti tervét. Jelenleg is 127,7 százalékos áll a tervteljesítésben. Hogyan érte el ezeket az eredményeket, erről számol be az alábbi sorokban.

A jó körletvezetőnek alaposan kell ismernie munka helyét. Ez a legfontosabb, mert ehhez mérten kell elosztani a dolgozókat. Ismernie kell a dolgozók szakértelmét. Ki való fejtésre, ki elővájtásra és kit lehet beállítani a bővítéshez. A termelékenység emelésének egyik feltétele az, hogy a dolgozók saját maguk választják meg társaikat.

Nálam ez így van és nem kis mértékben ennek köszönhető az, hogy túlteljesítjük tervünket — mondja.

Kötelembe nagy gondot fordítok arra, hogy műszakváltásokor az aknászok részletesen beszámoljanak váltó társaiknak. Így a leszálló aknász tudja, hogy csapatunként milyen intézkedéseket kell tennie, hogy a termelés zavartalanul tovább folyjék.

— A reggeli és délutáni „raportokon” személye-

sen is ott vagyok és figyelem, hogy helyes utasításokat kapnak-e a váltótársak. Ha nem, akkor közbeszólók és közösen; helyes, a termelést elősegítő határozatot hozunk. Az éjjeli „raportnál” már nem vagyok jelen de a műszakot átvevő aknász minden esetben felhív telefonon és beszámol az átvett munkahelyek állapotáról, majd közösen határozzuk el a tennivalókat.

— Mindennap, végigjáróm a munkahelyeket. Személyesen meggyőződom arról, hogy azok rendben vannak-e. Ha hiba van, akkor a dolgozók javaslatát figyelembevéve, rögtön megteszem a kellő intézkedéseket. Ugyanekkor ismertetem a munkahelyek fontosságát. Ez azért jó, mert a dolgozók így tudják, hogy mit miért végeznek el.

Még nagyon sokat mondhatnák el, de úgy vélem, hogy ezek a legfontosabb feladatok, melyek bevezetése nélkülözhetetlen a tervteljesítéshez.

Elmondta: Szám Dániel, az I-es körlet vezetője.

A verseny eredménye...

Legutóbb még arról kellett beszámolnom, hogy melyek azok a hibák, amelyek akadályozták a III. negyedév sikeres teljesítését.

Most már arról számolhatok be, hogy a munka, a kommunista és párttonkivül dolgozók harcoss erőfeszítése nem volt hiábavaló. Ez mutatkozik meg az október eleji teljesítményeinkben is. Igaz, hogy még nem mindenben értük el a kívánt, illetve a kitűzött mennyiséget, de születtek már eredmények, melyek biztatóak. Így eredményt értünk el a kocsi-

taratózkodási idők csökkentésénél. Október első tíz napjában az egy kocsi- eső tartózkodási időt 9,86 szá- zad órától 8,18 század órára csökkentettük. Ez 120,8 százalékos eredménynek felel meg. Az eredmény nem lebecsülendő, de lehetett volna szebb is, ha a leadási kocsi- kérésénél nem állnak fent még mindig nehézségek. A leadási kocsi- tartózkodásának teljesítése csak 66 százalékos, a feladási 140 és az üres 135 százalékos eredménye mellett. Az állandó forgalmi és kereskedelmi dolgozói azonban tovább folytat-

ják a harcot. Behozták a lemaradást.

A brigádok egymásköztí versenyében figyelemre méltó eredményt ért el Zombár Ferenc kocsimester brigádja, mely termelési tervét 109 százalékosra teljesítette. Az egy kocsi- eső tolatási időnek csökkentése terén Tóth József és Balatonyi Rezső tolatásvezetők brigádjai nem tettek eleget. Tervüket csak 96 százalékosra teljesítették.

Görbe Zoltán tudósfő,

A moszkvai Összszövetségi Mezőgazdasági Kiállításon. Az Üzbek SZ. SZ. K. pavilonjának feázója látható képünkön.

A téli tüzelő biztosításáért

Melyik munkás ne emlékezne vissza azokra a szomorú téli reggelekre, délutánokra vagy éjszakákra, amikor nyomorúságos, otthonában még fűten sem tudott. Éhező, fázó gyermekek tekintettek a munkás apára. Nyomasztó volt az a légkör.

Ma már régnak tűnik előtűnik, amikor az otthon hidege lidérgyón- nasként nehezett a munkásokra és hiába röppent szét e néhány szó, a családi fészek rideg légkörében: „Elég volt az éhezésből, fagyoskodásból!” S a nélkülözö családapá már- már arra készült, hogy véget vessen nyomorúságos életének.

De a gyermekekről gondoskodni kellett. Otthon fázó, éhező gyermekek várták az apát, anyát. A munkás pedig tovább vonzolta nehéz ter- hét, hiszen a családról gondoskodni kellett.

Volt idő, amikor nagy ünnepszám- ban ment az, ha a család egy-egy tag- ja kevéske szénrel talált az állomás környékén, vagy az utcán tova- gördülő szénkoscsik után. Olyankor egy pár óráig meleg volt.

Ez már e-múlt!... Pedig nem is olyan régen volt. Tíz évvel ezelőtt,

még valóságként nehezett a robot- lól meggörnyedt vállaira.

Az azóta eltelt esztendő alatt nagy változás történt. Gyárakban, bányák- ban a nép lett a gazda. S ez új, nagy- szerű feladatok elé állítja a dolgo- zókat: Többet termelni, — főleg a bányaszatban — hogy szebbé, jobbá és gondtalanabbá váljék egyre szé- pülő életünk.

Közeledik a tél. Október 15-e el- múltot. Megkezdődött a fűtési időny. Országunkban megnőtt a gyárak, erőművek és a forgalmat lebonyo- lító vonatok száma. S ezeken szén- nél való ellátása — a lakosság téli tüzelőjének biztosítása mellett — nagy gondot okoz államunknak. Különösen akkor, amikor szénbányász- atunk országos viszonylatban 400.000 tonna szénrel adós maradt a terv teljesítésében.

Komló bányászai! Csatlakozzatok a nehézipari minisztérium felhívásá- hoz, amely az elkövetkezendő nyolc nap alatt, 4.300 tonna tervenfelüli szén kitermelésére szólít fel benne- ket. Ezzel is segítitek családaink tüzelőellátásának biztosítását.

A „Vihar” brigád...

Ha megkérdezi va- laki az Anna-aknai üzemből, hogy melyik brigád dolgozik a leg- jobban, melyiknek van a legmagasabb száza- léka, gondolkodás nél- kül kapja meg a va- laszt: — hát a „Vi- har”-brigádnak. Indul- juk el és keressük fel őket munkahelyükön, a csillogó szén, fekete birodalmában.

Utunk az erdőben létesített Béta-akna mellett visz el. Innét már lankás erdei úton megyünk tovább. Egy- re beljebb a bükkök, a tölgyek által alkotott sűrű erdőbe. Közele- dünk utunk végcéljá- hoz. Előttünk már ki- bontakozik a nemrég üzemelő lejt-akna, szé- les bejárata. Előtte, egy kis térségen, bá- nyászok, csöszszelők és kovácsok szorgoskod- nak. A munkát egy szúrós tekintetű, éles- szemű ember vezeti. Rövid kérdézősködés után megtudjuk, hogy Hartmann György fel- vigyázó a szúrós tekin- tetű ember. Megkér- jük, hogy kísérjen el

bennünket. Mutassa meg, hogy hol dolgozik a „Vihar”-brigád.

Egyre lejjebb ereszkedünk. Útközben meg tudjuk, hogy Pintér Mihály és S. Nagy An- tal van éppen műsza- kon. Rövid idő múltán megérkezünk. A mun- kába merült bányászok észre sem vették benn- nünket. Tekintetük az előttük lévő szénfalra szegeződött. Közükben a nehéz fejtőkalapácsot tartották. Réseleik.

Hangos köszöntésünk re visszatekintettek, majd egy pár percre leálltak és barátságosan fogadtak bennün- ket.

Beszélgésünk során elmondták, hogy nagy dologra készülődnek. November 7, valamint a tanácsválasztások nap- jaira még jobb ered- ményeket kívánnak el- érni. Elsők akarnak lenni az üzemből és 170 százalékos teljesi- tik majd előírásait tervüket.

Közben az új dolgozók neveléséről sem fele- deznek meg. S. Nagy elvtárs elmondja, hogy

a mellette dolgozó Sar- kadi elvtársat, már ő nevelte vajárrá. Pintér elvtárs is most tanít- gatja Pistát, a csillését. Az a terve, hogy janu- árban már az ő váltó- társa lesz. De ugyan- ezt mondták el Bien Józsefről és Lovas Sán- dor vajárokról is. Ők is nevelik a csillésüket. Tudják, hogy nagy szükség van a jó vajá- rokra.

Majd azt a kérdést tesszük fel, hogy va- jon teljesítik-e majd a 170 százalékos vállalá- sukat, mert az csak akkor ér valamit, ha adott szavukat teljesi- tik is.

Kérdésünkön moso- lyogtak és keményen megmarkolták a fejtő- kalapács nyelét, neki- láttak a kemény szén lefejtéséhez. Ahogy fi- gyeltük őket és láttuk azt a lelkes, szívdik- tált munkatempót, már nem kellett megvárni a választ. Biztosak vol- tunk abban, hogy a „Vihar”-brigád, újból megállja helyét és nem csak teljesíti, hanem túl is teljesíti adott szavát.

A társadalmi bizottságok segítsége

M. Mutyihin, az irkutszki városi végrehajlóbizottság szervezési és instruktori osztálya vezetőjének cikkéből

A helyi szovjetek csak akkor tudják a helyi gazdasági, társadalmi és kulturális tevékenységet irányítani, a törvényeket és a felsőbb államhatalmi szervek rendelkezéseit végrehajtani, ha állandóan a munkások, a parasztok, az értelmiség, a nagyszámú aktív segítségére támaszkodnak.

Nagyon sok dolgozó vesz részt a helyi szovjetek végrehajló bizottságai mellett működő különböző társadalmi bizottságokban. Az Irkutszk városi társadalmi bizottságoknak több mint 5 ezer tagja van. Ezek a bizottságok a lakosság körében nagy tekintélyre tettek szert.

Irkutszk valamennyi házkezelő hivatala mellett lakásvédelmi bizottságokat létesítettek. A Sztálin-kerületi 110. számú házkezelőszéggel együttműködő bizottságot 1944 óta M. Szitnyik elvtárs vezeti. A bizottság tevékenyen részt vesz a házak tatarozására és javítására vonatkozó tervek összeállításában és állandóan ellenőrzi a tervek végrehajtását.

Sokrétű munkát végeznek az utcabizottságok. Ezeket azokban az utcákban választják, amelyek egyéni tulajdonban lévő családi házakból állnak.

Vezérváros, Irkutszk egyik perem városának lakói jó egyetértésben élnek. Itt az utcabizottság igen eredményesen működik. Kezdeményezésére a telep lakói résztvettek az új villamosvezeték építésében, a járdák javításában és az udvarok fásításában. A bizottság irányította az iskolaépítés munkálatait is. Az akti-

visták segítettek az építkezéshez szükséges fa kitermelésében, az alapárók ásásában.

Az iskolai szülő bizottságok nagy segítséget nyújtanak a pedagógusoknak és a közoktatási szerveknek a legfontosabb oktatásügyi kérdésekben, az elmaradó tanulók támogatásában, az iskolán kívüli munka megszervezésében, a szülők közötti pedagógiai propaganda munkájában. Érdekes munkát végez a 11. számú iskola szülői bizottsága. Kezdeményezésére szülői konferenciát szerveztek, amely megvitatta a tanulók magaviseletével kapcsolatos problémákat. Nagy népszerűségnek örvendenek a bizottság által szervezett „szülői csütörtökök”. Ezek a napokon a tanulók szüleinek pedagógiai tárgyú előadásokat tartanak. Az irkutszki bölcsődék keretében is megszervezték a szülői bizottságokat.

A város vállalatainál gyámtanácsokat alapítottak, amelyek a rokkantak és az elesett katonák családjainak anyagi megsegítésével foglalkoznak. A „Kujbisev” gépgyár gyámtanácsa például megszervezte a rokkantak szakmai oktatását és vállalta az árva gyermekek védnökségét. A tanács megbízottai állandóan figyelemmel kísérik a gyerekek tanulását, pihenését, anyagi ellátását, ellenőrzik a rokkantak lakásainak javítását. A tanács kezdeményezésére kilenc nyugdíjast szanatóriumba, tizet pedig üdülni küldtek. A rokkantak gyermekeit pionyer-táborban helyezték el.

Jól bevált a gyakorlatban az álló-

mányon kívüli kereskedelmi ellenőrzés intézménye is. A társadalmi ellenőrök ügyelnek a kereskedelmi szabályok betartására, tanulmányozzák a lakosság szükségleteit. Nemcsak a hibákat tárják fel, hanem tanácsokat is adnak a boltok vezetőinek a hibák kijavítására.

A város egészségügyi intézményei az egészségügyi aktív segítségével végzik munkájukat. Az egészségügyi aktív külön kiképzést kap. Segítségét nyújt a baleseteknél, figyelemmel kíséri az üzemi helyiségek egészségügyi állapotát, a munkahelyek helyes megszervezését.

Nagy segítséget nyújtanak a pénzügyi szerveknek az állami hitel- és takaréktudományi bizottságok. A pénzügyi és biztosítási aktív felvilágosító munkája során megmagyarázza az állami kölcsönök, a takarékpénztári betétek, az állami biztosítás jelentőségét, tudakozókat állít fel, amely tájékoztatást ad a kölcsönnyereményekről, ellenőrzi, hogy a kölcsönjegyzők idejében megkapják a kötvényeiket.

Az irkutszki szovjet munkaverseny indított a bizottságok között. A legjobb eredményeket elérő bizottság vörös zászlót kap, az egyes aktivistákat a városi és a kerületi végrehajló bizottságok elismerő oklevellel tüntetik ki.

A társadalmi bizottságokat minden évben újra választják. A bizottságok munkatapasztalatait és módszereit nagygyűléseken ismertetik, a legjobb aktivistákat működésüket külön táblákon, a szovjetek városi nagygyűlésein és ülészekain népszerűsítik.

Pozsgai Ágostonné

„A párttal a népert”. E rövid mondattal lehetne összefoglalni Pozsgai Ágostonné közkönyösi bányászasszony eddigi életét. Ezt a mondatot választotta élete vezérfonalává, ennek szelvényében dolgozott és dolgozik ma is. Mindent a párttal, mindig a népert!

Nem „ösrégi” komlói ő. 1951 június 28-án jött városunkba családjával. Férje vándor, az I-es üzem üzemi bizottságának elnöke.

A felszabadulás előtt a Baranya megyei Lothárd községben laktak. A népnéző Horthy rendszer kiűzése után, agyonnyargalt „agrárproletárjai” voltak. Napszámba jártak a kulákhöz, részaratást vállaltak grófi, hercegi földeken. Éjt-nappallát téve dolgoztak, megélhetésüket azonban nem tudták biztosítani.

A föld, a jól termő lothárdi föld nem tudott nekik megélhetést nyújtani. Sem nekik, sem a hozzájuk hasonló többszáz ezer nyomorgó parasztnak. Hisz nem az övék volt, ők csak dolgoztak, robotoltak, a hasznát a földesúr vette zsebbe.

1945-ben megváltozott minden. A föld azé lett, akinek ősidők óta jogos jussa volt rá: a dolgozó nép. Pozsgaiék 3 katasztrális hold földet kaptak. Azon dolgoztak vidáman, szabadon, most már saját maguknak.

Ketten a férjével megalakították a kommunista párt helyi szervezetét. Felvették a harcot és eltántorították a jobboldali pártok földreformot visszacsinálni akaró politikája ellen.

A tanács elintézte...

Mecsekjános községnek nagyon rossz volt a közvilágítása. Szinte vesztélyes volt végigmenni esteként a sötétbe burkolódó utcákon. Legrosszabb a Fő utca világítása volt. Hiába kértek orvoslást panaszukra a közseg dolgozói, mindenütt süket fülekre találtak. Sötétség honolt továbbra is a falucska utcáin.

A községnek Komlóhoz való csatlóása után, a dolgozók felkeresték panaszukkal a városi tanácsot. A tanács városgazdálkodási osztályának rövid időn belül történt intézkedése folytán hét villanylámpával bővült Mecsekjános Fő utcájának közvilágítása.

Papp János gesztenyési lakos, bemélt a tanács panaszfelvételi osztályára. Ezeket mondta: „A hidépítéssel kapcsolatban lebontották kutamat. Mindeztideig csak ígérték a hidépítés vezetőit, de új kutat még máig sem építettek helyette. A vizet messziről kell hordanom. Kérem a tanácsot, intézkedjen, hogy minél előbb saját kutamból húzassam a vizet.”

Két hét múlva állt az új kut Papp János gesztenyési lakos udvarán.

Kökönyösöl a Kossuth-akna felé vezető gyalogjáró több mint egy éve nem volt kivilágítva. Az éjszakai műszakra menő vagy jövő dolgozók sötétben kellett botladozniuk egyes felelőtlen emberek hanyagsága miatt.

A Kossuth-aknára járó dolgozók felkeresték Vas elvtársat, a városi tanács városgazdálkodási osztályának vezetőjét. Intézkedést kértek arra vonatkozólag, hogy a gyalogjárót éjszakaiként világitásuk meg. Vas elvtárs közbenjárásával a Déldunántúli

Leleplezte Pozsgainé a feketén cséplő kulák malomtulajdonost, kinél 120 mázsa búzát találtak. Nem ijedt meg a kuláktól, kik agyonüti fenyegették, mert maga mögött érezte a pártot, a párt segítségét.

A férjét közben a báró állami gazdaságba vezetőnek küldte a párt. Később a békáspusztai állami mén-telep vezetője lett.

Nem maradt el azonban a tanulásban férje mögött Pozsgainé sem. Tanulni és tanulni, be-pótolni amennyit csak lehet abból, amit a múlt nem adott meg neki, — ez vált jelszavává.

Jött a felhívás, szükség volt bányászra. Megértette az asszony, megértette a férj. Kommunista volt, izig-vegig kommunista. A párt szavára elindultak ők is, ide, hozzánk, Komlóra.

Mint bányászasszony, tovább tanult Pozsgainé. 1952-ben elvégezte az MNDSZ 5 hónapos propagandista iskolát. Az iskoláról hazajövet, átadta lapaszatlapait asszonytársainak, tanította őket.

A Hazafias Népfront választással kapcsolatban házról-házra járva, elbeszélget a dolgozókkal. Kisgyűléseken méltatja a Népfront jelentőségét és célkitűzéseit. Fáradozatlanul dolgozott és dolgozik ma is a párt és a nép érdekében. Vegyenek róla példát Komló összes bányászasszonyai.

A „TÁRSADALMI SZEMLE”

Most megjelent augusztusi-szeptemberi kettős száma vezércikke a Hazafias Népfront megalakulásával foglalkozik. Az új tanácsről Szamel Lajos írt cikket. Szabó Kálmán írása a szabadpiac új szakaszban betöltött szerepéről foglalkozik. Rámutat a cikk a szabadpiac jelentőségére a város ellátása és a munkás-paraszt szövetség megszilárdítása szempontjából és szembeáll az ebben a kérdésben felmerülő téves nézetekkel.

Népgazdaságunk munkaerőhelyeztetésével foglalkozik Csator György cikke. Ismerteti az ebből a szempontból

az új szakasz bevezetéséig és azóta végbement változásokat és azok kihatásait. Rámutat azokra a feladatokra, amelyek a munkaerőátmosoposították tekintetében előttünk állnak.

M. Apró Éva cikke ráirányítja a figyelmet a takarékoság jelentőségére az életszínvonal emelése szempontjából. Az állami gazdaságok feladatait és azok megvalósításának feltételeit tárgyalja Márton János és Pogácsás György írása. Péter György az egyszemélyi felelős vezetésről, Mátrai László a haladó filozófiai hagyományaink kutatásában eddig elért eredményekről és a további felada-

tokról ír. Lenin Filozófiai Füzetivel foglalkozik Szecsődi László cikke, Komját Irén írásának címe: „A német kérdés és az európai népek bizottsága”. Gömöri Endre a genfi értekezlet után kialakult nemzetközi helyzetet ismerteti.

A Szemle rovat témái: földtulajdon a népi demokráciákban (Seres Imre), a termelési bizottságok munkája (Kovács Mihály) a legutóbbi magyar mezőgazdasági kiállítás (Horváth József), az új román irodalom (Kőpöci Béla), napjaink filmjei (Bodnár György), Hubay legutóbbi színműve (Nagy Magda).

Büszkéek vagyunk rád...

Fiatál, elevensemű lánnyal ülök szemben, és szomjasan hallgatom, amit mesél. Ez a mese eleven valóság. Szavai nyomán én is végigjárom az utat Komlótól Novocserkaszig. Az első sajtókezűleg beépített téglától a műszaki egyetem előadóterméig. Kitérnek a szoba falai, és úgy érzem, a jövőbe is látok. Egy egyébként nem akármilyen szoba. Egyik falán ott függ bekeretezve egymás mellett két oklevél. Az egyik arról tanuskodik, hogy tulajdonosa sztahanovista, a másik pedig arról, hogy tulajdonosa Kossuth-díjas.

A másik falon, így ránézve nem látszik semmi különös. De mindjárt más szemmel nézi az ember, amikor megtudja, hogy azt a sarkot a két oklevél tulajdonosa építette. Jól megépítette, és csak Czukor néni tréfálkozik így: — Mindig félve nézek erre a falra, mikor dől össze.

De ez a tréfa csak aláhúzza azt a büszkeséget, ami eltölti, mikor Anci lányára néz. Igen. A fiatal lány és az oklevelek tulajdonosa ugyanaz: Czukor Anna. Vagyis becenevéen Anci.

Ezelőtt három-négy évvel sokat hallottunk, olvastunk Czukor Anciról. Nevével mindig magas százekeket emlegettünk együtt. Azután egyszerre Czukor Anci volt-nincs. Egy darabig még emlegették, majd — szó ami szó — egy kicsit el is felejtették. Pedig nem túnt el, csak beült az iskolapadba, hogy a Kossuth-díjas közművesből a jövő Kossuth-díjas építésmérnökévé váljék.

Neki sem volt ez könnyű. Megszokta, hogy keze nyomán falak emelkednek, megszokta, hogy a szakmunkás biztonságával, a brigádvezető felelőségével dolgozzon, irányítson. Negyven furcsa volt újra diákká lenni. Most már nevet azon a Czukor Anci, aki az iskolából Sztálinvárosba, illetve akkor még Pentele-re szűkölt. De akkor még csökönnyösen hajtogatta: — Dolgozni akarok.

Később rájött, hogy a tanulás is munka. Nehéz, felelőségteljes munka. Különösen akkor, amikor az előkészítő után nehéz szívvel, az ismeretlenül való félelemmel megérkezett a Szovjetunióba. Ott is Novocserkasz városba. Örült az új tájaknak, az új embereknek, akik mérhetetlen kedvességgel vették körül. De amikor észbe jutott, hogy itt kell majd tanulnia, meghozta oroszul, a

kezdeti kétségbeesés összeszorította torkát. A legszívesebben futott volna megállás nélkül vissza a Béke-úti építkezésekre, vissza a máteroskanálhoz. Még szerencse, hogy a kétezer kilométer megmondásra kész tette.

Az első hónapok bizony nagyon nehezek voltak. Ő még valahogy megértette magát, de az előadásokból bizony egy árva szót sem értett. Nem kis munka volt, el is tartott egy fél esztendeig, amíg a szavak értelmes mondatokká álltak össze, és ceruzája jegyezni „uda az előadó magyarázatát. Ehhez meg volt a segítség is. Tanulótársai, de még tanárai is nagy türelemmel és szeretettel segítettek. Segítettek, hogy minél előbb leküzdhesse a nyelvi nehézséget, amihez párosult még az ismeretlen, nehéz iananyag. Nem egyszer lámpaoltás után, gyertyavilágnál magyarázott az egyetlen tanár, a diákokthonban, a magyar diákoknak. És velük örült azon, hogyan állnak talpra. Hogyan lépkednek előre a tudás nehéz útján.

Ezekhez a „nehéz idők” főzödnék kacsagató emlékek. Előfordult, hogy „Cuki” (így becézik Ancit) a magyar és orosz diákok egyaránt) az előadáson kérdést tett fel, mire a tanár elmosolyodott, a hallgatók pedig harsogó nevetésben törték ki. Roppant zavarba jött. Azt hitte, hogy valami égbekiáltó butaságot kérdezett. A tanár azonban megdicsérte, és válaszolt neki. Előadás után derült ki a derűtlenség oka: Anci belemerülve a tárgyba, nem figyelte a saját orosz beszédét és bájos közvetlenséggel tegezte az idős professzort. Hasonló botlások még sokáig elő-előfordultak. De most már ott tartanak, hogy orosz-magyar szótárt kérnek hazulról, hogy magyarul is megtanulják azt, amit oroszul megtanultak. És magyar beszédükbe is bele-belecsúszik egy-egy orosz szó. Legnagyobb bajban Czukor-mama van, amikor Anci levelét olvassa, melyben bizony előfordul, hogy önkéntelenül összekeveredik a ciril és latin betű.

A beszélgetés során felsóhaj Anci: — Bizony hétfőn már indulok haza.

Haza. Nem vissza? Kicsit bánt ez a fogalmazás. Hát ennyire elfelejtette Komlót? Nevetve tiltakozik: — Nem, dehogy! Csak Novocserkaszból Komlóra jöttem haza. Innen pedig ugyancsak haza megyek Novo-

cerkaszba — mondja. Majd így folytatja:

— Olyanok vagyunk, mint egy nagy család. Ezek óta összeszoktunk. Az orosz lányok, tanulótársaim, akár testvéreim lennének. Az egyik évfolyamtársam, Nadja, levelet ír velem együtt anyámnak. És velem együtt lesi a választ. A másik vendégül lát otthonában, a szünidő idején. És az orosz mamák külön csomagot küldenek dísznőléskor, mert ahogy ők írják ilyenkor „a ti mamátok messze van”.

— Ő szintén szólva furcsa hallani itthon azt a hangot, ahogyan az emberek beszélnek egymással, nem is beszélve egynehány hivatalról. Nagyon-nagyon sokat tanulhatnának az itthoniak a szovjet emberektől. Egymás iránti tisztelet, udvariasság, segítőkészséget.

— Sokszor azon kapom magam gondolataimban, hogy legszívesebben kint maradnék a Szovjetunióban — mondja a beszédéből ki nem fogyó Anci.

— Persze ez csacsiság. Itthon is meg fog majd változni idővel sok minden és éppen nekünk kell majd ebben előljárni.

Igy mondja. Én csendesen szégyellem magam. Magam és a többiek nevében is, mert igaza van. És amíg Anci a zaporozsjei gyakorlati munkáról és a feketetengeri üdülésről beszél, elhatározom: ezután udvariasabb, szolgálatkészebb leszek, mint eddig voltam.

Még két nehéz esztendő áll Anci előtt, de már a disszertációjáról elmélkedik:

— Kórházat vagy vasútállomást fogok tervezni. Olyan szépet, hogy azt valamelyik városunkban biztonságosan fel is fogják építeni.

Talán éppen ő, Czukor Anci építésmérnök fogja majd felépíteni. Aki Komlóról indult el a szocializmus építésére.

Büszkünk. Sok szerencsét, jó tanulást kívánok Czukor Anci. Némi szeretete és gondoskodása vedled lesz ott a távolban is. Büszkéek vagyunk rád, és még büszkébbek akarunk lenni.

SELENYI LASZLÓ

A bírálat eredménye...

A komlói vasutasok a III. negyedévi tervük százszázalékon aluli teljesítésük után versenyt indítottak annak érdekében, hogy a negyedik negyedév során behozhassák lemaradásukat. A verseny során egyik főcéljuk az, hogy irányvonati tervüket 100 százalék felett teljesítsék. Ennek érdekében bírálattal fordultak — és egyben kérelemmel is — a Komló Szénzállító és Szolgáltató Vállalat felé. Kérték, hogy az 1954. évi őszi- és téli felkészülés idején tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy minél több

irányvonatot indíthassanak Komlóra.

Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy a vasutasok jogos bírálat nem volt hiába való. A szénzállítók segítettek. És a közös munka eredményeként vasutasaink az irányvonati tervüket 5 százalékkal túltejesítették.

A komlói vasutasok továbbra is kéri a szénzállító dolgozóit és vezetőit, hogy a most újjólág kialakított együttműködést tovább is tartsák meg, sőt fejlessék azt a további megtakarítások érdekében.

A tanácsválasztás napja: november 28

A Magyar Távirati Iroda jelenti: a tanácsok tagjainak választását 1954. évi november hó 28. napjára tűzi ki.

A zavartalan termelés nyomában

A bányafa szervezetlen szállításáról

A bányának fával való jobb ellátása érdekében a közelmúltban egy csoport alakult. E csoport 33 emberrel rendelkezik. Műszakonként 11 ember intézi a munkahelyek faellátását. Illetve, kellene, hogy intézze. Mi a helyzet azonban a valóságban. A fának a bányába való szállítása ezelőtt is nehezen ment. A munkahelyeken állandóan fa hiányról panaszokadtak és panaszkodtak. Mióta azonban ez a csoport megalakult és nem mindegyik üzem saját magának ké-

szíti elő a fát, talán még rosszabb a faellátás.

15-én a délelőtti harmad VI. szinten lévő szállítási felvigyázója 64 kocsi bányafát igényelt. Déli 12 óráig mindössze 21 kocsi fa érkezett le a bányába. Ilyen rendszertelen faellátás elősegíti-e vajon a terv teljesítését?

Nem.
Most a tél beállta előtt meg kellene kezdeni a fának lent a bányában való raktározását. De még a napi

szükséglet sem érkezik le, nemhogy raktározni tudnának. A 11 ember lent tétlenül várja a fát. Jó lenne, ha a jövőben legalább fele a napszinten készítené elő, hogy a megrendelt fa is kerüljön a munkahelyekre.

A szállítási és műszaki vezetőknek nagyobb gondot kell fordítaniok a bányá kellő mennyiségű fával való ellátására. A tervteljesítés egyik főbiztosítéka a jó faellátás.

A 109-es csapat töltőállomásán

A VII. szint déli főkeresztvágatán van a II-es üzem 104-es, 108-as és a 109-es frontfejtése. Ahogy befelé megyünk a főszállító folyosón mindenütt teli csillék látunk. A töltőállomásnál a gumiszalagról bőven ömlik a szén, s így gyorsan telnek az üres csillék. A teli csillék a főszállító folyosóra fúrja, izmos csillékek tolják. Szemet, lelket gyönyörkődött gyors, szervezett munka folyik itt. Ez volt az első benyomásunk. Később sem csalódtunk.

— Hányas csapat ez? — kérdeztük a töltőállomásnál dolgozótól.

— A 109-es — hangzik a válasz.

— Az elvtárs töltő csillék?

— Nem. En a II-es üzem ügyeletes villanyszerelője vagyok.

— Még is a csilléltöltéssel foglalkozik? — kérdezzük meglepődve.

— Igen. Ha nincs semmi baj a villanyszereléssel, akkor nincs egyéb dolgom, s így segítik a fiúknak. Kell a szén. Túl akarjuk teljesíteni a tervet — teszi még hozzá magyarázólag.

Ezzel elfordul, újabb, s újabb ürestől a gumiszalag alá.

A 109-es csapat kollektívája így harcol a tervért. Szervezetten. Együtt a bányász, a vájár, a csillék és a villanyszerelő.

A csapat terve 110 csille, de azt rendszeresen teljesítik. Miért? Úgy gondoljuk: az október 15-i délelőtti harmad villanyszerelője megadta rá a választ. Még csak annyit. Mi is kívánunk jól szervezett munkájukhoz sok sikert és jó szerencsét!

A szervezetlen munka eredménye

Az I-es üzem V. szint keleti munkahelyeiről fél 9 órakor gördült ki az első szénrel teli csille szállítománya. A „teli” csillék azonban nem voltak tele.

A III-as üzem munkahelyei felé menet — le a VI. szintre — azon gondolkodtunk, mi lehet az oka annak, hogy csak fél 9—9 óra felé kezdődik a szállítás. Mit csinálnak addig a fejtecselőkben, a munkahelyeken? Nem dolgoznak? Talán aluszhatnak? Nem! Nagy a szervezetlenség.

A VI. szint keleti — nyugati elágazásánál megkérdezett bennünket egy ott üloögélő bányász:

— Nem látták az elvtársak valahol a csőszerelőket?

— Nem láttuk. Mi baj van? Hogy megy a munka?

— Kérdeztük a mérés bányásztól.

— Sehogy sem!

E rövid válasz meglepett bennünket és kíváncsian kérdeztük meg, hogy miért nem megy a munka.

A bányász még mérgesebben magyarázta:

— A 411-es csapaton dolgozom. Már 9 óra van és még egy deka szemet sem termeltünk. 6 óra óta várjuk a csőszerelőket, de eddig még nem érkeztek meg. Fele műszak letelik és nem csináltunk semmit, egy darab cső beszerelése miatt. Úgy nem tudjuk a tervet teljesíteni, ha a csőszerelők ellöggják a munkaidőt — fejezi be és tovább megy, keresni a csőszerelőket.

Egy példa a sok közül. Ideje lenne utána nézni, hogy a bányában a csőszerelőket hol lehet megtalálni műszak alatt és milyen munkát végeznek?

Miért nincs ürepscille

„Kevés az ürepscille. Nincs elegendő üres.” Ilven és ehhez hasonló szavakat lehet hallani a bányá majdnem minden munkahelyén. Nézzük meg közelebbről, mi is a helyzet az üres csillékek kapcsolatában.

A Bányagépjavító Vállalatnál 500 darab csille van javítás alatt. A vállalat dolgozói naponta mindössze csak 4—5 darabot javítanak meg. Ugyanakkor azonban ennyi fe is érkezik javítás céljából. Az 500-as szám nem változik, a forgalomból kiesett csillék száma nap, mint nap ugyanaz

marad. Pedig nagyon sok csille van ott javítás alatt olyan, melyeknek éppen csak egy kereke hiányzik, azt kellene csupán pótolni.

A Bányagépjavító Vállalatnál — a múlt évben — volt egy olyan vállalat, hogy a szállítás jobbátétele, a terv teljesítése érdekében naponta 50 csillék javítanak meg. Ha ezt a vállalat most is megtennék, akkor 10 nap múlva 500 darab üzemképes csillével gyarapodna a bányá csilleállománya.

De nagyon sok csille fekszik lent

a bányában is. A VI. szint főszállító folyosójából jobbra, balra menő vágatokban csak egy helyen 7 darab csille van félre dobva. Mindegyiknek egy kereke hiányzik, illetve ki van esve, ott fekszik mellettük. Közvetlenül az akna „szája” előtt is fekszik csille, ugyanezzel a hibával. Amikor ürepscilláról panaszoknak üzembeink, miért nem tesznek intézkedést ezen csillék mielőbbi üzembe-helyezésére.

Látogatás a Patyolatnál

A Kossuth-aknán lévő Patyolat mosodában nagy a sürgés forgás. Dolgos kezek, hatalmas gépeket irányítanak. Mosógépeket. — Hát hogyan — teszik fel egyesek a kérdést — a gépek is tudnak mosni? Tudnak bizony. Nem is akárhogyan. A III-as számú gép, egyszerre 100 kiló fehérneműt tisztít ki. Mindezt percek alatt. És ami a legfontosabb, jó minőségben, és olcsón. Különként 1 forint.

A kimosott fehérneműt, azonnald vízesen, viszik a vasalógéphe. Hengerek és vízszalagok hosszú folyónétrein megy keresztül az anyag. Közben a gépben lévő gőz, szarít és vasal egyszerre. Egyik oldalán berakják a vízlepedőt, törülközőt, vagy asztalterítőt és a másik oldalán, szepén, simára vasaltan jön ki ugyanaz az anyag. Csodálatra méltó technika. Vajon hány háziasszonyt kímél meg ez a berendezés, a nagymosások fáradságaitól? Bizony sokat. Naponta több mázsa kimosott anyag kerül ki a Patyolatból.

Az ingeket, a finomabb fehérneműt már kézzel vasalják. Ez érthető is, hiszen az inget nem lehet simán kiteríteni a gépben. De ezeket

is kifogástalan minőségben végzik el és mindezt, csak igen keveset kell fizetni. Egy inget 2.40 forintért mosnak, vasalnak és szárítanak. A mosóá vezetőjével is beszélgettünk. Elmondta, hogy már nagyon sokan veszik igénybe a Patyolat munkáját és ők a legjobb minőségben igyekeznek azt elvégezni. Nemsokára bevezetik a hálós mosást. Négy kilo fehérneműt 6.60 forintért mosnak majd ki. Persze azért ilyen olcsón, mert az anyagot már nem vasalják és nem is szárítják. Az már a háziasszonyokra vár. De így is sokat könnyítene az asszonyok munkáján, hiszen a legnehezebb munka a mosás.

Akadályok is vannak a Patyolatnál. Sokszor megszakad a folyamatos vízellátás. Ilyenkor órákig nem tudnak dolgozni. Igaz, van tároló medence, de az az illetékesek jóvoltából, eddig még nem telt meg. Kárpáti elvtárs, a tröszt mélyépítési osztályának dolgozója, már tett a tárolómedencére vonatkozó ígéretek. De a komoly intézkedésekről úgy látszik megfeledezett. Úgy véljük, ideje volna már intézkedni.

Kényes kérdés, még a Patyolat

mosoda gőzellátása is. Sokszor nincs szén. Ilyenkor, sem a mosodában, sem a fürdőben nincs gőz. A gőz pedig fontos kelléke a mosásnak.

Panaszkodtak már a fürdő igazgatójának, Roszjár elvtársnak, de az a trösztből küldte őket. A trösztből viszont visszaküldték őket Roszjár elvtárshoz. Intézkedni azonban senki sem intézkedett. Arra hivatkoznak, hogy nincs szállító eszköz.

Nem kifogás az, hogy nincs szállító eszköz, mert közben a mosoda dolgozó napokat állnak tétlenül. A mosásra behozott fehérnemű sem készül el időre. Tegyenek hathatós intézkedéseket az illetékesek, hogy végre megszűnjene a felvetett hibák a Patyolatnál, hiszen ezzel is segítik a lakosság szükségletének kielégítését.

Pártunknak és kormányunknak az a célkitűzése, hogy intézkedéseinek és határozatainak megvalósításával a dolgozók életét, mind szebbé és jobbá tegye. Ezt bizonyítja az a program, melynek tervei nyomán ezer és ezer lakás, új üzletházak sorozata, kulturházak és egyéb, a dolgozók életét szolgáló létesítmények épültek országunkban. A legújabb határozatok, még nagyobb feladatok végrehajtására serkentik dolgozó népünket.

Komlón is érvényesülnek ezek a határozatok. Egyre több lakás, közintézmény és üzletház épült az utóbbi időben. A további tervek pedig, még a meglévők számának növelését irányozzák elő. Pár év múlva elérjük majd azt, hogy városunk minden részén elegendő lesz a lakások és az eddig annyira nélkülözött üzletházak száma. Azonban jelenleg az üzletházak építésénél, egy egész sor hiba és hiányosság jelentkezik.

Az építető és a kivitelezők még nagyon sok esetben nem tartja be a határidőket. Ígéretek halmazza hangzot már el az új üzletházak elkészítésének határidejére. De azok végrehajtásából, vajmi kevés valósult meg.

A kozmetikai cikkek használata ma már nem luxuscikk

A dolgozó nő külső ápoltsága mondhatnánk életszükséglet. A múltban erre csak a jól kereső kiváltságosok tudtak gondolni. Csak azoknak volt pénzük, hogy a drogériát felkeressék és külsejüket is ápolttá tegyék. Ezt a módot a múltban a dolgozó ember, a munkás felesége, leánya nem tudta a maga részére biztosítani.

Ma már a dolgozó nő és a jól kereső férj háztartását vezető feleség számára nincs elzárva a test kultuszát, az arc ápolását elősegítő kozmetikai cikkek vásárlása és használata.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy városunk asszonyai, leányai egyre inkább élnek ezzel a lehetőséggel és egyre többen keresik fel az illatszere-

ket, kozmetikai cikkek árúsió boltot.

Üzletházunk 115. számú boltjában vállalatvezetőseink a dolgozók kényelmesebb és gyorsabb vásárlása érdekében illatszerezésű létesített, ahol a legkülönbözőbb illatszercikkek lehet vásárolni.

Révai elvtárs mondta: „A szépség és az öröm hozzátartozik a demokráciához” — Asszonyaink még szebbek lesznek. S ez számunkra öröm.

Az osztály létesítésével lehetővé vált, hogy Komlón a 115-ös boltban reggel 7 órától este 23 óráig illatszereket is vásároljanak, sőt még vasárnap délelőtt is. Az osztály kozmetikai tanácsadással is szolgál.

MÜLLER EMIL
drogista

Ezzel érveljenek népnevelőink!

Hazafias Népront komlói bizottsága programjából

A Hazafias Népront helyi bizottsága Komló város dolgozóinak anyagi és kulturális jóléte emelése céljából programot dolgozott ki annak érdekében, hogy a párt által reá bízott feladatokat, annak előfeltételét, lehetőségét, Komló város továbbfejlesztését, a szocializmus építését elősegítse.

A program első részében a dolgozók lakásigényének kielégítése érdekében az alábbi célkitűzések megvalósítását tűzi ki maga elé:

* UJ LAKÁSOK ÉPÍTÉSE ÉS ÁTADÁSA

1954. december 31-ig 365 egy, kettő és háromszobás lakást adunk át a munkában élenjáró dolgozók részére. A lakások 70 százalékát az élenjáró bányász dolgozók, 30 százalékát pedig az élenjáró építőipari dolgozók, orvosok, pedagógusok és alkalmazottak részére biztosítjuk.

* A RÉGI LAKÓTELEPEL TATAROZÁSA

Újtelep, Kakas- és Imre-telep, valamint a gesztenyési lakások tatarozására még ez évben 5 millió forintot fordítunk. Ebből befejezzük az újtelepi konyhák átalakítását, a gesztenyési 26 bányatulajdont képező lakóház tatarozását és kerítéssel való ellátását.

Az eddig elhanyagolt Anna-aknai, Imre- és Kakas-telepi lakások tetőjavító és tereprendezési munkálatait még ez évben elkezdjük és többségét befejezzük.

* SZÁLLÁSOK ÉPÍTÉSE

A Szénbányászati Tröszt dolgozóinak részére Kenderföldön december 31-ig felépítjük és átadjuk az új 612 személyes legényszállást. A szállóban egy-egy szoba 4, illetve 6 személyes lesz.

* A Városi Tanács tervén felüli behúzásai

A Városi Tanács az 1954. évi költségvetési hitelkeretén felül a helyi ipari vállalatok többletgyarapításából az alábbi összegeket biztosította az alája tartozó intézmények felszerelésének pótlására:

* ISKOLÁK FEJLESZTÉSÉRE

A gimnáziumi tanításokhoz szükséges szemléltető eszközök gyarapítására, valamint az általános iskolák ugyanilyen szükségleteire 33.070 forintot fordított.

* EGÉSZSÉGÜGYI LÉTESÍTMÉNYEKRE

Orvosi felszerelésre, tudógondozó korszerűsítésére, a körzeti orvosi rendelők karbantartására, röntgen film-tároló építésére és különböző felszerelésekre 65.020 forintot ruházott be.

* ANYA- ÉS GYERMEKVEDELEMRE

Bölcsőde, szülőotthon és általános iskolai napköziotthon továbbfejlesztésére 104.310 forint jutott.

* A VÁROS SZEBBÉTÉTELE

Kökönyös-Kelet tereprendezését 80 százalékban, parkosítását 50 százalékban meg ez év végéig befejezzük. Megkezdjük Kökönyös-Nyugat és Kenderföld tereprendezési munkálatait.

Megépítjük Kökönyös keleti és nyugati oldalához, az Új Fürdőtől a Kökönyös-nyugati üzletházhoz vezető járdákat.

A kökönyösi orvosi rendelő és gyógyszerár előtti területen — a Rákosi téren — a tereprendezési munkálatokat elvégezzük és a végleges teret kialakítjuk.

* A KÖZELLÁTÁS MEGJAVÍTÁSA

Még ez év novemberéig átadjuk Kenderföldön az 529-es épületben lévő Üzletházat és 510. épületben lévő boltokat. Többek között egy ruházati, egy zöldség, fűszer-csemege, édesség- és dohánybolttal szaporodik a kenderföldi üzlethálózatunk.

Kökönyös-Nyugaton a 325. és 328-as számú épületekben még ez évben berendezzük, illetve megindítunk egy fűszer-csemege, egy zöldség, egy vegyes iparcikk, egy ruházati és papír boltot, valamint egy espressó cukrászdát.

Megnyitjuk még ez évben a Bástya-étterem helyén épülő ruházati áruháza, a piactéri élelmiszer és háztartási boltot. Ugyancsak megkezdjük a Kossuth-aknai népbolt átépítését is.

* Párthír

Értesítjük a politikai iskola I., II., valamint a párttörténet I., II. évfolyam propagandistáit, hogy a propagandista konferenciákat október 25-én délután 4 órakor tartjuk a párt-székházban.

Felhívjuk a propagandisták figyelmét, hogy az első anyagból „A Magyar Népi Demokrácia 10 éves társadalmi, politikai és kulturális fejle-

dése” készüljenek fel és a konferencián aktívan vegyék ki részüket.

Közöljük az 1954/55. oktatási évről jelentkezett és beosztott elvtársakkal, hogy a tanfolyamok 1954. november elsején kezdődnek a pártszervezetek által megjelölt helyeken és időpontokban.

Párt-végrehajtóbizottság agit. prop. osztálya.

* Az ígéret szép szó...

Nézzük meg a helyszínen a valóságot.

A kenderföldi új üzletházak már ez év augusztus 1-én kellett volna megnyitnia kapuit a vásárlók előtt. Három hónap telt el azóta és az állítólagos vállalatok még mindig nem készültek el az iparosmunkákkal. Csak egy példát kívánunk felsorolni és ebből következtethetünk a miertre:

A kenderföldi üzletház festési munkái már elkészültek. A falak sárga, a mennyezetek fehér színben. Am a villanyvezetéket még nem helyezték el a vakolat alá. Mégcsak most kezdtek hozzá. Így, az egyszerűen lefestett falakat, a villanyvezetéket elhelyezése után, még egyszer át kell festeni. Hol itt az önköltségszökkenés és hol található meg az akadálymentes előrehaladás? Úgy véljük, hogy egy kis gondolkodással, egy kis tervszerű munkával, ezt meg lehetett volna előzni. Ha ezt megtették volna előbb, akkor most nem kellene kétszeres munkadíjat fizetni azért, amit egyszerre is el lehetett volna végezni.

A kökönyösi üzletházaknál ugyan-

ez a helyzet. Sőt, talán még nagyobb a szervezetlenség. De nem különb az Anna-aknai bolt kérdése sem, ami már évek óta húzódik és jelenleg még mindig csak befejezésre vár. És mindez azért, mert az építőipar és a beruházó felelős vezetői csak ígéretnek, holmi „objektív” nehézségekre hivatkoznak. Pedig tudniuk kellene ezeknek a vezetőknek, hogy önmagától egyetlen-egy mondata sem válik valóra az elhangzott ígéreteknek.

Városunk dolgozói pedig már nagyon várják a felsorolt létesítmények elkészülését. De hiába, mert a kenderföldi asszonyoknak még most is kilométereket kell gyalogolni azért, hogy bevásárolhassanak. Mindezt már régen megszüntethették volna, ha az ígért határidő szerint elkészítik az átadásra váró üzletházakat.

Meg kell végre érteniük építőipari vezetőinknek, hogy egyetlenegy ígéretnél sem szabad elsülyednie, hiszen annak megvalósításával válik lehetővé lakosságunk életszínvonalának emelése.

A Ropoli-ügy...

„A Népköztársaság nevében! Itélet...! Ropoli János vádlott és Ropoli Jánosné született Szatyin Mária vádlott komlói lakosok bűnösek a társadalmi tulajdon sérelmére bünszövetkezetben elkövetett csalás bűntettében, mégpedig Ropoli János vádlott tettesként, Ropoli Jánosné vádlott bűnsegédként, továbbá negyvenrendbeli, egyenként háromszáz forintot meghaladó kötelezettségre vonatkozó magánokirathamisítás bűntettében, mint tettesek.

A megyei bíróság ezért össz-büntetésül Ropoli János vádlottat egy évi és hat hónapi börtönrre, továbbá ellátási és szolgálata alapján megillető igényei kivételével egyéb jogaitól egy évi tartalmú eltiltásra ítélte. Ropoli Jánosné, Szatyin Mária vádlottat pedig tíz hónapi börtönrre, továbbá 25 napi börtönrre átváltoztatandó 500 forint pénzbüntetésre ítélte.

Ropoli Jánosné terhére kiszabott börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre feltételelesen felfüggeszti.

Részletek a pécsi megyei bíróság 1954. július hó 27-én tartott nyilvános tárgyalásának irataiból. Ertesülésünk szerint Ropoli János bűntettesének letöltését október 8-án megkezdte.

Ki volt Ropoli János és felesége? Mit követtek el? Ezt szeretném a rendelkezésemre álló adatok alapján Komló város becsületű dolgozói előtt ismertetni.

Ropoli János a Komlói Szénzállító és Szolgáltató Vállalatnál dolgozott mint bérceportvezető, havi 1534 forint fizetéssel. Felesége, Szatyin Mária ugyanott volt munkaügyi előadó 960 forint fizetéssel.

Szerettek jól élni. Enni, inni, mulatni, ez volt fő jelszavuk. Nem vették meg azonban a jobbnál-jobb, drágábbnál-drágább ruhákat sem. Mulatozásaik összege nem egyszer közelítette meg az ezer forintot. A férj szinte hetenként más-más ruhában jelent meg a nyilvánosság előtt. Nem maradt el mögötte a feleség sem, sőt túlszárnyalta e „nemes” versenyben.

Honnan telik ezeknek? — ... Miből van annyi pénzük, hogy így tudnak öltözködni? — ... Milyen drága bútorokat vettek, de miből? — ... Ilyen és ehhez hasonló megjegyzéseket alkalmazzák a járókelők, mikor elkerülték őket. Főleg a nőknek tűnt fel a 960 forint fizetést kapó feleség túl elegáns, túl előkelő öltözködése.

Ropoli szerette a gyomrát is. Iróasztala fiókjában állandóan készletben volt egy „kis” likőr, egy „kevés” cukorka és csokoládé, ne beszélve a nap mint nap elfogyasztott pick szalámi, sajt, vaj és „egyéb apróságokról”. Kenyeret ő nem evett. Kenyer? Kell a kutyának. Zsemlyét és kiflit fogyasztott. Csak nem rontja el kenyérrel a gyomrát? A kenyeret egyik meg azok, kiknek nem telik másra. Es járjanak olcsóbb ruhákban azok, kiknek drágábbra nem telik.

Ropolinak és feleségének telett. Onkik volt pénzük „rogyásig”. Honnan? ...

1954 február hó 7-én Ropoli János a vasárnapi műszakot teljesítő dolgozók illetményeit fizette ki. Elkísérte őt felesége is. Előzőleg már odahaza megbeszélték, hogy pénzt szereznek, mégpedig hamisított szén-cédulákkal. Itt volt rá az alkalom. Ketten vannak „császárok”, sehol senki.

Azzal az ürüggyel, hogy villanykályha van, kisebb a helyiség, hamarabb bemelegszik, bementek Hanti János irodahelyiségébe fizetni. Az egyik sarokban voltak szép sorjában, egymásra rakva a szén-cédulafömbök. Ropoli leemelt egyet és átadta feleségének. Utána pedig kinyitotta Hanti János íróasztalát, kivette a vállalati cégbélyegzőt és azt is átadta feleségének. Míg ő a kifizetéseket teljesítette, addig felesége a tömbön lévő szén-cédulákat bélyegzettel látta el.

Megtörtént tehát az első lépés, 200 darab szén-cédulának lebélyegzése. (Folytatása következik.)

A kecskecsalád

Van nekünk, óh bocsánat... illetve valakinek itt a Mórész Zsigmond utcában egy kecskecsaládja. Jól megtermelt fekete-fehér kecskemama, két kis fehér gidácskával. Ez a kecskecsalád mindegy nap látogatást tesz a Mórész Zsigmond utca hátsó részén lévő beparkosított területre. Természetes, hogy nem kedvtelésből, hanem legelés céljából történik meg ez az elmaradhatatlan mindennapos látogatás.

Persze, a szegény, tudatlan kecskecsalád nem tudja azt, hogy a nemrég bevetett füves parkban legelni, játszazodni négy és kétféleútnak szigorúan tilos. Eppen ezért egy darabig ugrálnak, olyan bakugrásokkal, hogy az embernek a szive reped meg a gyönyörűségtől, majd nekilátnak legelni. De úgy látszik, nem ízlik a zseenge őszi. Nyilván közmás, vagy talán nagyon megsózták az égiek? Kitudják következik egy másik szivrepesztő művelet. A kecskemama két hátsó lábára áll és egy fiatal fáska ágat, sárguló levelei után kapkod. A kis gidák, híven utánozzák és így napjában 10-20 fászkát kapasztanak meg. A szemlélőnek most már a türelme szakad meg.

De nicsak. Valaki kikergeti őket az országútra, egy jó vesszőt szuhogtatva a hátuk megett. A kecskecsalád „eszén” azonban nem lehet kifogni, mert amikor eltűnik a goromba egyén, rögvest visszatérnek és folytatják elhagyott műveletüket egész nap.

Fekütnél megkérjük a kecskecsalád gazdáját: ne feledkezzen meg állatkáiról, amikor sétáltatja őket, mert azok ezres károkat okoznak. Akármilyen szép mutatványokat végeznek, mégis csak jobb épségben látni a parkosított területet, amely új városrészünket széppé teszi.

Tóth Gábor.

BIRKÓZÁS

A Komlói Bányász Sportkör birkózó szakosztálya kedden és csütörtökön este 6-8 óráig tart edzést a Kökönyösi Általános Iskola tornatermében.

— Eladó „Amargán” ebédlőszőnyeg, 350x250. Bence János. Kökönyös. Rákosi tér 1/B.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-végrehajtóbizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja.

Felelős szerkesztő: Gábor Balázs
Felelős kiadó: Bogár János
Szerkesztőség: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, József Attila u. 31. sz.
Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
Telefon: 20-27.
A nyomdaiért felel: Melles Rezső.

A „Sikondai Éjjeli Szanatórium” néhány hibájáról

Nagyon meg vagyunk elégedve mi komlói és pécsvidéki bányászok a szanatórium ellátásával. Jó és elégséges az étkeztetés. Kifogástalan a vezetés és barátságos a kiszolgáló személyzet. Ez nagyon otthonias képet tár elénk. De ennek ellenére mégis vannak hibák, melyeket meg kell frunok.

Sokszor napokig nem látunk orvost, mert az Komlóról jár be hozzánk. Jól végzi feladatát. Népszerű és barátságos. Hiába akar kijönni hozzánk, nem kap járművet és így természetesen, hogy elmaradnak a szamunkra fontos kezelések.

Tudomásunk szerint a komlói szén-tröszt üzemelteti a szanatóriumot, tehát neki kellene biztosítani orvosunk részére a járművet, hogy hozzánk kiszállhasson. A szén-tröszt azonban nem biztosít. Különböző kifogásokkal élnek a tröszt vezetők. Azt mondják, hogy adjon a SZOT, vagy a Bányász Szakszervezet kocsit, mert azokhoz tartozik a szanatórium.

Mi nem fogadjuk el ezeket a ki-

fogásokat. Kinek a dolgozói vannak a szanatóriumban? Kik várnak gyógyulásra? Ezt kértük a tröszt vezetőitől. Komlói és Pécsvidéken. Tehát elsősorban a trösztnek lenne kötelessége járművet biztosítani az orvos részére, hogy az ő rendszeres kezelése alatt hamarabb meggyógyuljunk. Ez nemcsak nekünk lenne üdvös, hanem a mi trösztünknek is, mert hamarabb mehetnénk vissza munkahelyünkre, újult erővel a tervelt folyó szén-csatába, hogy végre a többi bányászok összefogásával, letöröljük városunk szegényfoltját, a 30 ezer tonnáas adósságot.

Természetes, hogy ilyen — a tröszt részéről mutatkozó — magatartás mellett, ez nem válhat lehetővé, mert tetteik nem azt bizonyítják, hogy mi hamarabb meheünk vissza egészségesen üzemünkbe. Jó volna, ha ez a kérdés sürgősen elintéződne és nem hivatkoznának egyes vezetők a SZOT-ra és a Bányász Szakszervezetre.

Molnár István tudósító.

Mindent a maga helyén

Rövid levelemben azt szeretném kifejezteni, hogy a 31-es bányakonyha ebédlőjében lévő propaganda nagyon is helytelen. Ugyanis az addig üres falakat, pár napja, hatalmas plakátok borítják be. „Védekezz a tüdőbaj ellen!”

Több plakáton nem éppen az ebédhez való és egyáltalán nem gazdaságos rajtot láthatunk, a tüdőbaj terjedéséről, kórokozójáról és különböző neméről.

Ugy vélem, sokkal helyesebb lenne, ha ezeket a plakátokat az ebéd-

lőből a konyhába és mosogatóba helyeznék az illetékesek. Talán az ott dolgozó munkatársnők több figyelmet fordítanak a gyümölcsök és a zöldségek tisztántartására. Főleg a reggelihez való kávésögrék elmosogatására.

Eddig úgy ismertük a 31-es bányakonyhát, mint Komló egyik legjobb étkező helyét. Ne rontsák el hát az ott dolgozók ezt a véleményét, furcsa dekorálási ízlésükkel.

BUDAI LAJOS

Szombathelyi Vörös L.—Kom'ói Bányász 3:1 (20)

Szombathely, 2000 néző, vezetete: Dankó, Szombathelyi VL: Mészáros I. — Kovács, Molnár, Gajári — Bogati I., Lisztes (Csutak) — Kalmár, Pék, Mészáros II, Ekler, Subosics, Edző: Marth József.

Kom'ói Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Daum I. — Orosz, Szám I. — Pólinger, Károlyi, Szám II, Daum II, Huszti. Edző: Vágó Zoltán.

A Komlói Bányász már a mérkőzés ele-

jén vette át a kezdeményezést. Jó iramban, sokat támadott, de nem bírta a jól tömörülő hazai csapat védelmét áttörni. Színvonalas, szép mérkőzés. Végeredményben a Szombathelyi VL csapata megérdemelten győzött.

Góllövők: Ekler, Subosics, Mészáros II, illetve Károlyi. Jók: Molnár, Gajári, Kalmár, illetve Szám I. és Pólinger.

SAKK

Az Épitők „Zrinyi Hona” kultúrházában megkezdődött Komló város 1954. évi sakkbajnoksága. 15 jól felkészült sakköző küzd a büszke címért, köztük Palcsó és Sántha I. o. versenyzők, 5 második és 6 harmadik osztályú versenyző. Ott van Veres, a tavalyi városbajnok is, dr. Vass, a szakosztály október 6-án. Knoll, Kovács, Hécs, Lovász és Egervári, a régi gardából. Az ifjú-

ságot pedig a közép- és a kezdőosztályú nyertesek — Szalmáris — a mecsekszabolcsi János Tibor és Matisz képviselik.

Az első 5 fordulóján máris érdekes eredményeket hozott. Vezet Palcsó és Vass 5-3 ponttal.

A bajnoki küzdelem minden hétfőn, kedden és csütörtökön d. u. 17 órakor kezdődik. A sakk iránt érdeklődők megje- enését várja a szakosztály vezetősége.

A rémhirterjesztő két arca

1954-ben a „Sport”-ban.

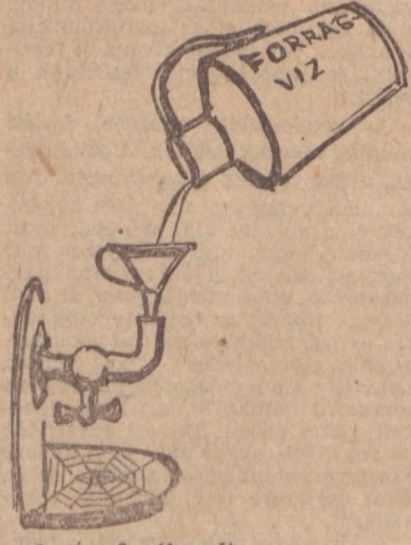
1944-ben „sport” közben.

Lógósok ha találkoznak

— Bácsi! Ugye maga sem fél bumlizni? Engem sem vernek meg ott hon, amiért ma lógok az iskolából.
— Látom már öcsém, lesz belőled olyan ember, mint énbelőlem.

Mikor folyik végre víz a csúbaraki csapokon?

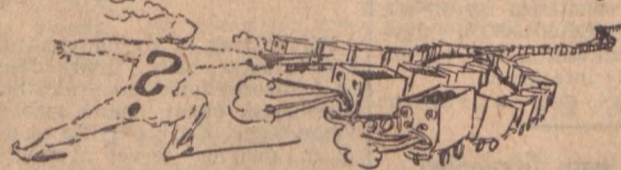
A vízmű válaszolt...

Amikor a határidők már tejáltak

— Ebresztő! Lejárt a határidő!
— Ugy húzza fel ellenőr szakí, hogy egy hónap múlva ébresszen. En addig tovább alszom.

Sárkányvölő kerestetik

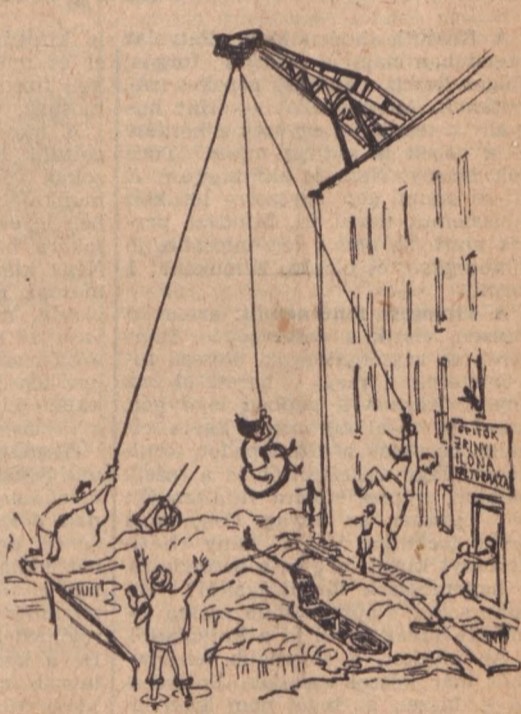
...de olyan, aki végleg legyőzi a bánya szállítási akadályait.

Tévedett...

— A családi házak építésére vársz?
— A, dehogya! A tizenkettedik építészveterőre.

E havi újításunk

Kép az Épitők „Zrinyi Hona” kultúrházának előtti térről. (De mégjobb volna befejezni a csodaárkolást és járdát építeni.)

Az illetékes szerv ül a Vorosilov-u'cai járda kikövezésének ügyén

— Bácsi! Keljen fel a sárból!
— De nem lehet ám öcsém... ez a dolgom.

ÚJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

AZ MDP. KOMLÓI PÁRTVÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG LAPJA

IV. EVFOLYAM, 44. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR

1954. OKTÓBER 26.

Tervteljesítéssel készülünk a november 7 és a tanácsválasztások ünnepére

A széntermelés nyomában...

Beköszöntött az ősz, Visszavonhatatlanul és végérvényesen bizonyítják a hideg hajnalok és a hosszú éj szakák időszakai. Országunk dolgozóinak, a gyáraknak, mozdonyoknak, erőműveknek szénre van szükségük, hogy zavartalan legyen népünk ellátása, a gyermekek meleg tűzhelyreleljenek és a munkából hazatérő dolgozókat barátságos otthon, párolgó étel várja.

De városunk bányászai már annyi szénnel adósi az országnak, hogy 20 ezer család téli melegét biztosíthatnánk ezzel a mennyiséggel, amelyet három évnegyed alatt lenthagytak a bányában. Hatalmas mennyiség ez.

A hátralévő hónapokban törleszteni kell ezt az adósságot. Ezt kívánja a becsület, hogy újból emelt fővel állhassanak bányászaink az ország népe elé. A feladat nagy, de teljesíthető. Bányászaink már sok esetben bizonyították be, hogy számíthat rájuk az ország népe.

Több szén kell, hogy melegebbek legyenek otthonaik, hogy szebben és jobban élhessünk. Hozzuk be a lemaradást, hogy ezzel is bizonyítsuk: mi komlói bányászok szeretjük hazánkat, érte és magunkért dolgozunk, amikor előirányzott terveinket teljesítjük.

A bányát és egyes üzemeket látogatva sok jót láttunk. De rosszítás hibát még többet tapasztaltunk. Műszaki és fizikai dolgozóink hassanak oda, hogy ezek a hiányosságok melyek tervteljesítésünket gátolják, végre megszűnjenek — ez a titka a bányászunka sikerének.

Jó eredmények Béta-aknán

Béta-aknán még mindig szaporodnak a november 7. tiszteletére tett felajánlások. A multhét végéig, közel 40 csapat tette meg vállálását. Ez a jó hangulat és lelkesedés a termelésben is megmutatkozott. Ebben a hónapban, október 22-ig 1.051,1 tonna szénnel teljesítették túl előirányzott tervüket. Éves tervük teljesítésében is kiváló eredményeket értek el az üzem bányászai. Eddig mintegy 10 ezer tonnát adtak terven felül az iparnak.

Az üzem fiataljai a pártmegbízás teljesítéséért harcolnak. Ebben legjobb eredményt Vörös János diszbrigádja érte. A lelkes fiatalokból álló brigád október 22-ig 537 csille szénét termelt ki terven felül. Ez az eredmény annak is köszönhető, hogy brigádjukban bevezették a melegesákváltást.

Szép eredmény született Eszes Károly brigádjánál is. Tervüket október 22-ig 121,3 százalékra teljesítették és terven felül 6 folyóméter haladtak előre.

Elhanyagolták a feltárást a III-as üzemben

Széntermelési terveinket csak úgy vagyunk képesek teljesíteni, ha nagy gondot fordítunk a tervszertmi végrehajtására. Jó feltárás nélkül, új vágatok, új szénmezők létesítése nélkül nem vagyunk képesek teljesíteni éves tervünket.

Ez a megállapítás a szénbányászati tröszt III-as szénelő üzemére is vonatkozik. Az üzem vezetői úgy irányították a szeptemberi termelést, hogy megkezdtek, a holnap szén adó feltárásokról és csak a mával, illetve a tervteljesítéssel foglalkoztak. A tervteljesítés szeptemberben meg is lett, de feltárási tervüket, csak 31 százalékra teljesítették.

Bűnös mulasztás ez, mert az lesz a következménye, hogy későbbi idők folyamán kifogynak a szénes munkahelyek. Feltárt szénmezők nélkül, pedig nem lehet tervet teljesíteni. Ez feltétlenül azt vonja majd maga után, hogy nem csökkennek az adósságok, hanem növekednek. Jó volna ha a tervteljesítés érdekében változtatna módszerén a III-as üzem vezetőse.

Naponta 50 csillét javítanak meg

Bányaüzemeink csilleparkja az utóbbi időben erősen meggyógykozott. Több mint 500 csille hibásodott meg. A hibás csilleket megjavítás céljából átadták a Bányagépjávitó Vállalatnak. Eleinte nagyon lassan haladt a javítás. Naponta csak 6-7 darab készült el.

Ez a mennyiség kevésnek bizonyult, mert a megjavított csillék helyébe, ugyanannyi meghibásodott érkezett be. Lent a mélyben dolgozó bányászok pedig, nagymérvű csillehiánnyal küzdöttek. Ahhoz, hogy ezt megszüntessék, november 1-ig, 300 darab csillét kellene kijavítani. A bányagépjávitó vezetői érezték, hogy valamit tenni kell, mert vesztélyben forog a bánya tervteljesítése. Tettekre volt szükség és ezek hamarosan meg is születtek.

Thoma és Filep elvtárs vezetésével átszervezték a javítóbrigádokat. A dolgozókat három műszakba osztották be, melléjük pedig jól képzett hegesztőket biztosítottak. Így lényegesen javult a munka. 21-én már 28 csille és 22-én délig, pedig 42 csille készült el. A csillejavítást végző dolgozók vállalták, hogy naponta 50 darabot készítenek majd el, hogy munkájukkal ők is hozzájárulhassanak a 37.500 tonnás elmaradás behozásához.

Jó a versenynyilvánosság Anna-aknán

A jó versenynyilvánosság felbecsülhetetlen értékű mozgósító erő. Egy-egy gúnyoros, vagy éppen dicsőítő karikatúra már sok esetben változtatott meg egyes embereket. Ezt tapasztalhattuk az elmúlt napokban Anna-aknán is.

Az András-aknai lámpakamra falán, ötletes rajzokat láthatunk. Alkotója dicső, bírál és buzdít ötletes rajzaival. Az egyik plakáton például ezt a szöveget olvashattuk:

„Büszkén olvashattuk, hogy jól ki-húzza magát Anna-akna. Tervét az első dekádában 147 százalékra teljesítette. De nem húzta ki a trösztöt, akinek 97 százalékos a tervteljesítése.” Majd alatta egy másik karikatúra.

„Most már sajnos mi is csak 97 százalékon állunk és ha nem fogunk neki újból, megint az utolsó helyen kötünk ki.”

Tíz centi szén, a többi meddő

Pénteken reggel furcsa dolgot észleltek az osztályozó-mű körbuktatójának dolgozói. A sok közül, egy olyan csillére bukkantak, melynek tetején tíz centiméter szén volt, alatta pedig fenékig pala. Megnézték a „baligát” és kiderült, hogy a csille Anna-aknáról való. A 411-es csapat éjszakai harmada töltötte.

Az ilyen munka egy lyukas garast sem ér. Sőt hátráltatja iparunk

jó minőségű szénnel való ellátását.

Bizonyára nem örülne a a dolgozó, aki a szóbanforgó csillét megtöltötte, ha szénilletményét ezzel a minőséggel elégeiténék ki az illetekeseik. Vajon, hogyan futne vele? Sehoggy. Bizonyára zúgolódna. Holott erre semmi joga, hiszen ő azzal a céllal töltötte meg a csillét, hogy fűtsenek vele. Talán azért is, hogy normáját minél előbb teljesítse.

Eredmények és hibák

Nagyszerű eredmények jelzik a II-es üzemi Jászka, valamint a Trugel brigád munkáját. Eredményeik után már régen megérdemelték, hogy megemlékezzünk róluk. A Jászka brigád a pártmegbízás teljesítéséért harcol az üzem fiataljaival karöltve. Ennek eredményeképpen, már több mint 700 tonna szénét adtak terven felül népgazdaságunknak.

A fentebb leírt brigádok jó eredményei, azonban mégsem segítik az üzem a tervteljesítéshez. Hogy

miért? Csak egy példát említsünk.

A 100-as frontfejtésben, a talpon mintegy 20 centiméter magas szénréteget hagynak vissza. Ideje volna, hogy a felügyelet ezt megszüntesse, mert ez a tervteljesítést segítené elő. Az ott lévő szén kiszállításával, egy egész műszak tervének teljesítése válna lehetővé. Senki számára sem lehet közömbös, hogy gondatlanságból, vagy nemtörődomségből ilyen nagymennyiségű szénvagyon elpazarolnak.

Szervezettebb munkát a szállításnál

Hiába termelik bányászaink a terven felüli szénét, ha a IV-es üzem dolgozói nem képesek azt kiszállítani. Ilyen esettel sokszor találkozunk, lent a VI. színté és a VII. színtén. A szállítást végző dolgozók szervezetlen munkája folytán, gyakran órákig állnak egyes fejtések. Így történt ez Nagyvárad László, a VI. színt mozdonyvezetőjének esetében is. Gondatlanságból nekiszaladt egy másik mozdony. A megron-

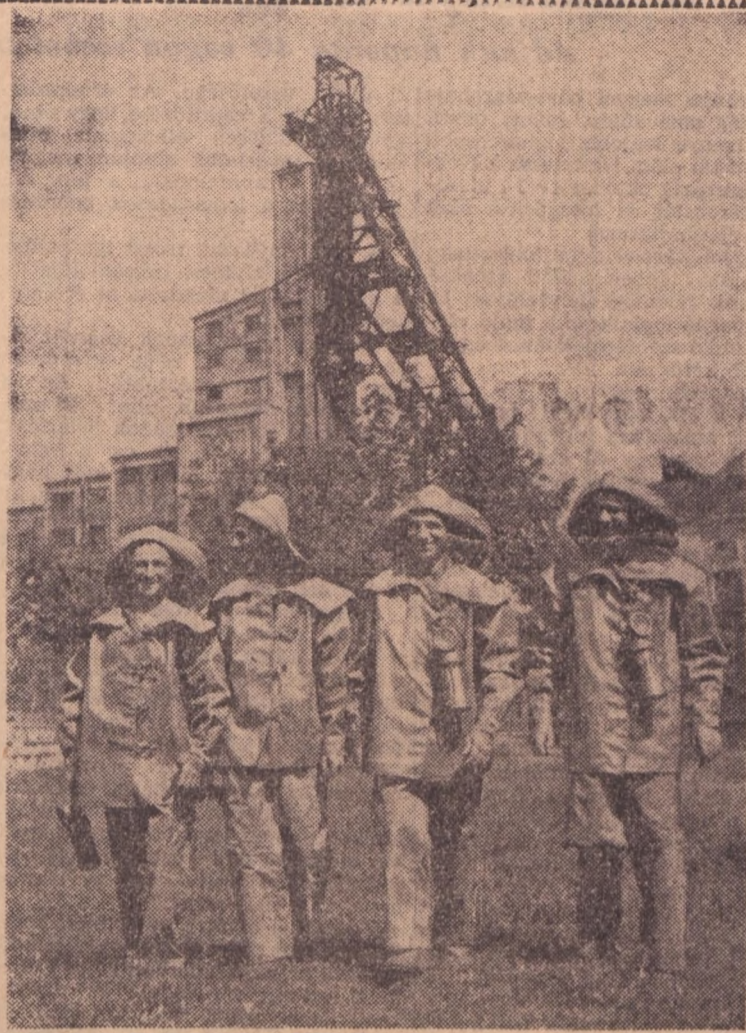
gálódott gép helyreállításához több mint egy óra kellett. Ez azt eredményezte, hogy 1 óráig leállt a szállítás és a bányászoknak üres hiányában várakozni kellett.

Ugyancsak gondatlanság jellemzi Pörs Ernő mozdonyvezetőt, aki az V. színt nyugati és déli elágazásánál meg akart előzni egy másik mozdonyt. Az előzés nem sikerült. Összeütköztek. Ebből másfél óra kiesés származott.

Rossz a munkafegyelm az I-es üzemben

Az I-es szénelő üzem termelése tenné ki a Komlói Szénbányászati Tröszt legnagyobb részét, ha az üzem bányászai teljesítik tervüket. De mert nem teljesítik, így csak a tröszt adósságának tulnyomó része nehezedik vállukra. Az adósság napról-napra nő és október 22-ig 2.174 vaggon szénét hagytak lent a bányában. Nagy hiba az, hogy az I-es üzem dolgozói között sok a fegyelméletlen. Ezt mi sem bizonyítja jobban mint az, hogy a III. negyedéven 1.010 igazolatlan műszakmulasztás történt.

Ideje volna már annak, hogy az üzem műszaki, párt és tömegszervezeti vezetői változtassanak helytelen módszereikön. Ez abban nyilvánul meg, hogy a notórius hiányzókat elbocsájtják ugyan, de előzőleg nem beszélgetnek velük. Nem folytatnak nevelőmunkát. Pedig ez lenne a helyes módszer. Nevelni, nevelni és harmadszor is nevelni. Ha ezután sem változik meg a fegyelméletlen dolgozó, akkor kell ahhoz folyamodni, hogy az üzem többi dolgozója előtt felelősségre vonni, majd elbocsájtani.

Szovjetunióban sűrűn találkozhatunk olyan családokkal, melyeknél minden férfi a bányászszakmát választotta. Képünk a gorlovkai „Nyikolovka” bányában dolgozó A. I. Torbi családot mutatja, amint hazatérnek a bányából.

Vasutas dolgozóink a tervteljesítésért

Az elmúlt napok teljesítményeit, egyre fokozódó verseny jellemzi. E nemes vetélkedés során a „Kossuth” brigádöt megelőzte a „Petőfi” brigád, Tolnay Gyula sztahanovista forgalmi szolgálattevővel és Mikola József sztahanovista kocsimesterrel az élen. Egyelőre a „Táncsics” brigád az utolsó, de a menetrendszerinti vonatindítást kivéve, ők is megközelítették a másik két brigádot.

Az Általános teljesítmények vizsgálatánál a legjobb eredményt most is a kocsitartózkodás csökkentése mutatja 120 százalékkal. Leggyengébb a menetrendszerinti vonatindítás 102 százalékos eredménye, melynek főoka a Táncsics brigád 99 százalékos teljesítménye.

Azonban ne csak az eredményeket említsük meg, hanem szóljunk a hiányosságokról is, olyanokról, melyek gátolják teljesítményeink fokozását.

Sok üres kocsi érkezik állomásunkra. Ezeket késedelem nélkül a szénosztályozó alá kellene állítani. Azonban egyre több akadály gördül el elé. Üres kocsijainkat többször cukorgyáraimkól kapjuk Ezek legtöbb szór kitarikatlanul érkeznek állomásunkra. A kocsik aljában lévő te-

temes mennyiségű sárnak és répa maradványnak eltávolítása, sokszor fél napokat vesz igénybe. Nekünk erre a célra nincs munkaerőnk és ez sokszor azt eredményezi, hogy az osztályozó órákig nem tud rakodni, abban az ütemben, ahogy azt a munkamenet megkívánna.

Mi, a komlói állomás dolgozói a Szénosztályozó Vállalat dolgozóival egyetemben arra kérjük Ercsi és Kaposvár állomásainak dolgozóit, hogy takarítatlanul ne vegyenek át kocsikat a cukorgyáraktól. Október 10-én a 6186. számú vonattal Ercsiből 30 kocsi, október 14-én a 6188. számú vonattal Kaposvárról 10 kocsi, október 19-én a 6170. számú vonattal Ercsiből 30 kocsi érkezett kitarikatlanul Komló állomására.

Kérjük a Kaposvár és Ercsi cukorgyárak dolgozóit is, hogy figyelmes és lelkiismeretes munkájukkal akadályozzák meg az ilyen kocsik átadását. A piszkosan átadott kocsik hátráltatják a szén elszállítását, de tetemes összegre növelik a kiadásokat is, melyeket gondos munkával meg lehetne előzni.

Görbe Zoltán tudósító

A Községgazdálkodási Vállalat jelenti

A közelmúltban tartotta meg tervteljesítési értekezletét a Községgazdálkodási Vállalat. Az értekezleten a vállalat dolgozói teljes számban megjelentek, majd a beszámoló után számos hozzászólás hangzott el.

A felszólalók lelkesen vállalták, hogy 1954. éves tervüket, november 7. a Nagy Októberi Forradalom évfordulójának emlékére, teljes egészében befejezik.

A vállalat köztisztasági részlege felajánlotta, hogy egy új mozgalmat kezdeményez „Tiszta utcákat” elnevezés alatt. Ez a vállalat is biztosítja majd, hogy naponta kerüljön elszállításra az utcákon összegyűlt szemét. Ezenkívül vállalták, hogy a jövőben nagyobb gondot fordítanak majd városunk parkosított részeinek megvédésére.

Lakást kapott a tanácsból...

Egy olyan ember áll Simek Árpád, a városi tanács elnöke előtt, akit a múltban megtört a sok hányódás, nélkülözés. Lovai István, a IV. üzem dolgozója. Tizgyermekes családapa. Több, mint két éve itt dolgozik Komlón és most elérte egyik szép álmát: komlói honpolgár lett.

Ünnepélyes keretek között nyújtotta át Lovai elvtársnak a tanácselnök elvtárs az új lakás kulcsát. — Reszketett az idős dolgozó keze, amikor átvette a boldog otthon, a megváltozott életet jelentő szimbólumot: a lakáskulcsot.

Kérdézés nélkül tör ki az 56 éves emberből az emlékezés:

— Annnyit hányódtam a múltban. Mindig annál a téglagyárnál húzódtam meg, ahol munkát kaptam. Seholsem voltam otthon. Nem láttam

soha, hogy biztos a jövőm. Most már látom. Fiam az I-es üzemmél gyakorlójár, az én életem biztosítva van, — mosolyogva mutatja a kulcsot: Lakásom is van. Keresünk is szépen. Boldog vagyok, hogy feleségemmel és gyermekeimmel ezt megérhettem.

Tíz gyermeket nevelt és meg most is nevel Lovai elvtárs. Ő sohasem követelődött és mégis megkapta a lakását, mert a tanács előtérbe helyezte a sokgyermekes családok lakásigényét.

Egy boldog család költözik az Arany János utca 5 szám alá. S ezzel a boldog családdal még jobban erősödik a nagy család, — népünk állama, — boldog, szebb, megváltozott élete.

A Baranya megyei aktívaiülés után

Adjunk naponta 40 vagon szén terven felül

A Baranya megyei párt-végrehajtóbizottság aktívaiülést hívott össze, hogy a megye legjobb, legharcosabb kommunistái előtt ismertesse a Központi Vezetőség október 1—3-i ülésének határozatát és mozgósítsa őket annak végrehajtására.

A megyei párt-végrehajtóbizottság beszámolója, többek között szénbányászatonk jelenlegi helyzetével és feladatával is foglalkozott, majd elemezte Komló széntermelésének egyes fontosabb kérdéseit.

Hangoztatták, hogy Komló a III. negyedévi tervét, csak 89 százalékra teljesítette és jelenleg mintegy 40 ezer tonna szénrel, az országos lemaradásnak 10 százalékaival adós a nép-gazdaságunknak.

Ez a mennyiség 20 ezer család egész évi tüzelőellátásához elegendő.

A továbbiakban élesen felvetették Komló lemaradását, amely komolyan hozzájárul és veszélyezteteti téli ipari szénellátásunk, de a lakosság szénellátásának biztosítását. Majd arra kérte Komló bányászait, hogy az év végéig hozzák be lemaradásukat.

Az aktívaiülésen felszólalt Vizi László elvtárs is, a Komló Szénbányászati Tröszt igazgatója. Arra tett ígéretet a megye legjobb kommunistáinak, hogy év végére — a bányászok segítségével — behozzák a lemaradást. Hangoztatta, hogy minden nehézség ellenére a komló bányászok zöme szégyennek érzi az adósságot, teljesíteni akarja a napi tervet, leküzdni az elmaradást. A szénbányászok, akik hósi munkával és kemény akarással már eddig is olyan sok nehézséget gyűrtek le, bizonyos, hogy a párt és a műszaki vezetők helyes vezetése mellett, újból megoldják a most rájuk háruló nagy feladatokat.

Az aktívaiülést követő napon, szerda délután 5 órakor, műszaki értekezletet hívott össze a szénbányász-

ti tröszt vezetősége. Az értekezletnek az volt a célkitűzése, hogy a megyei aktívaiülésen elhangzott bírálatok és javaslatok alapján, meghatározzák a tennivalókat, a terv teljesítése és a lemaradások behozása érdekében.

A szénbányászati tröszt igazgatója, Vizi László elvtárs, beszámolójában a következőket mondotta az értekezlet résztvevőinek:

Nem kis dolog annak végrehajtása, amit országunk népe egységesen kér a komló bányásztól. Ez a kérés nem kevesebb, mint 40 ezer tonna szén lemaradásának behozása. Ha számításba vesszük ezt a hatalmas mennyiséget, látnunk kell, hogy adósságunk törlesztéséhez mintegy 30 nap teljes termelés szükséges. Nem számítva azt, hogy tervünket ez idő alatt is teljesíteni kell. Tehát **ügy kell felkészülnünk a további napokban, hogy trösztünk az év végéig naponta 40 vagon szén terven felül.**

Nem kis feladat ez, mert az év utolsó hónapjában még emelkedik a szénbányászati tröszt termelési terve. Nagy munka vár ránk, de a feladat végrehajtható. Komló bányászai a párt és az ország népének kérésére még májusban bebonyozították, amikor sürített levegő hiánnyal küzdve, csákánnyal a kézben mégis teljesítették tervüket, hogy az ország népe számíthat rájuk.

Majd Vizi elvtárs ismertette, hogy üzemként milyen mennyiséget kell behozni az elmaradásból, hogy Komló bányászai megvédjék becsületüket, hogy újabb ragyoghasson a szénosztályozó tetején a dicsőséget hirdető vörös csillag. Ezután rátért azokra a legszükségesebb tennivalókat ismertetésére, melyek végrehajtásával biztosítható az elmaradás behozása.

A beszámoló után hozzászólások következtek. Az üzemvezetők rész-

ről csak Ormos Károly elvtárs, az I-es üzem vezetője emelkedett szószóra. Elmondotta, hogy üzemének tervteljesítését, az elmaradás behozásával egyidőben biztosítottak látja. Majd arról beszélt, hogy milyen intézkedések fogantatására van szükség a kívánt mennyiség kitermeléséhez. A hozzászólásból kiéreződött, hogy Ormos elvtárs bizik a bányászok cselekvőképességében és legfőképpen abban, hogy jó, lelkes munka mellett teljes egészében behozzák az üzem lemaradását.

Nem így áll a helyzet a többi üzemeknél, amelyek vezetői mély hallgatásba bocsátkoztak. Pedig az idő sürget és sok az olyan üzem, ahol nem teljesítik a tervet. Ezeknek a vezetőknek is véleményét, javaslatot kellett volna mondaniuk, hogy mit kívánnak tenni az elmaradás behozása érdekében. Itt azt a következtetést kell levonnunk, hogy Vizi elvtárs beszámolója nem volt elég harcoss, nem tudta meggyőzni az üzemvezetőket a feladat teljesíthetőségéről.

Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy a feladat nagy, de teljesíthető. Komló bányászai bóriási erő és alkotókészség van.

Nincs az a feladat, amelyet meg ne tudnánk oldani és nincs az a nehézség, amelyet a párt vezetése alatt városunk bányászai ne tudnánk legyőzni.

Most egész népünk a bányászokra figyel. Az ország minden dolgozója tudja, hogy jólétünk emelkedése, elsősorban a bányászok jó munkáján múlik. Behozzák-e az elmaradást, vagy sem. A komló bányászok megvan hozzá az erő. Most a műszaki vezetőkön a sor. Teremtsek olyan lehetőségeket, hogy ne essen csorba a bányászok becsületén, hogy év végére behozzák a 40 ezer tonna lemaradást.

Egy tanácestag

Tatai Jánosné-nak hívják. Bányászcsaládnak a gyermeke. Fent északon, Ajka-Csingervölgyön született. A primitív eszközökkel dolgozó bányában az apa alig tudta megkeresni a mindennapra valót, pedig hét éves kis száj várta naponta a betevő falatot. Sokszor hangzott el bizony a könnyeláradt szülők ajkáról ez a szó: nincs. Ez a kicsi, rövid, de nagy jelentőséggel bíró szó már fiatal korában meggyőztette vele a mult átkos rendszerét.

1937-ben ment férjhez. Férje csilés volt. A felemelkedéshez vezető út abban a bányában teljesen el volt zárva előtte. „Próbáljuk meg Komlón, ott talán könnyebb”, — mondta férjének a fiatal feleség. És 1940 októberében már a komló bányában dolgozott a férj.

Itt annyiban volt könnyebb, hogy egy év mulva segédvájárnak nevezték ki férjét. Ő a háziasszonyi teendőket látta el, miközben kicsi fiacskáját nevelte. Így érte őket a felszabadulás.

Az elnyomott, lenézett nőből most már a társadalom egyenrangú dolgozója lett, összes asszonytársaival együtt. Egyenrangúak lettek munkában, tanulásban egyaránt. Ki is használta Tatai elvtársnő a mult által meg nem adott tanulás lehetőségeit. Ennek eredményeképpen 1947-ben a kommunista párt körzeti női titkára lett. Szervezni járt a bányászasszonyokhoz, de nem csak Komlón, hanem Nagymányokon, Szászváron, Mázán is.

Nem volt könnyű munka. De az anyatejfelmagába szivott „nincs” szó, a mérhetetlen gyűlölet a mult iránt, erőt öntött belé. Nem ismert akadályt és nehézséget, ha dolgozóitársairól volt szó, és nem ismer ma sem.

1949. tavaszán az MNDSZ titkárnak választották. Jó munkájának eredményét bizonyítja, hogy rövidesen megválasztása után zászlóavató ünnepséget rendezhetett a szervezet. Később megbízta a párt a Karbantartó Vállalat személyzeti osztályának vezetőjével.

Szerette a népet és őt is szerették. Munkahelyeiken kereste fel a dolgozókat, panaszukat, kérésüket a lehető leggyorsabban, legjobban intézte el. A nép bizalma 1950-ben tanácstaggá választotta. A sok munka közepette azonban nem felejtkezett meg a továbbtanulásról sem. Elvégezte az 5 hónapos pártiskolát, majd az ott nyert tapasztalatokat ismergette asszonytársai körében.

1953. tavaszán tagja lett a Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának. Mint végrehajtó-bizottsági tag és mint függetlenített MNDSZ titkár, állandóan szíviügyének tekintette és tekintti városunk építését, szépítését. A VB. üléseken ismerteti az MNDSZ tagság javaslatait, kéréseit. Az ő harcos, néppel tördő munkájának egyik bizonyítéka a nyár folyamán megnyitott „Újtelepi” bolt is.

Sok, nehéz, harcokban eltelt év van már mögötte. De ő fáradhatatlanul küzd tovább népének, dolgozóitársainak még szebb és jobb jövőjének biztosítása érdekében.

A tanács elintézte...

A gesztenyési saját házak építésénél legnagyobb kérdés volt a telkek tulajdonjogának megállapítása. A dolgozók felkeresték a városi tanácsot, intézkedést kérve a telkek felmérése ügyében. Fehérvári István elvtárs, a városgazdálkodási osztály főmérnöke munkatársaival felmérte a gesztenyési, valamint a palántavölgyi összes házhelyeket. A munkálatok ellenértéke fejében nem számított fel semmit sem. A dolgozók érdekeit szem előtt tartva, teljesen ingyen végezte el a méréseket.

A városi tanács városgazdálkodási osztálya szíviügyének tekintette és tekinti a város, de főleg a kenderföldi felvonulási falu lakóinak vízellátását. Ennek érdekében elrendelte, hogy a vízmű a kenderföldi vízvezeték hálózatot vizsgálja felül. Több mint 10 napos munkával többszáz méteres szakaszt tártak fel, melynek során a vízvezetékben drótkercset, egész téglákat és egyéb dolgokat találtak. Ezek eltávolítása után a vízmű szervei ellenőrzést vé-

geztek a felvonulási faluban. A rég-várt víz a falu legmagasabb pontján is folyt a csapokból.

A Pécsi útból ágazó kökényösi Sallai Imre utca burkolata a nyári esőzések folyamán tönkrement. A tanács városgazdálkodási osztályának szorgalmazására a Szénbányászati Tröszt az útjavítási munkálatokat megkezdte.

Mesterfalvi elvtárs, gesztenyési lakos bement a tanács városgazdálkodási osztályára és panasztárgyává tette, hogy saját tulajdonát képező lakásának két helyiségét hűsolt céljára igénybevétele, de ezért bért nem fizetnek.

Vas elvtárs intézkedésére Mesterfalvi elvtárs a bért visszamenőleg megkapta és a jövőben pedig rendszeresen fogják ezen jogos igényét kielégíteni.

Schumann Mihály komló dolgozó paraszt lakásának egy részét korábbi időben legényszállás céljára igénybevétele. Az ottlévő dolgozók tönkretették a padlózatot, ajtókat, ablakokat stb. Ezt a tulajdonos panasztárgyává tette. A tanács 5 napon belül orvosolta a panaszt.

Megjelent

a „Pártépítés” októberi száma, melynek tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki:

A tömegmozgalom árjában.

A választási előkészületek és a napi feladatok.

L. Szlepv: Az egyéni bánásmód a pártmunkában.

Zángó Zoltán: Az őszi mezőgazdasági munkák sikeréért.

Varga László: Harc a fegyelem megszüntetéséért.

Szalai Vilmos: A termelési agitáció helyzete és feladatai a XIII. kerületben.

Eszencki Bertalan: Tartalmasabb népevelő-értekezletek!

E fontos cikkek mellett még több fontos cikket közöl a Központi Vezetőség folyóirata.

A zavartalan vízellátás érdekében

A városi tanács elrendelte Kenderföldi vízvezeték-szerelővénységének felülvizsgálatát a város vízellátásával kapcsolatban. A vizsgálat során kiderült, hogy 102 lakás vízvezeték szerelvénye rossz, a WC öblítők és vízcsapok folytak, sőt olyan helyeket is találtak, ahol a falból, a mennyezetről szivárog a víz. Ezenfelül 44 lakásban talált az ellenőrzés felesleges víztárolást.

A víz gazdaságos felhasználása, a vízpocsékolás megszüntetése érdekében a városi tanács felkéri Kenderföldi lakóit, hogy ne tőrjék a felesleges vízfolyásokat és vizet ne tároljanak. Amennyiben valamelyik lakásban a vízvezeték, vagy a szerelvény megrongálódik, azt azonnal jelentse a szénbányászati tröszt lakóházkezelőségének, amely köteles a karbantartásról és javításról gondoskodni.

Az ellenőrzés során megállapított rendellenesség és hiányosság képezi az egyik okát városunk vízellátási zavarának. A jelenleg rendelkezésre álló vízmennyiség, a lakosság számát figyelembevéve feltétlenül elég, hiszen egy főre nálunk kétszer annyi mennyiségű víz jut, mint bármely más városokban. Ennek ellenére vannak olyan városrészeink, ahol víz csak esetenként van.

A városi tanács vízgazdálkodási osztálya felhívja a város lakosságának figyelmét a víz gazdaságos felhasználására, mert ha az ellenőrzések során ismételt megállapítást nyer, hogy bármely lakásban feleslegesen vizet tárolnak, vagy a szerelvények megrongálódását nem jelentik az illetékes helynek, úgy a vízszabályrendelet 35. §-a értelmében a büntető eljárást folyamatba tesszük.

VAS ISTVÁN
osztályvezető.

A lakóépületkezelőség figyelmébe

„Kormányzatunk hatalmas összegeket fektet be a lakosság szociális helyzetének megjavítása érdekében. Ezt mi valamennyien tudjuk, hiszen érezzük is. S mégis ennek ellenére akadnak még apró, de nagyon bosszantó és kellemetlen hiányosságok — mulasztások —, amelyeket órák alatt meg lehetne szüntetni, s amelyhez nem kellene más — csupán — egy kis tördés és lelkiismeretes munka az illetékesek részéről.

Ilyen hiányosság például az, hogy a kenderföldi Vörösmarty Mihály utca 6. és 8-as számú épületeiben mintegy másfél hónappal ezelőtt automata villanykapcsolót szereltek fel oly „sikeresen”, hogy azóta sem ég a villany, s amikor este a munkából hazatérünk, sötétben botorkálunk a tépcsőházban. E sötétség miatt az egyik terhes anya valamelyik este majdnem leesett a lépcsőn.

De hiányosság az is, hogy február óta nem szerelték fel a mosókonyhát vízcappal. A pince teljesen sötét, talán még nem is látott villanyselelőt. Az „Uj Komló” október 12-i számában a Zrinyi Miklós utcai lakók hozzánk hasonló panaszukat olvastuk. Ezért kérjük a szerkesztőséget, hívja fel az illetékesek figyelmét újra, hogy ezek az apró bosszúságok eltűnjenek életünkéből.

Vörösmarty Mihály utcai lakók

(Ismételten felhívjuk a lakóházkezelőség figyelmét, hogy szíveleljesen meg ezeket a jogos panaszokat, s tegyék meg a szükséges intézkedést, hogy a hiányok a legrövidebb időn belül meg is szűnjenek. Türelmetlen az, hogy ilyen és ehhez hasonló rendellenességek bosszantsák a város lakosságát.) (szerk.)

Zöldségbolt nyílik Gesztenyésben

„Mikor épül már meg a zöldségbolt? Napról-napra ezzel a kérdéssel fordultak a tanácshoz a gesztenyési háziasszonyok. Új épületek építése tudvalevőleg a Szénbányászati Tröszt hatáskörébe tar-

tozik. A tanács azonban látva az üzlet nagy szükségességét, gyors ütemben hozzáfogott az építkezéshez, saját költségén. Ennek eredményeképpen a hét folyamán megnyílik a gesztenyési új zöldségbolt.

A ROPOLI ÜGY...

érintkezésbe lépni vele. Meg is találta az illetőt Kilyén Károly MÁV-raktáros személyében.

— Kedves Kilyén elvtárs, — kezdte Ropoli.

— Hallottam, maga szokta összegyűjteni a TÚZÉP-nek az eladandó szénutalványokat. Az én dolgozóim adtak nekem egy pár darabot, hogy adjam el őket. Mivel maga úgyis ezzel foglalkozik, átadom magának, váltsa be őket.

Ezzel átadta az egy „egypár”, pontosabban a 34 darab szénutalványt Kilyén Károlynak. Látva annak kissé meghökent, csodálkozó arckifejezését, bátorítólággal még hozzátette:

— Ne féljen Kilyén elvtárs, fáradozásaiért a jutalom nem fog elmaradni.

Kilyénnek, mivel úgyis ilyen megbízott-féle volt, nem került komolyabb fáradságába az utalványok beváltása. 334 forintot darabonkénti áron beváltotta valamennyit. A kapott összeggel, 11.386 forinttal elindult, hogy átadja Ropolinak.

— Vajon mennyi jutalmat kapok? — tünődött magával útközben. — Jömegjelenésű, elégszen öltözködő ember ez a Ropoli, talán nem lesz fukar velem szemben.

Hogy fukar volt-e Ropoli, vagy sem, azt a kedves olvasóközönségre bízzuk. Ugyanis Kilyén vallomása szerint csak 1000 forintot kapott. Ropoli viszont azt állította, hogy 5 3000 forint „körüll” összeget adott a közreműködésért. E két „becsületes” lélek közül melyiknek higgyen hat az igaz ember?

Ropoli tehát 3000 „körüllt” adott. Kilyén viszont csak 1000 forintot kapott. A közte lévő kettőezer az átadásnál a nagy sűrűlődséggel, következtében valószínű megsemmisült, elégett.

(Folytatása következik)

Bemutatkozott szimfónikus zenekarunk

A komlói ember számára lassan megszokotta váltik, hogy egyre több álom válik valóra. Amit a múlt embere — mint elképzelhetlent — csak messzi nagyvárosok kiváltságaként láthatott, ma szemük előtt őlt testet. Ahol tegnap még feketén csillogó boglyokat termelt a kökény — baranyaiasan kökénye, — szőkehajú kendert lobogtatott a hegyoldal — ma már modern épületekben hallgatják rádióukat az egykori bányászfalu robotosainak felszabadult utódjai.

kívánó „francia királykisasszony dala” nem éppen neki megfelelő szám volt.)

Dicséret illeti Várhalmi Oszkárt, a zenekar karnagyát — ki a minimális próbaszám mellett is egész jól sikerült műsort tudott produkálni. Dicséret illeti a zenekar tagjait, valamint mindenkit, aki munkásságával elősegítette e — kulturális szempontból nagyjelentőségű — tény megvalósítását, hogy Komló városának önálló szimfónikus zenekara lett.

Van azonban a dolognak árnyoldala is. A zenekar tagjainak legnagyobb része nem komlói. Viszont az illetékeseknél múlik, hogy ide gyökerezzenek.

A zenekar egy hónap múlva szándékozik következni hangversenyét megtartani. Reméljük, akkor a zsűfólaság telt ház bizonyítja Komló lakóinak kultúrsozóját. S erre a megfelelő propagandát már jó előre biztositani kell, hogy mindenki értesüljön szimfónikus zenekarunk hangversenyéről.

Bizunk abban, hogy ez az est komoly indulópont volt és a zenekar Komló kulturális életének egyik pillére lesz majd. Ezt kívánja városunk fejlődése, a komlói dolgozók igényeinek növekedése.

A „Buócska”

A „Május 1.” kultúröthönban telt ház előtt mutatta be a Pécsi Nemzeti Színház együttese Csizmák Mátás háromfelvonásos vígjátékát a „Buócskát”.

A vígjáték mai témát hozott a közönség elé. 3 órán át kacagató jelenetek sorozatát vidították — főképp tanították — a közönséget.

A fő alakjait a lehető legsikerültebben rajzolta meg, s a színészek valóra váltották, meglevenítétek azokat. Kiemelkedett Korodini Dénes markáns, csupa öntudat, s mégis meleg Kovács Dánielje, Arany

Kató finom Kavácsnéja és Avar István hazugságba keveredett mérnök szerepe. Gyapay Ivett túlzott öntudatú diáklánya még jobban sikerült volna, ha néhol nem vitte volna túlzásba a szerepét. Dicséret illeti még Galambos Györgyöt, Báza Évát, Szalma Sándort és valamennyi többi szereplőt is.

Reméljük a Pécsi Nemzeti Színház még többször vendégszerepel Komlón, hogy hozzásegítse városunk dolgozóit kulturális kívánalmainak kielégítéséhez.

CSERHÁTI GYULA

Ma kezdődik a II. Bekekőicsőn huzása

A Második Bekekőicsőn ötödik sorsolása 1954. október 26. és 29-e között lesz Tatabányán. A sorsolás alkalmával 210.900 darab kötvény 66.564.150 forint összegben kerül kifizetésre.

1950 szeptember óta már huszonkét ízben rendeztek államköölcsőn sorsolást. Ez alatt az idő alatt közel 5 millió kötvényt sorsoltak ki, több, mint 1 millárd 375 millió forint értékben.

Becsüljük meg a nép vagyonát

Sütő Mihály elvtárs az elmúlt hét szerdai napján szabálytalanságot észlelt a Kökönyös Rákosi-téri tejbolt előtt. Az ott álló autóra Záhonyiné, a tejbolt dolgozója dobálta fel a tejeskannákat. A kannák a dobálás következtében összehorpadtak.

Sütő elvtárs ezt nem nézte el szótlanul. Becsületbeli kötelességének tartja a nép vagyonának megőrzését és ezért figyelmeztette Záhonyinét.

— Miért dobálja, s miért töri össze a kannákat. Nem gondolja, hogy ezzel kárt okoz valamennyiünknek? Záhonyiné durva hangon válaszolt.

— Miköze magának ahhoz, amit csinál. Ugy dobálom a kannákat, ahogy én akarom. Ne avatkozzék bele.

Meg kell mondjuk, teljes mértékben egyetértünk Sütő elvtárs figyelmeztetésével. Javasoljuk, hogy a kiskereskedelmi vállalat vezetősége vonja felelősségre Záhonyinét.

Értesítés

Komló Városi Tanács Végrehajtóbizottsága értesíti Komló város dolgozóit, hogy a tanácsok választási elnökségének és a választókertületi bizottságok elnökeinek (elnökhelyetteseinek) és titkárainak neve, valamint lakcíme, továbbá az egyes választási szervek hivatali helyiségeinek megjelölése a Komló Városi Tanács hivatalos helyiségében (Tanács épület I. emelet 114 sz. ajtó) közszemlére van kitéve és azt a dolgozók a hivatalos órák alatt megtekinthetik és arról a hivatalos idő alatt (d. e. 8.30-tól 12 óráig) tájékoztatást kaphatnak.

Csaba Jenő választ. csop. vezetője

Mégegyszer a téliesítésről...

Október 12-i lapunkban Énekes Jenő elvtárs „Szigorúbb ellenőrzést építkezéseinken” című cikkét közöltük. A cikk írója élesen bírálta a kenderföldi lakásépítkezés 1953/54. évi túlzott méretű téliesítését. Sőt többségben olyan cselekményeket leplezett le, amelyekből kiderült, hogy egyes építőipari vezetők helytelen és hamis kereseteket ismertettek el a szénbányászati tröszt műszaki ellenőrével.

A cikk az Építők pártszervezete titkára, Sztápanovics elvtárs, kezéhez is eljutott. Mivel sok igazságot érzett ki belőle, összehívta az érintett műszaki vezetőket, a cikk értékelése céljából.

Az értékelésen megjelent műszaki vezetők egytől-egyig elutasították a cikk bírálatát. Nem helyyvalónak tartották az írást, és ami a legsúlyosabb, egyáltalán nem reagáltak rá. Sőt, a vállalat főmérnöke olyan kijelentéseket is tett, hogy a cikk értelmi szerzője, nem ért az általa felvetett kérdésekhez.

A jogos bírálat ilyen fogadásra nagyon helytelen, s nem más, mint annak durva visszautasítása. Annál is inkább áll ez, mert a cikkben sok az igazság. Sőt valamennyi az. Felhívja az építőipari vezetők figyelmét: az ilyen és ehhez hasonló hibák jövőben elkerülése. Arra figyelmeztet, hogy az általuk épített lakások mérti drágábbak a kelleténél. Kétségtelen, hogy az ilyen keresetelési manipulációk drágítják lakásaink építését és ezzel egyidőben gátolják kormányunk határozatainak végrehajtását, a lakásépítkezésekre vonatkozóan. De nézzük csak sorjában...

Ugyanakkor, amikor az értékelésre összegyűlt építőipari vezetők, helytelen minősítették és elutasították a cikkben foglalt jogos bírálatot, egy hozzánk is eljutott feljegyzésben, kb. 500 ezer forint többletkeresetelést ismer el az építők kalkulátora. Tehát továbbra is fennáll az a tény, hogy jogtalan összegeket vettek fel a szénbányászati trösztől. Ez sok esetben háromszorosát teszi ki a ténylegesen felszámolható összegeknek. Azt most nem tudjuk megállapítani,

hogy ez szándékosan, nyereszkedési vágyból történt-e, vagy tévedések folytán. Tény az, hogy a megengedettnél jóval többet számoltak el az általuk benyújtott keresetekben. Például a „Nádaskályák” vagy a „lámpahelyek” kereseteiben.

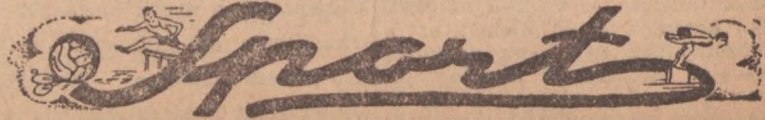
De hibáztatható a szénbányászati tröszt is mint beruházó. Mert olyan egyéneket bízott meg ellenőrzéssel, kik hozzá nem értésükkel súlyos károkat okoztak népgazdaságunknak és ezen keresztül egész népiünknek.

Ha Bodó Imre, a beruházó műszaki ellenőre megfelelő műszaki képzettséggel rendelkezik, akkor a keresetek felülvizsgálása alkalmával nem ismeri el a téves, túl drága számlákat. Így már eleve elkerülhetővé válna az, hogy utólagosan merüljen fel a reklamációk.

A kenderföldi lakásépítkezéseknél felmerült túlzott téliesítésért nem csak az építő hibáztatható, hanem a beruházó is. Mindarról, ami az építkezés területén történt, tudott a beruházó is. És tudnia is kellett. De annak elkerülése érdekében nem tett semmilyen intézkedést.

Feltehető még az is, hogy a beruházó sok esetben helytelenül állapítja meg a téliesítés költségvetését. Az ő felügyelete alatt működő tervező-előkészítő csoport, sokszor hibás és rossz terveket ad ki. Így természetesen, hogy később olyan hibák sorozata merül fel, melyeket gondos előkészítő munkával mind meg lehetett volna előzni.

Mindezt számításba véve megállapítható, hogy Énekes elvtárs cikke helyesen mutatott rá a hibákra. Hogy több ehhez hasonló hiba már ne fordulhasson elő, úgy a beruházó, mint az építő részéről, jobb és szertevezetebb vezetés szükséges. Túrhetetlen, hogy egyesek hibájából, gondatlan előkészítő munkájából, súlyos pénzösszegek vesszenek kárba. Meg kell szüntetni azt az állapotot, hogy egyes vezetők nem törődnek azzal, hogy mi mibe kerül, és ezzel akaratlanul akadályozzák a kormány azon intézkedését, hogy több és olcsóbb lakás jusson a komlói bányászoknak.

Komlói Bányász—Pécsi Lokomotív 2:2 (0:0)

Komló, kökönyői pálya, 6000 néző, vezető: Révész.

Komlói Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Daum I. — Orosz, Szám I. — Pólinger, Károlyi, Korom, Daum II. (Szám II.) Huszti, Edző: Váóó Zoltán.

Pécsi Lokomotív: Rácz — Szentesi, Hegyi, Szegedi — Szőke, Tura — Máté, Bella, Udvaros, Milosovics, Horváth, Edző: Bodola Gyula.

Vérőfényes őzi időben, nagyszámú nézősereg gyűlt össze. A szurkolók türelmetlen táborba, nagy várakozással tekintett a mérkőzés elé. Nagy tétrel volt szó: a bajnok-csapat győz-e, vagy Komló. A hazai csapat esélye biztosabbnak látszott.

14 óra 30 percor Révész síjelére kezdődött a játék. Először a Lokomotív csatárai lendültek támadásba, de pontatlan leadó kapu révén Orosz szerel és máris a hazai csapat tör a pécsiek kapuja felé. Károlyi, Korom, majd Pólinger a labda útja, de mielőtt jobbszélsőnk lövéshez jutna, Szentesi szerel, majd hosszan előre ível.

A 7. percben nagy nyomás nehezedik Magyar kapujára, de Máté a 16-os tájáról főlö. Majd röviddel utána, Magyar a labdatárolnal szedi le Udvaros labráról a labdát. Nagy iramú a játék. Mindkét csapat védelme kiválóan áll a lábán és az megnehezíti a támadások eredményességét; a hazai csapat főlénye. Egyre többet támadnak a csapat főlénye. Egyre többet Orosz szerel: lelkes bányászesztárok. Végül Orosz szerel meg a labdát, egyedül tör kapura, Lapes meg a labdát, egyedül tör kapura. Rövid idő lövésit Rácz könnyedén védi.

A 10. percben kezd kibontakozni a hazai csapat főlénye. Egyre többet támadnak a csapat főlénye. Egyre többet Orosz szerel: lelkes bányászesztárok. Végül Orosz szerel meg a labdát, egyedül tör kapura, Lapes meg a labdát, egyedül tör kapura. Rövid idő lövésit Rácz könnyedén védi.

A 18. percben gyenge Lokomotív támadást láthat a közönség, de a tehetetlen pécsi csatárok nem érvényesülnek. A 28. percben közönség folyik a játék. A bányászesztárok főlénye egyre inkább viathatatlanná válik. Csatársora sokkal gyorsabb, mint a Lokomotívé.

A 39. percben újból nagy nyomás nehezedik Rácz kapujára, de Pólinger 16 méterről mellé lö. majd Daum II. sem használja ki a helyzetet. Csatársorunk a kapu előtt sokat körülmenykedik. Ennek ellenére a félidő végéig határozottan főlényben volt a bányászesztárok.

Az utolsó percben veszedelmes lövést véd Magyar, majd röviddel utána véget ért az első félidő.

Szünet után, általában a játék képe ugyanazt mutatta, mint szünet előtt. A komlóiak főlényben maradtak. Ez a főlény hamarosan érvényesült is. Szép, ötletes húzogatások után a 3. percben Korom a bal alsó sarokba lövi a labdát, 1:0.

A gól után támadásba lendül a Lokomotív

csatársora, de ezt már csirájában sikerül elhajtani fedezeteinknek és a 4. percben Daum II. harcol ki magának jó helyzetet, de nagyon sokat kívár, majd 6 méterről mellé lö.

A 10. percben a hazai csapat térfelén folyik a játék. De a Lokomotív csatárai túl sokat adogatnak és így a hazai védelemnek mindig akad ideje a közbeavatkozásra. Játékokat kapkodós idegesség jellemzi. A 17. percben látunk az első egészséges támadást a Lokomotív jobbszélsőjének kezdeményezéséből, de beadását Udvaros nem tudja érvényesíteni, mert Magyar jó érzellemmel közbeavatkozik és szőglere ment.

Erős iramban folyik tovább a játék. Tura a Lokomotív bal fedezeté, azzal tűnik ki, hogy igen sportzerűenül játszik. Nem a labdát igyekszik eltárolni, hanem ellenfelét, a 19. percben vesztélybe kerül a bányász kapuja, de Magyar bravúrösen véd. Legjobbásztól kiöklözi az éles lövéseket. A 21. percben ellenátadásba lendül a hazai csapat, Szép helyesre szedte a labdát. Daum II. szöglere harcol ki. A beívelt labda sokat pattog Rácz kapuja előtt. Végül Pólinger a kapus kezébe fejezi a labdát. Ez az erős iram a 31. percig tart, amikor a bányászesztárok szűkít az eredményre. A kapu felé tartó labda Huszti lábán irányítást vesz, de védhetetlenül vágódik be a bal alsó sarokba 2:0. A gól után Szám II. áll be Daum II. helyére.

A második gól után eldurvul a játék. E különösen Tura részéről tapasztalható, aki könnyekkel, lábál ellenfelére teszi észpégre őt. A 38. percben durvasága fokozódik és addig mesterkedik, amíg Orosz megzúgja, de oly erősen, hogy az elveszti küzdőképességét. A játékvezető azonban nem állítja ki.

Orosz sérülése möggyengítette a védelmet és a 39. percből fokozatosan feljön a Lokomotív csapata. A 40. percben Horváth tisztán löf, középre ível és Udvaros senkitől sem zavartatva a vetődő Magyar alatt a háliba lö. 2:1.

A 43. percben esik a Lokomotív kiegyenlítő gólya Milosovics révén, aki élesen lö a kapu felől bal sarkába, 2:2. A mérkőzés állása a továbbiakban már nem változott.

Bírálat: A hazai csapat az első perctőlől a 38. percig főlényben volt. A 2:0-as eredmény teljesen megérdemelt volt. De Tura „eredményes” közbeavatkozása meghiúsította győzelmét. Orosz lerugasza után megnyílt a rés, amit a pécsi csatárok jól kihasználtak. Játékosaink jól álltak meg helyüket, azonban csatársorunktól sokat kárulmánykodott.

Nem mehetünk el szó nélkül Tura sport-szerűtlen magatartása mellett. Játékával bebizonyította, hogy méltó utóda a Nyugat-német Leibrich-nek. Durva emberre menő játéka nem az NB II-be való, mert nem szocialista sportemberhez méltó módon viselkedett.

Jók: Magyar, Daum I., Korom illetve Udvaros, Máté, Gólváók: Korom, Huszti, illetve Udvaros, Milosovics.

Kereskedelmünk felkészült a télre

A háziasszony már idejében készül fel a télre. Gondos előkészítés után, befőttes üvegek, savanyított uborka és különböző ízű sorakoznak az éles kamra polcain, hogy télire mindenből elég legyen.

Ez a gondos előkészület azonban nemcsak háziasszonyra jellemző, hanem a lakosság szükségleteit kielégítő kereskedelmi vállalatokra is. Addig, míg a háziasszony kicsiben halmoz és családjáról gondoskodik, kereskedelmi vállalatunk nagyban ugyanezt végzik. Talán annyi a különbség, hogy kereskedelmi vállalatunk egész városunk lakosságáról gondoskodik.

Hogy a fentiek valóságáról meg-

győződjünk, meglátogattuk a Komlói Kiskereskedelmi Vállalat igazgatóját, Benke elvtársat. Mondja el saját szavaival, hogy városunk kereskedelme, hogyan készül fel a télre, miként kívánják biztosítani a téli cikkeket.

— Vállalatunk — mondja Benke elvtárs — már májusban kezdte meg a télre való felkészülést. A tavalyi tél tapasztalatait figyelembe véve igyekeztünk beszerezni azokat a cikkeket, amelyek a legkeresettebbek és a legszükségesebbek. Ezt úgy végeztük el, hogy már most, októberben tele vannak raktáraink a szükséges fogyasztási cikkekkel. Elmondhatom, hogy nyugodtan néz-

tünk a tél elé.

— Milyen cikkből, mennyit halmozta fel? — kérdeztük Benke elvtársat.

— Legelőször a lábbelit tartom szükségesnek megemlíteni. Üzleteinkben bő a gumicsizma választék. Ebből az áruból tervem felül 1000 párat szereztünk be. Gyermekmakkból 900 darabot, női bundanadrágból 1000 darabot és a legkeresettebb cikkből, a Lódenkabátból 400 darabot vásároltunk tervem felül. De ezeket a cikkeket továbbra is pótoljuk. — fejezte be Benke elvtárs.

— A sertésvágásokra gondoltak-e vajon? — kérdeztük.

— Arról sem feledkeztünk meg. Most érkezik majd a napokban az első nagyobb mennyiségű rizs-szállítmány. A rizs pótlására még buris is érkezik majd. Szarított marhabélből is van elegendő. Egyelőre több, mint 150.000 folyóméter. A sertésvágásokhoz szükséges fűszerek beszerzéséről sem feledkeztünk meg. Raktárainkban nagymennyiségű bors, majoránna, paprika és egyéb fűszerféle várja a vásárlókat. Elmondhatom azt is, hogy sikerült több mint 300 mázsa burgonyát is tárolnunk.

— Az ünnepekre hogyan készültek fel. Játékáru van-e? — kérdeztük.

— Ebből is sokat vásároltunk. A fogyasztók megnyugtatására azt is elmondom, hogy jóval nagyobb a választék, mint tavaly. A játékaruk pedig sokkal tartósabbak és szebbek. Sok szülő örvendeztetheti majd meg gyermekét a szebbnél-szebb játékokkal.

A válaszok valóban megnyugtatók. Városunk kereskedelme valóban jól készül fel a télre. Jöhet a hideg fagy. Üzleteinkben jó téliruha vár a vásárlókra.

Komlói helyzetkép...

Kenderföldön jelenleg nincs játszótér. Az ott lakó gyermekek azonban öltetesebbek az illetékeseknél összeszedték az elfekvő deszkadarabokat és rögtönöztek belőle egy csúszdát.

A csúszdának a mamák nem örülnek, hogy miért? A deszkák szálkásak és azoktól a kis nadrágok rongyossá válnak.

PÁRTÉPÍTÉS

Ünneprátást nyújt a mindennapi pártmunkában

ÚJ KOMLÓ
az MDP komlói párt-végrehajtóbizottság, az DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja.

Felolós szerkesztő: Gábor Balázs
Felolós kiadó: Bogár János
Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, fsz. 1. 2.
Telefon: 58, 569
Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, József Attila u. 11. sz.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
Telefon: 20-27.
A nyomdaiért felül: Melles Rezső.

Szovjet lapok, folyóiratok előfizetése

A Magyar Szovjet Társaság városi titkársága felhívja figyelmét mindazoknak a vállalatoknak és egyéni előfizetőknek, akik, illetve amelyek a szovjet lapokra, folyóiratokra eddig is előfizettek, vagy előkarnak

fizetni az 1955. évre szóló előfizetéseket október 31-ig újítsák meg.

Az előfizetéseket Pécsen, vagy Budapestben a „Horizont” kiadóknál esz közzölhetik. Bővebb felvilágosítást az érdeklődőknek az MSZT Komlói titkársága ad.